

**UNGJILLI SIPAS GJONIT
DHE
LIBRI I ROMAKËVE**

**THE GOSPEL OF JOHN
AND THE
BOOK OF ROMANS**

Kjo Bibël është një DHURATË për ty.
This is a FREE GIFT for you.

Kjo Bibël është përkthyer në shqip direkt nga VERSIONI I
AUTORIZUAR (KJV 1611).

Është përkthyer nga besimtarët e KISHËS BAPTISTE
BERAKAH, Saranda, Shqipëri, duke filluar në vitin 2018.

This Bible was translated into Albanian directly from the
Authorized Version (KJV 1611).
It was translated by believers at Berachah Baptist Church in
Saranda, Albania, beginning in 2018.

Printed by
Victory Baptist Press
4000 Avalon Blvd.
Milton, Florida 32583
USA
www.victorybaptistpress.com

December 2021

UNGGJILLI SIPAS GJONIT

KAPITULLI 1

- 1 Në fillim ishte Fjala, dhe Fjala ishte me Perëndinë, dhe Fjala ishte Perëndi.
- 2 I njëjti ishte në fillim me Perëndinë.
- 3 Të gjitha gjërat u bënë prej tij; dhe pa atë nuk u bë ndonjë gjë që ishte bërë.
- 4 Në të kishte jetë; dhe jeta ishte drita e njerëzve.
- 5 Dhe drita ndriçon në errësirë; dhe errësira nuk e kuptoi atë.
- 6 Ishte një njeri i dërguar prej Perëndisë, emri i të cilit ishte Gjon.
- 7 I njëjti erdhi për një dëshmi, të dëshmonte për Dritën, që të gjithë njerëzit përmes tij të mund të besojnë.
- 8 Ai nuk ishte Drita, por u dërgua të dëshmonte për atë Dritë.
- 9 I cili ishte Drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri që vjen në botë.
- 10 Ai ishte në botë dhe bota u bë prej tij, dhe bota nuk e njohu atë.
- 11 Ai erdhi te të tjtë, dhe të tjtë nuk e pranuan atë.
- 12 Por të gjithë ata që e pranuan atë, atyre ai u dha fuqi të bëheshin bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij;
- 13 Të cilët u lindën, jo prej gjakut, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i burrit, por prej Perëndisë.
- 14 Dhe Fjala u bë mish, dhe jetoi midis nesh, (dhe ne pamë lavdinë e tij, lavdinë si të të vetmit të lindur të Atit,) plot me hir dhe të vërtetë.
- 15 Gjoni dëshmoi për të, dhe thirri, duke thënë: Ky ishte ai për të cilin thashë: Ai që vjen pas meje preferohet para meje, sepse ai ishte para meje.

THE GOSPEL ACCORDING TO JOHN

CHAPTER 1

- 1 In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.
- 2 The same was in the beginning with God.
- 3 All things were made by him; and without him was not any thing made that was made.
- 4 In him was life; and the life was the light of men.
- 5 ¶ And the light shineth in darkness; and the darkness comprehended it not.
- 6 There was a man sent from God, whose name was John.
- 7 The same came for a witness, to bear witness of the Light, that all *men* through him might believe.
- 8 He was not that Light, but *was sent* to bear witness of that Light.
- 9 *That* was the true Light, which lighteth every man that cometh into the world.
- 10 He was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not.
- 11 He came unto his own, and his own received him not.
- 12 But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, *even* to them that believe on his name:
- 13 Which were born, not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of man, but of God.
- 14 And the Word was made flesh, and dwelt among us, (and we beheld his glory, the glory as of the only begotten of the Father,) full of grace and truth.
- 15 ¶ John bare witness of him, and cried, saying, This was he of whom I spake, He that cometh after me is preferred before me: for he was before me.

16 Dhe prej plotësisë së tij kemi fituar ne të gjithë, dhe hir për hir.

17 Sepse ligji u dha prej Moisiut, por hiri dhe e vërteta erdhën prej Jezu Krishtit.

18 Nuk e pa njeri Perëndinë ndonjëherë; i Vetmi Bir i lindur, i cili është në gjirin e Atit, ai e ka shpallur atë.

19 Dhe kjo është dëshmia e Gjonit, kur judejtë dërguan priftërinj dhe levitë prej Jeruzalemit ta pyesnin atë: Kush je ti?

20 Dhe ai rrëfeu, dhe nuk e mohoi, por rrëfeu: Unë nuk jam Krishti.

21 Dhe ata e pyetën atë: Po pastaj? A je ti Elia? Dhe ai thotë: Unë nuk jam. A je ti ai profeti? Dhe ai u përgjigj: Jo.

22 Atëherë ata i thanë atij: Kush je ti? Që ne t'ju japim një përgjigje atyre që na dërguan. Çfarë thua ti për veten tënde?

23 Ai tha: Unë jam zëri i njërit që thërret në shkretëtirë: Drejtoje rrugën e Zotit; siç tha profeti Isaia.

24 Dhe ata që u dërguan ishin prej farisenjve.

25 Dhe ata e pyetën dhe i thanë: Pse pagëzon ti atëherë, nëse nuk je ti ai Krishti, as Elia, as ai profeti?

26 Gjoni iu përgjigj atyre, duke thënë: Unë pagëzoh me ujë, por qëndron njëri midis jush, të cilin ju nuk e njihni;

27 Është ai, që duke ardhur pas meje preferohet para meje, lidhëset e këpucëve të të cilit unë nuk jam i denjë t'i zgjidh.

28 Këto gjëra u bënë në Betabara, matanë Jordanit, ku Gjoni ishte duke pagëzuar.

29 Ditën tjetër Gjoni shikon Jezusin duke ardhur tek ai, dhe thotë: Ja Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës.

30 Ky është ai për të cilin unë thashë: Pas meje vjen një njeri që preferohet para meje, sepse ai ishte para meje.

31 Dhe unë nuk e njihja atë, por që ai t'i shfaqet Izraelit, prandaj kam ardhur duke pagëzuar me ujë.

32 Dhe Gjoni dëshmoi, duke thënë: Unë e pashë Frymën duke zbritur nga qielli si një pëllumb, dhe qëndronte mbi të.

16 And of his fulness have all we received, and grace for grace.

17 For the law was given by Moses, *but* grace and truth came by Jesus Christ.

18 No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is in the bosom of the Father, he hath declared *him*.

19 ¶ And this is the record of John, when the Jews sent priests and Levites from Jerusalem to ask him, Who art thou?

20 And he confessed, and denied not; but confessed, I am not the Christ.

21 And they asked him, What then? Art thou Elias? And he saith, I am not. Art thou that prophet? And he answered, No.

22 Then said they unto him, Who art thou? that we may give an answer to them that sent us. What sayest thou of thyself?

23 He said, I *am* the voice of one crying in the wilderness, Make straight the way of the Lord, as said the prophet Esaias.

24 And they which were sent were of the Pharisees.

25 And they asked him, and said unto him, Why baptizest thou then, if thou be not that Christ, nor Elias, neither that prophet?

26 John answered them, saying, I baptize with water: but there standeth one among you, whom ye know not;

27 He it is, who coming after me is preferred before me, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose.

28 These things were done in Bethabara beyond Jordan, where John was baptizing.

29 ¶ The next day John seeth Jesus coming unto him, and saith, Behold the Lamb of God, which taketh away the sin of the world.

30 This is he of whom I said, After me cometh a man which is preferred before me: for he was before me.

31 And I knew him not: but that he should be made manifest to Israel, therefore am I come baptizing with water.

32 And John bare record, saying, I saw the Spirit descending from heaven like a dove, and it abode upon him.

33 Dhe unë nuk e njihja atë, por ai që më dërgoi mua të pagëztoj me ujë, i njëjti më tha mua: Ai mbi të cilin ti do të shikosh Frymën duke zbritur dhe mbetet mbi të, i njëjti është ai që pagëzton me Frymën e Shenjtë.

34 Dhe unë e pashë, dhe dëshmoj që ky është Biri i Perëndisë.

35 Përsëri ditën tjetër pasi Gjoni u çua, bashkë me dy nga dishepujt e tij;

36 Dhe duke parë Jezusin ndërsa ai ecte, ai thotë: Ja Qengji i Perëndisë!

37 Dhe të dy dishepujt e dëgjuan të fliste, dhe ndoqën Jezusin.

38 Atëherë Jezusi u kthye, dhe i pa ata që po e ndiqnin, dhe u thotë atyre: Çfarë kërkoni ju? Ata i thanë atij: Rabi, (që e përkthyer do të thotë, Mësues,) ku banon ti?

39 Ai u thotë atyre: Ejani dhe shikoni. Ata erdhën dhe panë ku banonte, dhe qëndruan me të atë ditë, sepse ishte afërsisht ora e dhjetë.

40 Një nga të dy, që e dëgjoi Gjonin të fliste dhe e ndoqi atë, ishte Andrea, vëllai i Simon Pjetrit.

41 Ai së pari gjen vëllain e tij Simonin dhe i thotë: Ne kemi gjetur Mesian, që i përkthyer është, Krishti.

42 Dhe ai e sollti atë të Jezusi. Dhe kur Jezusi e pa atë, i tha: Ti je Simoni, biri i Jonas; ti do të quhesh Cefas, që nga përkthimi është, Gur.

43 Ditën e nesërme Jezusi donte të shkonte drejt Galileesë, edhe gjen Filipin, dhe i thotë atij: Ndiqmë mua.

44 Tani Filipi ishte prej Betsaidas, qyteti i Andreas dhe Pjetrit.

45 Filipi gjen Nathanailin dhe i thotë atij: Ne kemi gjetur atë, për të cilin Moisiu në ligj, dhe profetët shkruan, Jezusin e Nazaretit, birin e Jozefit.

46 Dhe Nathanaili i tha atij: A mund të vijë ndonjë gjë e mirë nga Nazareti? Filipi i thotë atij: Eja dhe shiko.

47 Jezusi e pa Nathanailin që po vinte tek ai dhe thotë për të: Ja vërtetë një Izraelit, tek i cili nuk ka mashtrim!

33 And I knew him not: but he that sent me to baptize with water, the same said unto me, Upon whom thou shalt see the Spirit descending, and remaining on him, the same is he which baptizeth with the Holy Ghost.

34 And I saw, and bare record that this is the Son of God.

35 Again the next day after John stood, and two of his disciples;

36 And looking upon Jesus as he walked, he saith, Behold the Lamb of God!

37 ¶ And the two disciples heard him speak, and they followed Jesus.

38 Then Jesus turned, and saw them following, and saith unto them, What seek ye? They said unto him, Rabbi, (which is to say, being interpreted, Master,) where dwellest thou?

39 He saith unto them, Come and see. They came and saw where he dwelt, and abode with him that day: for it was about the tenth hour.

40 One of the two which heard John speak, and followed him, was Andrew, Simon Peter's brother.

41 He first findeth his own brother Simon, and saith unto him, We have found the Messias, which is, being interpreted, the Christ.

42 And he brought him to Jesus. And when Jesus beheld him, he said, Thou art Simon the son of Jona: thou shalt be called Cephas, which is by interpretation, A stone.

43 ¶ The day following Jesus would go forth into Galilee, and findeth Philip, and saith unto him, Follow me.

44 Now Philip was of Betsaida, the city of Andrew and Peter.

45 Philip findeth Nathanael, and saith unto him, We have found him, of whom Moses in the law, and the prophets, did write, Jesus of Nazareth, the son of Joseph.

46 And Nathanael said unto him, Can there any good thing come out of Nazareth? Philip saith unto him, Come and see.

47 Jesus saw Nathanael coming to him, and saith of him, Behold an Israelite indeed, in whom is no guile!

48 Nathanaeli i thotë atij: Nga më njeh ti mua? Jezusi u përgjigj dhe i tha atij: Para se Filipi të thërriste ty, kur ti ishe poshtë fikut, unë të pashë ty.

49 Nathanaeli u përgjigj dhe i thotë atij: Rabi, ti je Biri i Perëndisë; ti je Mbreti i Izraelit.

50 Jezusi u përgjigj dhe i tha atij: Për shkak se unë të thashë ty: Të pashë poshtë fikut, e beson ti? Ti do të shikosh gjëra më të mëdha se këto.

51 Dhe ai i thotë atij: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë të them: Pas kësaj ti do të shikosh qiellin të hapet, dhe engjëjt e Perëndisë që ngrihen dhe zbresin mbi Birin e njeriut.

KAPITULLI 2

1 Dhe ditën e tretë u bë një martesë në Cana të Galileisë; dhe nëna e Jezusit ishte atje.

2 Dhe Jezusi u thirr në martesë, së bashku me dishepujt e tij.

3 Dhe kur atyre u mungonte vera, nëna e Jezusit i thotë atij: Ata nuk kanë verë.

4 Jezusi i thotë asaj: Grua, ç'kam unë të bëj me ty? Ora ime ende nuk ka ardhur.

5 Nëna e tij u thotë shërbëtorëve: Çfarëdo që ai ju thotë juve, bëjeni.

6 Dhe atje ishin vendosur gjashtë enë uji prej guri, sipas mënyrës së purifikimit të judejve, që përmbajnë dy-tri masa secila.

7 Jezusi u thotë atyre: Mbushini enët me ujë. Dhe ata i mbushën ato deri në buzë.

8 Dhe ai u thotë atyre: Nxirreni ujin tani dhe ia çoni drejtuesit të festës. Dhe ata ia çuan.

9 Kur drejtuesi i festës e provoi ujin që ishte bërë verë, dhe nuk e dinte nga vinte; (por shërbëtorët që e nxorrën ujin e dinin;) drejtuesi i festës thirri dhëndrin,

10 Dhe i thotë atij: Çdo njeri në fillim nxjerr verë të mirë; dhe pasi njerëzit të kenë pirë mirë, atëherë nxjerr atë që nuk është kaq e mirë; por ti e ke ruajtur verën e mirë deri tani.

48 Nathanael saith unto him, Whence knowest thou me? Jesus answered and said unto him, Before that Philip called thee, when thou wast under the fig tree, I saw thee.

49 Nathanael answered and saith unto him, Rabbi, thou art the Son of God; thou art the King of Israel.

50 Jesus answered and said unto him, Because I said unto thee, I saw thee under the fig tree, believest thou? thou shalt see greater things than these.

51 And he saith unto him, Verily, verily, I say unto you, Hereafter ye shall see heaven open, and the angels of God ascending and descending upon the Son of man.

CHAPTER 2

1 And the third day there was a marriage in Cana of Galilee; and the mother of Jesus was there:

2 And both Jesus was called, and his disciples, to the marriage.

3 And when they wanted wine, the mother of Jesus saith unto him, They have no wine.

4 Jesus saith unto her, Woman, what have I to do with thee? mine hour is not yet come.

5 His mother saith unto the servants, Whatsoever he saith unto you, do it.

6 And there were set there six waterpots of stone, after the manner of the purifying of the Jews, containing two or three firkins apiece.

7 Jesus saith unto them, Fill the waterpots with water. And they filled them up to the brim.

8 And he saith unto them, Draw out now, and bear unto the governor of the feast. And they bare it.

9 When the ruler of the feast had tasted the water that was made wine, and knew not whence it was: (but the servants which drew the water knew;) the governor of the feast called the bridegroom,

10 And saith unto him, Every man at the beginning doth set forth good wine; and when men have well drunk, then that which is worse: *but* thou hast kept the good wine until now.

11 Këtë fillim të mrekullive bëri Jezusi në Cana të Galileesë dhe manifestoi lavdinë e tij; dhe dishepujt e tij besuan tek ai.
 12 Pas kësaj ai zbriti në Kapernaum, ai, nëna e tij, vëllezërit e tij dhe dishepujt e tij; dhe ata qëndruan atje jo shumë ditë.
 13 Dhe pashka e judejve ishte afër, dhe Jezusi shkoi lart në Jeruzalem,
 14 Dhe gjeti në tempull ulur këmbyesit e parave, dhe ata që shisnin qetë, delet dhe pëllumbat;
 15 Dhe pasi bëri një kamzhik me litarë të vegjël, i zboi të gjithë jashtë nga tempulli, dhe delet, dhe qetë; dhe flaku jashtë paratë e këmbyesve, dhe përmbysi tavolinat;
 16 Dhe u tha atyre që shisnin pëllumba: Largojini këtej këto gjëra; mos e bëni shtëpinë e Atit tim një shtëpi tregtie.
 17 Dhe dishepujt e tij e kujtuan që ishte shkruar: Zelli i shtëpisë sate më ka ngrënë mua.
 18 Pastaj judejtë u përgjigjën dhe i thanë: Çfarë shenje na tregon neve, duke parë që ti i bën këto gjëra?
 19 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Shkatërrojeni këtë tempull, dhe për tri ditë unë do ta ngrë atë.
 20 Pastaj judejtë thanë: Dyzetë e gjashtë vjet u deshën ta ndërtonin këtë tempull dhe ti do ta ngrësh brenda tri ditësh?
 21 Por ai foli për tempullin e trupit të tij.
 22 Prandaj pasi ai u ngrit prej së vdekurish, dishepujt e tij e kujtuan që ai ua kishte thënë këtë atyre; dhe ata e besuan shkrimin, dhe fjalën që Jezusi kishte thënë.
 23 Tani, kur ai ishte në Jeruzalem në pashkë, në ditën e festës, shumë besuan në emrin e tij, kur ata panë mrekullitë që bëri.
 24 Por Jezusi nuk ua besoi veten atyre, sepse ai i njihje të gjithë njerëzit,
 25 Dhe nuk i duhej që ndokush të dëshmonte për njerëzimin, sepse ai dinte çfarë ishte brenda njeriut.

KAPITULLI 3

1 Ishte një burrë i farisenjve, me emrin Nikodem, një udhëheqës i judejve;

11 This beginning of miracles did Jesus in Cana of Galilee, and manifested forth his glory; and his disciples believed on him.
 12 ¶ After this he went down to Capernaum, he, and his mother, and his brethren, and his disciples: and they continued there not many days.
 13 And the Jews' passover was at hand, and Jesus went up to Jerusalem,
 14 And found in the temple those that sold oxen and sheep and doves, and the changers of money sitting:
 15 And when he had made a scourge of small cords, he drove them all out of the temple, and the sheep, and the oxen; and poured out the changers' money, and overthrew the tables;
 16 And said unto them that sold doves, Take these things hence; make not my Father's house an house of merchandise.
 17 And his disciples remembered that it was written, The zeal of thine house hath eaten me up.
 18 Then answered the Jews and said unto him, What sign shewest thou unto us, seeing that thou doest these things?
 19 Jesus answered and said unto them, Destroy this temple, and in three days I will raise it up.
 20 Then said the Jews, Forty and six years was this temple in building, and wilt thou rear it up in three days?
 21 But he spake of the temple of his body.
 22 When therefore he was risen from the dead, his disciples remembered that he had said this unto them; and they believed the scripture, and the word which Jesus had said.
 23 ¶ Now when he was in Jerusalem at the passover, in the feast *day*, many believed in his name, when they saw the miracles which he did.
 24 But Jesus did not commit himself unto them, because he knew all *men*,
 25 And needed not that any should testify of man: for he knew what was in man.

CHAPTER 3

1 There was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews:

2 Po ky erdhi te Jezusi natën dhe i tha atij: Rabi, ne e dimë që ti je një mësues i ardhur prej Perëndisë, sepse askush nuk mund t'i bëjë këto mrekulli që bën ti, përveçse kur Perëndia është me të.

3 Jezusi iu përgjigj dhe i tha atij: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë të them: Përveçse njeriu të lindë përsëri, ai nuk mund ta shikojë mbretërinë e Perëndisë.

4 Nikodemi i thotë atij: Si mundet një njeri të lindë kur ai është i moshuar? A mund të hyjë ai për herë të dytë në mitrën e nënës së tij dhe të lindë?

5 Jezusi u përgjigj: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë të them: Përveçse njeriu të lindë nga uji dhe nga Fryma, ai nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë.

6 Ai që lind prej mishit është mish; dhe ajo që lind prej Frymës është frymë.

7 Mos u çudit që unë të thashë ty: Ju duhet të lindni përsëri.

8 Era fryn ku do ajo, dhe ti dëgjon tingullin prej saj, por nuk mund të kuptosh nga vjen dhe ku shkon, kështu është kushdo që lind prej Frymës.

9 Nikodemi u përgjigj dhe i tha atij: Si mund të jenë këto gjëra?

10 Jezusi iu përgjigj dhe i tha atij: A je ti një mësues i Izraelit dhe nuk i di këto gjëra?

11 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë të them: Ne themi atë që dimë, dhe dëshmojmë atë që kemi parë; dhe ju nuk e pranoni dëshminë tonë.

12 Nëse unë ju kam thënë juve gjëra tokësore dhe ju nuk i besuat, si do të besoni, nëse unë ju tregoj për gjëra qiellore?

13 Dhe nuk është ngjitur njeri lart në qiell, përveç atij që zbriti prej qiellit, madje Biri i njeriut që është në qiell.

14 Dhe ashtu si Moisiu ngriti gjarprin në shkretëtirë, po kështu duhet Biri i njeriut të ngrihet lart,

15 Që kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.

16 Sepse kështu Perëndia e deshi botën, që ai dha Birin e tij të vetëmlindur, që kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.

2 The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God: for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him.

3 Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God.

4 Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? can he enter the second time into his mother's womb, and be born?

5 Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God.

6 That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit.

7 Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again.

8 The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit.

9 Nicodemus answered and said unto him, How can these things be?

10 Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things?

11 Verily, verily, I say unto thee, We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness.

12 If I have told you earthly things, and ye believe not, how shall ye believe, if I tell you of heavenly things?

13 And no man hath ascended up to heaven, but he that came down from heaven, *even* the Son of man which is in heaven.

14 And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up:

15 That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life.

16 For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

17 Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e tij në botë për të dënuar botën, por që bota përmes tij të mund të shpëtohet.

18 Ai që i beson atij nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është i dënuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë.

19 Dhe ky është dënimi, që drita ka ardhur në botë, dhe njerëzit donin errësirën në vend të dritës, sepse veprat e tyre ishin të këqija.

20 Sepse çdokush që bën keq e urren dritën, as vjen te drita, që të mos qortohen veprat e tij.

21 Por ai që bën të vërteta vjen te drita, që veprat e tij të mund të duken, që janë bërë në Perëndinë.

22 Pas këtyre gjërave erdhi Jezusi dhe dishepujt e tij në tokën e Judeas; dhe atje ai qëndroi me ta, dhe pagëzoi.

23 Dhe Gjoni gjithashtu ishte duke pagëzuar në Aeon pranë Salimit, sepse kishte shumë ujë atje, dhe ata vinin, dhe pagëzoheshin.

24 Sepse Gjoni akoma nuk ishte flakur në burg.

25 Pastaj lindi një pyetje ndërmjet dishepujve të Gjonit dhe judejve mbi pastrimin.

26 Dhe ata shkuan te Gjoni dhe i thanë atij: Rabi, ai që ishte me ty matanë Jordanit, për të cilin ti jep dëshmi, ja, i njëjti pagëzon dhe gjithë njerëzit vijnë tek ai.

27 Gjoni u përgjigj dhe tha: Një njeri nuk mund të marrë ndonjë gjë, përveç asaj që i jepet atij nga qielli.

28 Ju vetë jepni dëshmi për mua, që unë thashë: Unë nuk jam Krishti, por që unë u dërgova para tij.

29 Ai që ka nusen është dhëndri, por shoku i dhëndrit, që qëndron dhe e dëgjon atë, gëzon shumë për shkak të zërit të dhëndrit; prandaj ky, gëzimi im është përmbushur.

30 Ai duhet të zmadhohet, por unë duhet të zvogëlohem.

31 Ai që vjen nga lart është mbi të gjithë; ai që është i tokës është tokësor dhe flet për tokën; ai që vjen prej qiellit është mbi të gjithë.

17 For God sent not his Son into the world to condemn the world; but that the world through him might be saved.

18 He that believeth on him is not condemned: but he that believeth not is condemned already, because he hath not believed in the name of the only begotten Son of God.

19 And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved darkness rather than light, because their deeds were evil.

20 For every one that doeth evil hateth the light, neither cometh to the light, lest his deeds should be reproved.

21 But he that doeth truth cometh to the light, that his deeds may be made manifest, that they are wrought in God.

22 ¶ After these things came Jesus and his disciples into the land of Judaea; and there he tarried with them, and baptized.

23 And John also was baptizing in Aeon near to Salim, because there was much water there: and they came, and were baptized.

24 For John was not yet cast into prison.

25 Then there arose a question between *some* of John's disciples and the Jews about purifying.

26 And they came unto John, and said unto him, Rabbi, he that was with thee beyond Jordan, to whom thou barest witness, behold, the same baptizeth, and all *men* come to him.

27 John answered and said, A man can receive nothing, except it be given him from heaven.

28 Ye yourselves bear me witness, that I said, I am not the Christ, but that I am sent before him.

29 He that hath the bride is the bridegroom: but the friend of the bridegroom, which standeth and heareth him, rejoiceth greatly because of the bridegroom's voice: this my joy therefore is fulfilled.

30 He must increase, but I *must* decrease.

31 He that cometh from above is above all: he that is of the earth is earthly, and speaketh of the earth: he that cometh from heaven is above all.

32 Dhe çfarë ka parë dhe dëgjuar ai, atë dëshmon; dhe asnjë njeri nuk e pranon dëshminë e tij.

33 Ai që ka pranuar dëshminë e tij ka vendosur me vulën e tij që Perëndia është i vërtetë.

34 Sepse ai të cilin Perëndia ka dërguar flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk ia jep Frymën me masë.

35 Ati e do Birin dhe ka dhënë gjithçka në dorën e tij.

36 Ai që beson te Biri ka jetë të përjetshme; dhe ai që nuk beson Birin nuk do të shohë jetë, por inati i Perëndisë mbetet mbi të.

KAPITULLI 4

1 Prandaj kur Zoti e dinte që farisenjtë kishin dëgjuar që Jezusi bëri dhe pagëzoi më shumë dishepuj se Gjoni,

2 (Megjithëse Jezusi vetë nuk pagëzoi, por dishepujt e tij,)

3 Ai la Judenë, dhe shkoi përsëri në Galileë.

4 Dhe atij i duhet të shkojë përmes Samarisë.

5 Pastaj ai vjen në një qytet të Samarisë, që quhet Sikër, pranë parcelës së tokës që Jakobi i dha birit të tij, Jozefit.

6 Tani, pusi i Jakobit ishte atje. Prandaj Jezusi, duke qenë i lodhur nga udhëtimi i tij, u ul kështu mbi pusin, dhe ishte rreth ora e gjashtë.

7 Vjen një grua e Samarisë për të nxjerrë ujë, Jezusi i thotë asaj: Më jep të pi.

8 (Sepse dishepujt e tij kishin shkuar në qytet të blinin mish.)

9 Pastaj gruaja e Samarisë i tha atij: Si është kjo që ti, duke qenë një jude, kërkon të pishë nga unë, që jam një grua e Samarisë? Sepse judejtë nuk kanë marrëdhënie me Samaritanët.

10 Jezusi u përgjigj dhe i tha asaj: Po ta njihje ti dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që të thotë ty: Më jep të pi; ti do të kishe kërkuar prej tij, dhe ai do të kishte dhënë ty ujin e gjallë.

32 And what he hath seen and heard, that he testifieth; and no man receiveth his testimony.

33 He that hath received his testimony hath set to his seal that God is true.

34 For he whom God hath sent speaketh the words of God: for God giveth not the Spirit by measure *unto him*.

35 The Father loveth the Son, and hath given all things into his hand.

36 He that believeth on the Son hath everlasting life: and he that believeth not the Son shall not see life; but the wrath of God abideth on him.

CHAPTER 4

1 When therefore the Lord knew how the Pharisees had heard that Jesus made and baptized more disciples than John,

2 (Though Jesus himself baptized not, but his disciples,)

3 He left Judaea, and departed again into Galilee.

4 ¶ And he must needs go through Samaria.

5 Then cometh he to a city of Samaria, which is called Sychar, near to the parcel of ground that Jacob gave to his son Joseph.

6 Now Jacob's well was there. Jesus therefore, being wearied with *his* journey, sat thus on the well: *and* it was about the sixth hour.

7 There cometh a woman of Samaria to draw water: Jesus saith unto her, Give me to drink.

8 (For his disciples were gone away unto the city to buy meat.)

9 Then saith the woman of Samaria unto him, How is it that thou, being a Jew, askest drink of me, which am a woman of Samaria? for the Jews have no dealings with the Samaritans.

10 Jesus answered and said unto her, If thou knewest the gift of God, and who it is that saith to thee, Give me to drink; thou wouldest have asked of him, and he would have given thee living water.

11 Gruaja i thotë atij: Zotëri, ti nuk ke gjë për të nxjerrë, dhe pusi është i thellë, atëherë nga e ke ti atë ujin e gjallë?

12 A je ti më i madh se ati ynë Jakobi, që na dha neve pusin, dhe prej tij piu vetë, dhe fëmijët e tij, dhe bagëtia e tij?

13 Jezusi u përgjigj dhe i tha: Kushdo që pi nga ky ujë do të ketë prapë etje,

14 Por kushdo që pi nga uji që unë do t'i jap atij nuk do të ketë më etje, por ujin që do t'i jap atij do të jetë brenda tij një pus me ujë që buron në jetë të përjetshme.

15 Gruaja i tha atij: Zotëri, ma jep mua këtë ujë, që të mos kem etje, dhe as të vij këtu të nxjerr.

16 Jezusi i tha asaj: Shko, thirr burrin tënd, dhe eja këtu.

17 Gruaja u përgjigj dhe tha: Unë nuk kam burrë. Jezusi i tha asaj: Ti mirë the: Unë nuk kam burrë,

18 Sepse ti ke pasur pesë burra dhe ai të cilin ti ke tani nuk është burri yt; këtë e the me të vërtetë.

19 Gruaja i tha atij: Zotëri, unë e kuptoj që ti je një profet.

20 Etërit tanë adhuronin në këtë mal; dhe ti thua, që në Jeruzalem është vendi ku njerëzit duhet të adhurojnë.

21 Jezusi i tha asaj: Grua, besomë, ora po vjen, kur ju nuk do të adhuroni Atin, as në këtë mal, as edhe në Jeruzalem.

22 Ju adhuroni dhe ju nuk e dini çfarë; ne e dimë se çfarë adhurojmë, sepse shpëtimi është i judejve.

23 Por vjen ora, dhe tani është ajo, kur adhuruesit e vërtetë do të adhurojnë Atin në frymë dhe në të vërtetën, sepse Ati kërkon të tillë ta adhurojnë atë.

24 Perëndia është një Frymë dhe ata që e adhurojnë atë duhet ta adhurojnë atë në frymë dhe në të vërtetën.

25 Gruaja i tha atij: Unë e di se Mesia vjen, i cili quhet Krisht, kur ai të vijë, ai do të na tregojë të gjitha gjërat.

26 Jezusi i tha asaj: Unë që po të flas ty, jam ai.

11 The woman saith unto him, Sir, thou hast nothing to draw with, and the well is deep: from whence then hast thou that living water?

12 Art thou greater than our father Jacob, which gave us the well, and drank thereof himself, and his children, and his cattle?

13 Jesus answered and said unto her, Whosoever drinketh of this water shall thirst again:

14 But whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life.

15 The woman saith unto him, Sir, give me this water, that I thirst not, neither come hither to draw.

16 Jesus saith unto her, Go, call thy husband, and come hither.

17 The woman answered and said, I have no husband. Jesus said unto her, Thou hast well said, I have no husband:

18 For thou hast had five husbands; and he whom thou now hast is not thy husband: in that saidst thou truly.

19 The woman saith unto him, Sir, I perceive that thou art a prophet.

20 Our fathers worshipped in this mountain; and ye say, that in Jerusalem is the place where men ought to worship.

21 Jesus saith unto her, Woman, believe me, the hour cometh, when ye shall neither in this mountain, nor yet at Jerusalem, worship the Father.

22 Ye worship ye know not what: we know what we worship: for salvation is of the Jews.

23 But the hour cometh, and now is, when the true worshippers shall worship the Father in spirit and in truth: for the Father seeketh such to worship him.

24 God is a Spirit: and they that worship him must worship *him* in spirit and in truth.

25 The woman saith unto him, I know that Messiah cometh, which is called Christ: when he is come, he will tell us all things.

26 Jesus saith unto her, I that speak unto thee am *he*.

27 Dhe ndërkohë erdhën dishepujt e tij dhe u mrekulluan që ai fliste me gruan, por asnjë nuk tha: Çfarë kërkon ti? Ose, Pse bisedon ti me të?

28 Gruaja pastaj e la enën e ujit dhe shkoi në qytet, dhe u thotë burrave:

29 Ejani, shikoni një njeri, që më tregoi mua të gjitha gjërat që unë kisha bërë; a nuk është ky Krishti?

30 Pastaj ata dolën nga qyteti dhe erdhën tek ai.

31 Ndërkohë dishepujt iu lutën atij, duke thënë: Rabi, ha.

32 Por ai u tha atyre: Unë kam ushqim për të ngrënë për të cilin ju nuk dini gjë.

33 Prandaj dishepujt thanë me njëri-tjetrit: I ka sjellë ndonjë njeri ndonjë gjë për të ngrënë?

34 Jezusi u tha atyre: Ushqimi im është që të bëj vullnetin e atij që më dërgoi mua, dhe të mbaroj punën e tij.

35 A nuk thoni ju: Ka akoma katër muaj dhe pastaj vijnë të korrat? Ja, unë ju them juve: Ngrini sytë dhe shikoni fushat, sepse ato janë të bardha tashmë për t'u korrur.

36 Dhe ai që korr merr rrogë, dhe mbledh fruta për jetën e përjetshme, që të dy ai që mbjell dhe ai që korr të mund të gëzojnë së bashku.

37 Dhe në këtë është e vërteta e thënies: Njëri mbjell, dhe tjetri korr.

38 Unë ju dërgova të korrni atë për të cilën ju nuk u munduat, të tjerë u munduan, dhe ju hytë në mundimin e tyre.

39 Dhe shumë nga Samaritanët e atij qyteti e besuan atë për thënien e gruas, e cila dëshmoi: Ai më tregoi mua gjithçka që unë kisha bërë.

40 Pra, kur Samaritanët erdhën tek ai, ata i kërkuan atij që të rrinte me ta; dhe ai qëndroi atje dy ditë.

41 Dhe shumë më tepër njerëz besuan për shkak të fjalës së vetë atij;

42 Dhe ata i thanë gruas: Tani ne besojmë, jo për shkak të thënies sate, sepse ne vetë e kemi dëgjuar atë, dhe e dimë se ky është me të vërtetë Krishti, Shpëtuesi i botës.

27 ¶ And upon this came his disciples, and marvelled that he talked with the woman: yet no man said, What seekest thou? or, Why talkest thou with her?

28 The woman then left her waterpot, and went her way into the city, and saith to the men,

29 Come, see a man, which told me all things that ever I did: is not this the Christ?

30 Then they went out of the city, and came unto him.

31 In the mean while his disciples prayed him, saying, Master, eat.

32 But he said unto them, I have meat to eat that ye know not of.

33 Therefore said the disciples one to another, Hath any man brought him *ought* to eat?

34 Jesus saith unto them, My meat is to do the will of him that sent me, and to finish his work.

35 Say not ye, There are yet four months, and *then* cometh harvest? behold, I say unto you, Lift up your eyes, and look on the fields; for they are white already to harvest.

36 And he that reapeth receiveth wages, and gathereth fruit unto life eternal: that both he that soweth and he that reapeth may rejoice together.

37 And herein is that saying true, One soweth, and another reapeth.

38 I sent you to reap that whereon ye bestowed no labour: other men laboured, and ye are entered into their labours.

39 And many of the Samaritans of that city believed on him for the saying of the woman, which testified, He told me all that ever I did.

40 So when the Samaritans were come unto him, they besought him that he would tarry with them: and he abode there two days.

41 And many more believed because of his own word;

42 And said unto the woman, Now we believe, not because of thy saying: for we have heard *him* ourselves, and know that this is indeed the Christ, the Saviour of the world.

43 Tani, pas dy ditësh ai u largua prej andej, dhe shkoi në Galile.

44 Sepse vet Jezusi dëshmoi që një profet nuk ka nder në vendin e vetë.

45 Pastaj, kur ai erdhi në Galile, Galileasit e pranuan atë, sepse kishin parë të gjitha gjërat që kishte bërë në Jeruzalem në festë, sepse edhe ata shkuan në festë.

46 Pra, Jezusi erdhi përsëri në Cana të Galilesë, ku ai e bëri ujin verë. Dhe ishte njëfarë fisniku, biri i të cilit ishte i sëmurë në Kapernaum.

47 Kur ai dëgjoi se Jezusi doli nga Judea në Galile, ai shkoi tek ai dhe iu lut atij që të zbriste, dhe të shëronte birin e tij, sepse ai ishte në prag të vdekjes.

48 Pastaj Jezusi i tha atij: Përveçse kur ju shihni shenja dhe mrekulli, ju nuk do të besoni.

49 Njeriu fisnik i thotë atij: Zotëri, zbrit para se fëmija im të vdesë.

50 Jezusi i tha atij: Ik, biri yt jeton. Dhe burri besoi fjalën që Jezusi i kishte thënë atij, dhe u largua.

51 Dhe ndërsa ai ishte duke zbritur tani, shërbëtorët e tij e takuan atë dhe i treguan atij, duke thënë: Biri yt jeton!

52 Pastaj ai i pyeti ata për orën kur ai filloi të përmirësohet. Dhe ata i thanë atij: Dje në orën e shtatë ethet e lanë atë.

53 Kështu babai e mori vesh se ishte në të njëjtën orë, në të cilën Jezusi i tha atij: Biri yt jeton! Dhe ai vetë besoi, dhe e gjithë shtëpia e tij.

54 Kjo është përsëri mrekullia e dytë që Jezusi bëri, kur ai doli nga Judea në Galile.

KAPITULLI 5

1 Pas kësaj ishte një festë e judejve; dhe Jezusi shkoi lart në Jeruzalem.

2 Tani ka në Jeruzalem pranë tregut të deleve një pishinë, që në gjuhën hebraike quhet Bethesda, që ka pesë portikë.

3 Në këto rrinin një turmë e madhe njerëzish me sëmundje: të verbër, të çalë, të fishkur, duke pritur lëvizjen e ujit.

43 ¶ Now after two days he departed thence, and went into Galilee.

44 For Jesus himself testified, that a prophet hath no honour in his own country.

45 Then when he was come into Galilee, the Galilaeans received him, having seen all the things that he did at Jerusalem at the feast: for they also went unto the feast.

46 So Jesus came again into Cana of Galilee, where he made the water wine. And there was a certain nobleman, whose son was sick at Capernaum.

47 When he heard that Jesus was come out of Judaea into Galilee, he went unto him, and besought him that he would come down, and heal his son: for he was at the point of death.

48 Then said Jesus unto him, Except ye see signs and wonders, ye will not believe.

49 The nobleman saith unto him, Sir, come down ere my child die.

50 Jesus saith unto him, Go thy way; thy son liveth. And the man believed the word that Jesus had spoken unto him, and he went his way.

51 And as he was now going down, his servants met him, and told *him*, saying, Thy son liveth.

52 Then enquired he of them the hour when he began to amend. And they said unto him, Yesterday at the seventh hour the fever left him.

53 So the father knew that *it was* at the same hour, in the which Jesus said unto him, Thy son liveth: and himself believed, and his whole house.

54 This *is* again the second miracle *that* Jesus did, when he was come out of Judaea into Galilee.

CHAPTER 5

1 After this there was a feast of the Jews; and Jesus went up to Jerusalem.

2 Now there is at Jerusalem by the sheep *market* a pool, which is called in the Hebrew tongue Bethesda, having five porches.

3 In these lay a great multitude of impotent folk, of blind, halt, withered, waiting for the moving of the water.

4 Sepse në një moment të caktuar, një engjëll zbriste në pishinë, dhe trazonte ujin, pastaj, pas trazimit të ujit, kushdo që hynte i pari shërohej nga çfarëdo sëmundje që kishte.

5 Dhe ishte dikush atje, i cili kishte një paaftësi prej tridhjetë e tetë vjetësh.

6 Kur Jezusi e pa atë të shtrirë, dhe e dinte që ai kishte qenë për një kohë të gjatë tashmë në atë gjëndje, ai i thotë atij: A do ti të shërohesh?

7 Njeriu i sëmurë iu përgjigj atij: Zotëri, unë nuk kam njeri, kur uji është trazuar, të më vendosë mua në pishinë, por ndërsa unë jam duke ardhur, një tjetër zbrit para meje.

8 Jezusi i thotë atij: Çohu, merre krevatin tënd, dhe ec.

9 Dhe menjëherë burri u shërua, dhe mori krevatin e tij, dhe eci, dhe në të njëjtën ditë ishte sabathi.

10 Prandaj judejtë i thanë atij që u shërua: Është dita e sabathit, nuk është e ligjshme për ty të mbartësh krevatin tënd.

11 Ai iu përgjigj atyre: Ai që më shëroi, i njëjti më tha mua: Merre krevatin tënd dhe ec.

12 Pastaj ata e pyetën atë: Çfarë njeriu është ai i cili të tha ty: Merre krevatin tënd dhe ec?

13 Dhe ai që u shërua nuk e dinte kush ishte, sepse Jezusi iku tutje, meqë një turmë ishte në atë vend.

14 Më pas Jezusi e gjen atë në tempull dhe i tha atij: Ja, ti u shërove, mos mëkato më, që të mos të të vijë ty diçka më e keqe.

15 Burri u largua dhe u tha judejve që ishte Jezusi, që e kishte shëruar atë.

16 Dhe prandaj judejtë e persekutuan Jezusin, dhe kërkuan ta vrisnin atë, sepse ai i kishte bërë këto gjëra në ditën e sabathit.

17 Por Jezusi iu përgjigj atyre: Ati im punon deri tani, dhe unë punoj.

18 Prandaj judejtë edhe më shumë kërkuan ta vrisnin atë, sepse ai jo vetëm kishte thyer sabathin, por tha gjithashtu që Perëndia ishte Ati i tij, duke e bërë veten të barabartë me Perëndinë.

4 For an angel went down at a certain season into the pool, and troubled the water: whosoever then first after the troubling of the water stepped in was made whole of whatsoever disease he had.

5 And a certain man was there, which had an infirmity thirty and eight years.

6 When Jesus saw him lie, and knew that he had been now a long time *in that case*, he saith unto him, Wilt thou be made whole?

7 The impotent man answered him, Sir, I have no man, when the water is troubled, to put me into the pool: but while I am coming, another steppeth down before me.

8 Jesus saith unto him, Rise, take up thy bed, and walk.

9 And immediately the man was made whole, and took up his bed, and walked: and on the same day was the sabbath.

10 The Jews therefore said unto him that was cured, It is the sabbath day: it is not lawful for thee to carry *thy* bed.

11 He answered them, He that made me whole, the same said unto me, Take up thy bed, and walk.

12 Then asked they him, What man is that which said unto thee, Take up thy bed, and walk?

13 And he that was healed wist not who it was: for Jesus had conveyed himself away, a multitude being in *that* place.

14 Afterward Jesus findeth him in the temple, and said unto him, Behold, thou art made whole: sin no more, lest a worse thing come unto thee.

15 The man departed, and told the Jews that it was Jesus, which had made him whole.

16 And therefore did the Jews persecute Jesus, and sought to slay him, because he had done these things on the sabbath day.

17 ¶ But Jesus answered them, My Father worketh hitherto, and I work.

18 Therefore the Jews sought the more to kill him, because he not only had broken the sabbath, but said also that God was his Father, making himself equal with God.

19 Atëhere Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Biri nuk mund të bëjë ndonjë gjë prej vetes, veçse çfarë shikon Atin të bëjë, sepse gjithçka që ai bën, këto bën edhe Biri njësoj.
20 Sepse Ati e do Birin dhe i tregon atij të gjitha gjërat që ai vetë bën; dhe ai do t'i tregojë atij vepra më të mëdha se këto, që ju të mund të habiteni.

21 Sepse ashtu si Ati zgjon të vdekurit dhe i ngjall ata, po kështu Biri ngjall cilindo që dëshiron.

22 Sepse Ati nuk gjykon njeri, por i ka dhënë gjithë gjykimin Birit.

23 Që të gjithë njerëzit ta nderojnë Birin, ashtu si nderojnë Atin. Ai që nuk nderon Birin nuk nderon Atin që e ka dërguar atë.

24 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Ai që dëgjon fjalën time dhe beson tek ai që më dërgoi mua, ka jetë të përjetshme, dhe nuk do të hyjë në dënim, por ka kaluar nga vdekja në jetë.

25 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Ora po vjen, dhe është tani, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë; dhe ata që dëgjojnë do të jetojnë.

26 Sepse ashtu si Ati ka jetë në veten e tij, kështu ai i ka dhënë Birit të ketë jetë në veten e tij;

27 Dhe ai ia ka dhënë autoritetin atij për të zbatuar edhe gjykimin, sepse ai është Biri i njeriut.

28 Mos u habitni me këtë, sepse ora po vjen, në të cilën të gjithë ata që janë në varre do të dëgjojnë zërin e tij,

29 Dhe do dalin, ata që kanë bërë mirë në ringjalljen e jetës, dhe ata që kanë bërë keq në ringjalljen e dënimit.

30 Unë nga vetja nuk mund të bëj ndonjë gjë, siç dëgjoj, gjykoj; dhe gjykimi im është i drejtë, sepse unë nuk kërkoj vullnetin tim vetjak, por vullnetin e Atit që më ka dërguar mua.

31 Nëse jap dëshmi për veten time, dëshmia ime nuk është e vërtetë.

32 Është një tjetër që jep dëshmi për mua; dhe unë e di që dëshmia të cilën ai dëshmon për mua është e vërtetë.

19 Then answered Jesus and said unto them, Verily, verily, I say unto you, The Son can do nothing of himself, but what he seeth the Father do: for what things soever he doeth, these also doeth the Son likewise.
20 For the Father loveth the Son, and sheweth him all things that himself doeth: and he will shew him greater works than these, that ye may marvel.

21 For as the Father raiseth up the dead, and quickeneth *them*; even so the Son quickeneth whom he will.

22 For the Father judgeth no man, but hath committed all judgment unto the Son:
23 That all *men* should honour the Son, even as they honour the Father. He that honoureth not the Son honoureth not the Father which hath sent him.

24 Verily, verily, I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life.

25 Verily, verily, I say unto you, The hour is coming, and now is, when the dead shall hear the voice of the Son of God: and they that hear shall live.

26 For as the Father hath life in himself; so hath he given to the Son to have life in himself;

27 And hath given him authority to execute judgment also, because he is the Son of man.

28 Marvel not at this: for the hour is coming, in the which all that are in the graves shall hear his voice,

29 And shall come forth; they that have done good, unto the resurrection of life; and they that have done evil, unto the resurrection of damnation.

30 I can of mine own self do nothing: as I hear, I judge: and my judgment is just; because I seek not mine own will, but the will of the Father which hath sent me.

31 ¶ If I bear witness of myself, my witness is not true.

32 There is another that beareth witness of me; and I know that the witness which he witnesseth of me is true.

33 Ju i dërguat Gjonit dhe ai dha dëshmi të së vërtetës.

34 Por unë nuk pranoj dëshmi nga njeri, por këto gjëra unë i them, që ju të mund të shpëtoheni.

35 Ai ishte një dritë që digjte dhe ndriçonte, dhe ju ishit të gatshëm për një kohë të gëzoni në dritën e tij.

36 Por unë kam dëshmi më të madhe se ajo e Gjonit, sepse veprat që Ati më ka dhënë të mbaroj, të njëjtat vepra që bëj unë, japin dëshmi për mua, që Ati më ka dërguar mua.

37 Dhe Ati vetë, që më ka dërguar, ka dhënë dëshmi për mua. Ju as e keni dëgjuar zërin e tij ndonjëherë, as e keni parë formën e tij.

38 Dhe ju nuk e keni fjalën e tij brenda jush, sepse atë që ai e ka dërguar, atë ju nuk e besoni.

39 Hulumtoni shkrimet, sepse në to ju mendoni se keni jetë të përvetshme dhe janë ata që dëshmojnë për mua.

40 Dhe ju nuk do të vini tek unë, që ju të mund të keni jetë.

41 Unë nuk pranoj ndere nga njerëzit.

42 Por unë ju njoh ju, që ju nuk keni dashurinë e Perëndisë brenda jush.

43 Unë kam ardhur në emër të Atit tim dhe ju nuk më pranoi mua, nëse një tjetër do të vijë në emrin e vet, atë ju do ta pranoi.

44 Si mund të besoni ju që pranoi nder nga njeri-tjetri, dhe nuk kërkonin nderin që vjen vetëm prej Perëndisë?

45 Mos mendoni se unë do t'ju akuzoj tek Ati, është dikush që ju akuzon, vetë Moisiu, në të cilin ju besoni.

46 Sepse po të kishit besuar Moisiun, ju do të më kishit besuar mua, sepse ai shkroi për mua.

47 Por nëse ju nuk besoni shkrimet e tij, si do t'i besoni fjalët e mia?

KAPITULLI 6

1 Pas këtyre gjërave Jezusi shkoi matanë detit të Galileesë, që është deti i Tiberias.

2 Dhe një turmë e madhe e ndoqi atë, sepse ata i panë mrekullitë e tij që ai bëri mbi ata që ishin sëmurë.

3 Dhe Jezusi shkoi lart në një mal, dhe atje ai u ul me dishepujt e tij.

33 Ye sent unto John, and he bare witness unto the truth.

34 But I receive not testimony from man: but these things I say, that ye might be saved.

35 He was a burning and a shining light: and ye were willing for a season to rejoice in his light.

36 But I have greater witness than *that* of John: for the works which the Father hath given me to finish, the same works that I do, bear witness of me, that the Father hath sent me.

37 And the Father himself, which hath sent me, hath borne witness of me. Ye have neither heard his voice at any time, nor seen his shape.

38 And ye have not his word abiding in you: for whom he hath sent, him ye believe not.

39 Search the scriptures; for in them ye think ye have eternal life: and they are they which testify of me.

40 And ye will not come to me, that ye might have life.

41 I receive not honour from men.

42 But I know you, that ye have not the love of God in you.

43 I am come in my Father's name, and ye receive me not: if another shall come in his own name, him ye will receive.

44 How can ye believe, which receive honour one of another, and seek not the honour that *cometh* from God only?

45 Do not think that I will accuse you to the Father: there is *one* that accuseth you, *even* Moses, in whom ye trust.

46 For had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote of me.

47 But if ye believe not his writings, how shall ye believe my words?

CHAPTER 6

1 After these things Jesus went over the sea of Galilee, which is *the sea* of Tiberias.

2 And a great multitude followed him, because they saw his miracles which he did on them that were diseased.

3 And Jesus went up into a mountain, and there he sat with his disciples.

4 Dhe pashka, një festë e judejve, ishte afër.
 5 Kur Jezusi atëhere ngriti sytë lart dhe pa një grup të madh që po vinin tek ai, ai i thotë Filipit: Ku do të blejmë bukë, që këta të mund të hanë?
 6 Dhe këtë ai e tha që ta provonte atë, sepse ai vetë e dinte çfarë do të bënte.
 7 Filipi iu përgjigj atij: Bukë që vlen dyqind peni nuk është e mjaftueshme për ata, që çdokush prej tyre të mund të marrë pak.
 8 Një nga dishepujt e tij, Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, i thotë atij:
 9 Është një djalë këtu, i cili ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël, por ç'janë ata për kaq shumë.
 10 Dhe Jezusi tha: Bëjini njerëzit të ulen. Tani kishte shumë bar në vend. Pra burrat u ulën, në numër rreth pesë mijë.
 11 Dhe Jezusi i mori bukët; dhe pasi kishte dhënë falënderime, ua shpërndau dishepujve, dhe dishepujt atyre që ishin ulur; dhe në të njëjtën mënyrë me peshqit aq sa do të donin.
 12 Kur ata u ngopën, ai u tha dishepujve të tij: Mblidhni copërat që mbeten, që të mos humbasë ndonjë gjë.
 13 Prandaj ata i mblodhën ato bashkë dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copërat e pesë bukëve të elbit, që u mbetën tepër nga ata që kishin ngrënë.
 14 Pastaj ata njerëz, pasi e kishin parë mrekullinë që bëri Jezusi, thanë: Ky është me të vërtetë ai profeti që duhet të vijë në botë.
 15 Prandaj kur Jezusi kuptoi që ata do vinin ta merrnin atë me forcë, për ta bërë atë mbret, ai u largua përsëri vetëm në një mal.
 16 Dhe kur erdhi mbrëmja, dishepujt e tij zbritën te deti,
 17 Dhe hynë në një barkë, dhe shkuan matanë detit drejt Kapernaumit. Dhe tashmë ishte errësuar, dhe Jezusi nuk kishte ardhur tek ata.
 18 Dhe deti u trazua për arsye të një ere të madhe që frynte.

4 And the passover, a feast of the Jews, was nigh.
 5 When Jesus then lifted up *his* eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread, that these may eat?
 6 And this he said to prove him: for he himself knew what he would do.
 7 Philip answered him, Two hundred pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little.
 8 One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him,
 9 There is a lad here, which hath five barley loaves, and two small fishes: but what are they among so many?
 10 And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand.
 11 And Jesus took the loaves; and when he had given thanks, he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise of the fishes as much as they would.
 12 When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost.
 13 Therefore they gathered *them* together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley loaves, which remained over and above unto them that had eaten.
 14 Then those men, when they had seen the miracle that Jesus did, said, This is of a truth that prophet that should come into the world.
 15 ¶ When Jesus therefore perceived that they would come and take him by force, to make him a king, he departed again into a mountain himself alone.
 16 And when even was *now* come, his disciples went down unto the sea,
 17 And entered into a ship, and went over the sea toward Capernaum. And it was now dark, and Jesus was not come to them.
 18 And the sea arose by reason of a great wind that blew.

19 Pra, pasi ata kishin vozitur rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, ata shohin Jezusin të ecte mbi det dhe po i afrohej barkës, dhe ata u trembën.

20 Por ai u thotë atyre: Jam unë, mos u trembni.

21 Pastaj ata e pranuan atë në barkë me dëshirë dhe menjëherë barka u bregëzua te vendi ku u drejtuan.

22 Ditën e nesërme, kur njerëzit që qëndronin në anën tjetër të detit panë se nuk kishte varkë tjetër atje, përveç asaj brenda të cilës dishepujt e tij kishin hyrë, dhe që Jezusi nuk shkoi me dishepujt e tij në varkë, por që dishepujt e tij ishin larguar vetëm;

23 (Sidoqoftë erdhën anije të tjera nga Tiberias pranë vendit ku ata hëngrën bukë, pasi Zoti kishte dhënë falënderime.)

24 Prandaj, kur njerëzit panë që Jezusi nuk ishte atje, as dishepujt e tij, ata gjithashtu morën barkën dhe erdhën në Kapernaum, duke kërkuar Jezusin.

25 Dhe pasi e gjetën atë në anën tjetër të detit, ata i thanë atij: Rabi, kur erdhe ti këtu?

26 Jezusi iu përgjigj atyre dhe tha: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Ju më kërkonin mua, jo sepse ju patë mrekullitë, por sepse hëngrët nga bukët dhe u ngopët.

27 Mos punoni për mishin që humbet, por për atë mish që duron për jetën e përjetshme, të cilën Biri i njeriut do t'ju japë juve, sepse atë e ka vulosur Perëndia Atë.

28 Pastaj ata i thanë atij: Çfarë të bëjmë ne, që ne të mund të bëjmë veprat e Perëndisë?

29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Kjo është vepra e Perëndisë, që ju të besoni tek ai të cilin ai ka dërguar.

30 Prandaj ata i thanë atij: Çfarë shenje tregon ti atëherë, që ne të mund të shikojmë, dhe të të besojmë ty? Çfarë pune bën ti?

31 Etërit tanë hëngrën mana në shkretëtirë, siç është shkruar: Ai u dha atyre bukë prej qiellit për të ngrënë.

19 So when they had rowed about five and twenty or thirty furlongs, they see Jesus walking on the sea, and drawing nigh unto the ship: and they were afraid.

20 But he saith unto them, It is I; be not afraid.

21 Then they willingly received him into the ship: and immediately the ship was at the land whither they went.

22 ¶ The day following, when the people which stood on the other side of the sea saw that there was none other boat there, save that one whereinto his disciples were entered, and that Jesus went not with his disciples into the boat, but *that* his disciples were gone away alone;

23 (Howbeit there came other boats from Tiberias nigh unto the place where they did eat bread, after that the Lord had given thanks:)

24 When the people therefore saw that Jesus was not there, neither his disciples, they also took shipping, and came to Capernaum, seeking for Jesus.

25 And when they had found him on the other side of the sea, they said unto him, Rabbi, when camest thou hither?

26 Jesus answered them and said, Verily, verily, I say unto you, Ye seek me, not because ye saw the miracles, but because ye did eat of the loaves, and were filled.

27 Labour not for the meat which perisheth, but for that meat which endureth unto everlasting life, which the Son of man shall give unto you: for him hath God the Father sealed.

28 ¶ Then said they unto him, What shall we do, that we might work the works of God?

29 Jesus answered and said unto them, This is the work of God, that ye believe on him whom he hath sent.

30 They said therefore unto him, What sign shewest thou then, that we may see, and believe thee? what dost thou work?

31 Our fathers did eat manna in the desert; as it is written, He gave them bread from heaven to eat.

32 Pastaj Jezusi u tha atyre: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Moisiu nuk jua dha atë bukë nga qielli, por Ati im jua jep bukën e vërtetë nga qielli.

33 Sepse buka e Perëndisë është ai i cili zbret nga qielli, dhe i jep jetë botës.

34 Pastaj ata i thanë atij: Zot, gjithmonë na jep neve këtë bukë.

35 Dhe Jezusi u tha atyre: Unë jam buka e jetës, ai që vjen tek unë nuk do të ketë uri ndonjëherë; dhe ai që beson tek unë nuk do të ketë etje ndonjëherë.

36 Por unë ju thashë juve: Që edhe ju më keni parë mua, dhe nuk besoni.

37 Të gjitha që Ati më jep mua do të vijnë tek unë; dhe atë që vjen tek unë, kurrësi nuk do ta flak jashtë.

38 Sepse unë zbrita nga qielli, jo të bëj vullnetin tim vetjak, por vullnetin e atij që më dërgoi mua.

39 Dhe ky është vullneti i Atit i cili më ka dërguar, që prej gjithçkaje që ai më ka dhënë mua unë nuk duhet të humbasë ndonjë gjë, por që duhet ta ngjall atë përsëri ditën e fundit.

40 Dhe ky është vullneti i atij që më dërgoi mua, që çdokush i cili shikon Birin dhe beson tek ai, të ketë jetë të përjetshme; dhe unë do ta ngjall atë ditën e fundit.

41 Pastaj judejtë pëshpëritën për të, sepse ai tha: Unë jam buka e cila zbriti prej qiellit.

42 Dhe ata thanë: A nuk është ky Jezusi, biri i Jozefit, babanë dhe mamanë e të cilit ne e njohim? Atëherë si thotë ai: Unë zbrita nga qielli?

43 Prandaj Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Mos pëshpëritni midis jush.

44 Nuk mund të vijë tek unë ndonjë njeri, përveçse Ati që më ka dërguar mua e tërheq atë, dhe unë do ta ngjall atë ditën e fundit.

45 Është shkruar te profetët: Dhe ata të gjithë do të mësojnë nga Perëndia. Çdo njeri pra që ka dëgjuar dhe ka mësuar nga Ati, vjen tek unë.

46 Jo se ndokush e ka parë Atin, përveç atij i cili është prej Perëndisë, ai e ka parë Atin.

32 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Moses gave you not that bread from heaven; but my Father giveth you the true bread from heaven.

33 For the bread of God is he which cometh down from heaven, and giveth life unto the world.

34 Then said they unto him, Lord, evermore give us this bread.

35 And Jesus said unto them, I am the bread of life: he that cometh to me shall never hunger; and he that believeth on me shall never thirst.

36 But I said unto you, That ye also have seen me, and believe not.

37 All that the Father giveth me shall come to me; and him that cometh to me I will in no wise cast out.

38 For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

39 And this is the Father's will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

40 And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.

41 The Jews then murmured at him, because he said, I am the bread which came down from heaven.

42 And they said, Is not this Jesus, the son of Joseph, whose father and mother we know? how is it then that he saith, I came down from heaven?

43 Jesus therefore answered and said unto them, Murmur not among yourselves.

44 No man can come to me, except the Father which hath sent me draw him: and I will raise him up at the last day.

45 It is written in the prophets, And they shall be all taught of God. Every man therefore that hath heard, and hath learned of the Father, cometh unto me.

46 Not that any man hath seen the Father, save he which is of God, he hath seen the Father.

47 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Ai që beson tek unë ka jetë të përjetshme.

48 Unë jam ajo buka e jetës.

49 Etërit tuaj hëngrën mana në shkretëtirë, dhe janë të vdekur.

50 Kjo është buka që vjen nga qielli, që një njeri të mund të hajë prej saj, dhe të mos vdesë.

51 Unë jam buka e gjallë që zbriti nga qielli, nëse ndonjë njeri ha nga kjo bukë, ai do të jetojë përgjithmonë, dhe buka që unë do të jap është mishi im, të cilin unë do ta jap për jetën e botës.

52 Prandaj judejtë u grindën me njëri-tjetrin duke thënë: Si mund ky njeri të na japë neve mishin e tij për të ngrënë?

53 Atëherë Jezusi u tha atyre: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Ju nuk keni jetë brenda jush, po të mos hani mishin e Birit të njeriut dhe pini gjakun e tij.

54 Kushdo që ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme; dhe unë do ta ngjall atë ditën e fundit.

55 Sepse mishi im me të vërtetë është ushqim dhe gjaku im me të vërtetë është pije.

56 Ai që ha mishin tim dhe pi gjakun tim, banon në mua, dhe unë në të.

57 Siç më ka dërguar mua Ati i gjallë dhe unë jetoj prej Atit, kështu ai që më ha mua, edhe ai do të jetojë prej meje.

58 Kjo është ajo buka e cila zbriti nga qielli, jo si etërit tuaj hëngrën mana dhe janë të vdekur; ai që ha nga kjo bukë do të jetojë përgjithmonë.

59 Këto gjëra tha ai në sinagogë, ndërsa ai jepte mësim në Kapernaum.

60 Prandaj shumë prej dishepujve të tij, pasi e kishin dëgjuar këtë, thanë: Kjo është një thënie e ashpër, kush mund ta dëgjojë atë?

61 Kur Jezusi e dinte në vetvete që dishepujt e tij pëshpëritnin për këtë, ai u tha atyre: A ju fyen kjo?

62 Çfarë dhe nëse ju do të shihni Birin e njeriut të ngrihet lart ku ai ishte më parë?

63 Është fryma që jep jetë, mishi nuk përfiton gjë, fjalët që unë ju flas juve, ato janë frymë, dhe ato janë jetë.

47 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me hath everlasting life.

48 I am that bread of life.

49 Your fathers did eat manna in the wilderness, and are dead.

50 This is the bread which cometh down from heaven, that a man may eat thereof, and not die.

51 I am the living bread which came down from heaven: if any man eat of this bread, he shall live for ever: and the bread that I will give is my flesh, which I will give for the life of the world.

52 The Jews therefore strove among themselves, saying, How can this man give us *his* flesh to eat?

53 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Except ye eat the flesh of the Son of man, and drink his blood, ye have no life in you.

54 Whoso eateth my flesh, and drinketh my blood, hath eternal life; and I will raise him up at the last day.

55 For my flesh is meat indeed, and my blood is drink indeed.

56 He that eateth my flesh, and drinketh my blood, dwelleth in me, and I in him.

57 As the living Father hath sent me, and I live by the Father: so he that eateth me, even he shall live by me.

58 This is that bread which came down from heaven: not as your fathers did eat manna, and are dead: he that eateth of this bread shall live for ever.

59 These things said he in the synagogue, as he taught in Capernaum.

60 ¶ Many therefore of his disciples, when they had heard *this*, said, This is an hard saying; who can hear it?

61 When Jesus knew in himself that his disciples murmured at it, he said unto them, Doth this offend you?

62 *What* and if ye shall see the Son of man ascend up where he was before?

63 It is the spirit that quickeneth; the flesh profiteth nothing: the words that I speak unto you, *they* are spirit, and *they* are life.

64 Por janë disa nga ju që nuk besojnë. Sepse Jezusi e dinte që nga fillimi cilët ishin ata që nuk besonin dhe cilët do ta tradhëtonin atë.

65 Dhe ai tha: Prandaj ju thashë unë që nuk mund të vijë ndonjë njeri tek unë, përveçse kur i jepet atij nga Ati im.

66 Që nga ajo kohë, shumë nga dishepujt e tij u kthyen dhe nuk ecën më me të.

67 Pastaj Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: A do të largoheni edhe ju?

68 Pastaj Simon Pjetri iu përgjigj atij: Zot, te kush të shkojmë ne? Ti ke fjalët e jetës së përjetshme.

69 Dhe ne besojmë dhe jemi të sigurtë që ti je ai Krisht, Biri i Perëndisë të gjallë.

70 Jezusi iu përgjigj atyre: A nuk ju kam zgjedhur ju të dymbëdhjetëve dhe njëri nga ju është një djall?

71 Ai foli për Juda Iskariotin, birin e Simonit, sepse ishte ai që do ta tradhëtonte atë, duke qënë një nga të dymbëdhjetët.

KAPITULLI 7

1 Pas këtyre gjërave Jezusi eci në Galile, sepse ai nuk donte të shëtiste në tokën e judejve, meqë judejtë kërkuan ta vrisnin atë.

2 Tani, festa e tabernakujve e judejve ishte afër.

3 Prandaj vëllezërit e tij i thane atij: Largohu këtej, dhe shko në Judea, që edhe dishepujt e tu të mund t'i shikojnë veprat që ti bën.

4 Sepse nuk ka njeri që bën ndonjë gjë në fshehtësi, ndërsa ai vetë kërkon të njihet hapur. Nëse ti i bën këto gjëra, tregoji botës veten tënde.

5 Sepse as vëllezërit e tij nuk besuan tek ai.

6 Pastaj Jezusi u tha atyre: Koha ime ende nuk ka ardhur, por koha juaj është gjithmonë gati.

7 Bota nuk mund t'ju urrejë ju, por mua ajo më urren, sepse unë dëshmoj për të, që veprat e saj janë të këqija.

8 Ngjituni lart në këtë festë, unë ende nuk do të ngitem në këtë festë, sepse koha ime nuk ka ardhur ende plotësisht.

9 Pasi u kishte thënë këto fjalë atyre, ai qëndroi ende në Galile.

64 But there are some of you that believe not. For Jesus knew from the beginning who they were that believed not, and who should betray him.

65 And he said, Therefore said I unto you, that no man can come unto me, except it were given unto him of my Father.

66 From that *time* many of his disciples went back, and walked no more with him.

67 Then said Jesus unto the twelve, Will ye also go away?

68 Then Simon Peter answered him, Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

69 And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.

70 Jesus answered them, Have not I chosen you twelve, and one of you is a devil?

71 He spake of Judas Iscariot *the son of* Simon: for he it was that should betray him, being one of the twelve.

CHAPTER 7

1 After these things Jesus walked in Galilee: for he would not walk in Jewry, because the Jews sought to kill him.

2 Now the Jews' feast of tabernacles was at hand.

3 His brethren therefore said unto him, Depart hence, and go into Judaea, that thy disciples also may see the works that thou doest.

4 For *there is* no man *that* doeth any thing in secret, and he himself seeketh to be known openly. If thou do these things, shew thyself to the world.

5 For neither did his brethren believe in him.

6 Then Jesus said unto them, My time is not yet come: but your time is always ready.

7 The world cannot hate you; but me it hateth, because I testify of it, that the works thereof are evil.

8 Go ye up unto this feast: I go not up yet unto this feast; for my time is not yet full come.

9 When he had said these words unto them, he abode *still* in Galilee.

10 Por pasi vëllezërit e tij ishin ngjitur lart, atëherë edhe ai u ngjit lart në festë, jo hapur, por si të ishte fshehtas.

11 Atëherë judejtë e kërkuan atë në festë, dhe thanë: Ku është ai?

12 Dhe atje pati shumë pëshpëritje midis njerëzve në lidhje me të, sepse disa thoshnin: Ai është një njeri i mirë; të tjerët thoshnin: Jo, por ai mashtron njerëzit.

13 Sidoqoftë nuk foli hapur ndonjë njeri për të nga frika e judejve.

14 Tani, aty nga mesi i festës Jezusi u ngjit në tempull dhe dha mësim.

15 Dhe judejtë u mrekulluan duke thënë: Si i njeh ky njeri shkronjat, pa mësuar ndonjëherë?

16 Jezusi iu përgjigj atyre dhe tha: Doktrina ime nuk është imja, por e atij që më dërgoi mua.

17 Nëse ndonjë njeri dëshiron të bëjë vullnetin e tij, ai do ta njohë doktrinën, nëse ajo vjen prej Perëndisë, ose nëse unë flas prej vetes sime.

18 Ai që flet prej vetes së tij kërkon lavdinë e vetë, por ai që kërkon lavdinë e atij që e dërgoi atë, i njëjti është i vërtetë dhe nuk ka padrejtësi në të.

19 A nuk jua dha Moisiu ligjin dhe ende s'e zbaton ligjin ndonjë prej jush? Pse kërkoni të më vritni mua?

20 Njerëzit u përgjigjën dhe thanë: Ti ke një djall, kush kërkon të të vrasë?

21 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Unë kam bërë një vepër dhe ju të gjithë mrekulloheni.

22 Prandaj Moisiu ju dha juve rrethprerjen; (jo sepse është e Moisiut, por e etërve;) dhe ju rrethprisni një njeri ditën e sabbathit.

23 Nëse një njeri pranon rrethprerjen ditën e sabbathit, që të mos thyhet ligji i Moisiut, a zemëroheni ju me mua, për shkak se unë kam shëruar një njeri tërësisht ditën e sabbathit?

24 Mos gjykoni sipas paraqitjes, por gjykoni me drejtësi.

25 Atëherë disa prej tyre nga Jeruzalemi thanë: A nuk është ky ai, të cilin kërkojnë ta vrasin?

10 But when his brethren were gone up, then went he also up unto the feast, not openly, but as it were in secret.

11 Then the Jews sought him at the feast, and said, Where is he?

12 And there was much murmuring among the people concerning him: for some said, He is a good man: others said, Nay; but he deceiveth the people.

13 Howbeit no man spake openly of him for fear of the Jews.

14 ¶ Now about the midst of the feast Jesus went up into the temple, and taught.

15 And the Jews marvelled, saying, How knoweth this man letters, having never learned?

16 Jesus answered them, and said, My doctrine is not mine, but his that sent me.

17 If any man will do his will, he shall know of the doctrine, whether it be of God, or *whether* I speak of myself.

18 He that speaketh of himself seeketh his own glory: but he that seeketh his glory that sent him, the same is true, and no unrighteousness is in him.

19 Did not Moses give you the law, and yet none of you keepeth the law? Why go ye about to kill me?

20 The people answered and said, Thou hast a devil: who goeth about to kill thee?

21 Jesus answered and said unto them, I have done one work, and ye all marvel.

22 Moses therefore gave unto you circumcision; (not because it is of Moses, but of the fathers;) and ye on the sabbath day circumsise a man.

23 If a man on the sabbath day receive circumcision, that the law of Moses should not be broken; are ye angry at me, because I have made a man every whit whole on the sabbath day?

24 Judge not according to the appearance, but judge righteous judgment.

25 Then said some of them of Jerusalem, Is not this he, whom they seek to kill?

26 Por, ja, ai flet me kurajo dhe ata nuk i thonë gjë atij. A e dinë krerët me të vërtetë që ky është vetë Krishti?

27 Sidoqoftë ne e njohim këtë njeri nga është, por, kur të vijë Krishti, nuk e di njeri nga është ai.

28 Atëherë, ndërsa jepte mësim, Jezusi bërtiti në tempull duke thënë: Ju dhe më njihni mua, dhe e dini nga jam unë; dhe unë nuk kam ardhur prej vetes sime, por ai i cili më dërgoi mua është i vërtetë, të cilin ju nuk e njihni.

29 Por unë e njoh atë, sepse unë jam prej tij dhe ai më ka dërguar.

30 Pastaj ata kërkuan ta merrnin atë, por nuk vuri ndonjë njeri duart mbi të, sepse ora e tij ende nuk kishte ardhur.

31 Dhe shumë nga njerëzit besuan tek ai, dhe thanë: Kur Krishti të vijë, a do të bëjë ai më shumë mrekulli se këto që ka bërë ky njeri?

32 Farisenjtë dëgjuan që njerëzit pëshpëritnin gjëra të tilla në lidhje me të; prandaj farisenjtë dhe krerët e priftërinjve dërguan ofiqarë për ta marrë atë.

33 Atëherë Jezusi u tha atyre: Edhe pak kohë unë jam me ju dhe pastaj unë do të shkoj tek ai që më dërgoi mua.

34 Ju do të më kërkoni mua dhe nuk do të më gjeni, dhe ku jam unë, atje ju nuk mund të vini.

35 Atëherë judejtë thanë midis tyre: Ku do të shkojë ai, që ne nuk do ta gjejmë atë? A do të shkojë ai te të shpërndarët ndërmjet paganëve, dhe t'u japë mësim paganëve?

36 Çfarë mënyre e të thënit është kjo që ai tha: Ju do të më kërkoni, dhe nuk do të më gjeni, dhe ku jam unë, atje ju nuk mund të vini?

37 Në ditën e fundit, atë ditën e madhe të festës, Jezusi u çua dhe bërtiti duke thënë: Nëse ndonjë njeri ka etje, le të vijë ai tek unë dhe të pijë.

38 Ai që beson tek unë, siç ka thënë shkrimi, nga barku i tij do të rrjedhin lumenj të ujtit të gjallë.

26 But, lo, he speaketh boldly, and they say nothing unto him. Do the rulers know indeed that this is the very Christ?

27 Howbeit we know this man whence he is: but when Christ cometh, no man knoweth whence he is.

28 Then cried Jesus in the temple as he taught, saying, Ye both know me, and ye know whence I am: and I am not come of myself, but he that sent me is true, whom ye know not.

29 But I know him: for I am from him, and he hath sent me.

30 Then they sought to take him: but no man laid hands on him, because his hour was not yet come.

31 And many of the people believed on him, and said, When Christ cometh, will he do more miracles than these which this man hath done?

32 The Pharisees heard that the people murmured such things concerning him; and the Pharisees and the chief priests sent officers to take him.

33 Then said Jesus unto them, Yet a little while am I with you, and then I go unto him that sent me.

34 Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come.

35 Then said the Jews among themselves, Whither will he go, that we shall not find him? will he go unto the dispersed among the Gentiles, and teach the Gentiles?

36 What manner of saying is this that he said, Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come?

37 ¶ In the last day, that great day of the feast, Jesus stood and cried, saying, If any man thirst, let him come unto me, and drink.

38 He that believeth on me, as the scripture hath said, out of his belly shall flow rivers of living water.

39 (Por këtë foli ai për Frymën, të cilën ata që besojnë tek ai do ta pranojnë, sepse Fryma e Shenjtë ende nuk u ishte dhënë; për shkak se Jezusi akoma nuk ishte lavdëruar.)
40 Prandaj shumë nga njerëzit, kur ata e dëgjuan këtë thënie, thanë: Me të vërtetë ky është Profeti.
41 Të tjerët thanë: Ky është Krishti. Por disa thanë: A do të dalë Krishti nga Galilea?
42 A nuk e ka thënë shkrimi që Krishti vjen nga fara e Davidit dhe nga qyteti i Betlehemit, ku Davidi ishte?
43 Pra kishte një përçarje midis njerëzve për shkak të tij.
44 Dhe disa prej tyre duan ta kapnin atë, por nuk vuri ndonjë njeri duart mbi të.
45 Pastaj erdhën ofiqarët te krerët e priftërinjve dhe farisenjtë, dhe ata u thanë atyre: Pse nuk e keni sjellë atë?
46 Ofiqarët u përgjigjën: Nuk ka folur njeri si ky njeri ndonjëherë.
47 Atëherë farisenjtë iu përgjigjën atyre: A jeni ju gjithashtu të mashtruar?
48 A ka besuar tek ai ndonjëri nga krerët apo nga farisenjtë?
49 Por këta njerëz që nuk e njohin ligjin janë të mallkuar.
50 Nikodemi, (ai që erdhi te Jezusi natën, duke qenë njëri nga ata,) u thotë atyre:
51 A e gjykon ligji ynë ndonjë njeri, përpara se ta dëgjojë atë, dhe të dijë çfarë bën?
52 Ata u përgjigjën dhe i thanë: A je ti gjithashtu nga Galilea? Kërko, dhe shiko, sepse prej Galilesë nuk ngrihet profet.
53 Dhe çdo njeri iku në shtëpinë e vetë.

KAPITULLI 8

1 Jezusi shkoi në malin e Ullinjve.
2 Dhe herët në mëngjes ai erdhi përsëri në tempull, dhe të gjithë njerëzit erdhën tek ai; dhe ai u ul, dhe u dha mësim atyre.
3 Dhe skribët dhe farisenjtë i sollën atij një grua që u kap në tradhti bashkëshortore; dhe pasi ata e kishin vendosur atë në mes,
4 Ata i thonë atij: Mësues, kjo grua u kap në tradhti bashkëshortore, në flagrancë.

39 (But this spake he of the Spirit, which they that believe on him should receive: for the Holy Ghost was not yet *given*; because that Jesus was not yet glorified.)

40 Many of the people therefore, when they heard this saying, said, Of a truth this is the Prophet.

41 Others said, This is the Christ. But some said, Shall Christ come out of Galilee?

42 Hath not the scripture said, That Christ cometh of the seed of David, and out of the town of Bethlehem, where David was?

43 So there was a division among the people because of him.

44 And some of them would have taken him; but no man laid hands on him.

45 ¶ Then came the officers to the chief priests and Pharisees; and they said unto them, Why have ye not brought him?

46 The officers answered, Never man spake like this man.

47 Then answered them the Pharisees, Are ye also deceived?

48 Have any of the rulers or of the Pharisees believed on him?

49 But this people who knoweth not the law are cursed.

50 Nicodemus saith unto them, (he that came to Jesus by night, being one of them,)

51 Doth our law judge *any* man, before it hear him, and know what he doeth?

52 They answered and said unto him, Art thou also of Galilee? Search, and look: for out of Galilee ariseth no prophet.

53 And every man went unto his own house.

CHAPTER 8

1 Jesus went unto the mount of Olives.
2 And early in the morning he came again into the temple, and all the people came unto him; and he sat down, and taught them.
3 And the scribes and Pharisees brought unto him a woman taken in adultery; and when they had set her in the midst,
4 They say unto him, Master, this woman was taken in adultery, in the very act.

5 Tani, Moisiu në ligj na urdhëroi ne, që të tilla duhet të goditen me gurë, po ti çfarë thua?

6 Këtë thanë ata, duke e tunduar atë, që ata të kishin pse ta paditnin. Por Jezusi u përkul, dhe me gishtin e tij shkroi përdhe, sikur nuk i dëgjoji ata.

7 Kështu, kur ata vazhduan ta pyesnin atë, ai u drejtua, dhe u tha atyre: Ai që është pa mëkat midis jush, le të hedhë i pari gur kundër saj.

8 Dhe ai përsëri u përkul, dhe shkroi përdhe.

9 Dhe ata të cilët e dëgjuan atë, duke qenë të bindur nga ndërgjegjja e tyre, dolën jashtë një nga një, duke filluar nga më i vjetri deri tek i fundit; dhe Jezusi u la vetëm, dhe gruaja duke qëndruar në mes.

10 Pasi Jezusi u drejtua, dhe nuk pa njeri përveç gruas, i tha asaj: Grua, ku janë ata paditësit e tu? A nuk të ka dënuar ty ndonjëri?

11 Ajo tha: Asnjë njeri, Zot. Dhe Jezusi i tha asaj: Edhe unë nuk të dënoj, shko, dhe mos mëkato më.

12 Pastaj Jezusi u foli përsëri atyre, duke thënë: Unë jam drita e botës, ai që më ndjek mua nuk do të ecë në errësirë, por do të ketë dritën e jetës.

13 Prandaj farisenjtë i thanë atij: Ti jep dëshmi për vetveten, dëshmia jote nuk është e vërtetë.

14 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Megjithëse unë dëshmoj për veten time, prapë dëshmia ime është e vërtetë, sepse unë e di nga erdha dhe ku shkoj, por ju nuk mund të kuptoni nga vij dhe ku shkoj.

15 Ju gjykoni sipas mishit; unë nuk gjykoj ndonjë njeri.

16 Dhe prapë nëse unë gjykoj, gjykimi im është i vërtetë, sepse unë nuk jam vetëm, por unë dhe Ati që më dërgoi mua.

17 Është shkruar gjithashtu në ligjin tuaj se dëshmia e dy njerëzve është e vërtetë.

18 Unë jam njëri që jep dëshmi për veten time, dhe Ati që më dërgoi jep dëshmi për mua.

5 Now Moses in the law commanded us, that such should be stoned: but what sayest thou?

6 This they said, tempting him, that they might have to accuse him. But Jesus stooped down, and with *his* finger wrote on the ground, *as though he heard them not*.

7 So when they continued asking him, he lifted up himself, and said unto them, He that is without sin among you, let him first cast a stone at her.

8 And again he stooped down, and wrote on the ground.

9 And they which heard *it*, being convicted by *their own* conscience, went out one by one, beginning at the eldest, *even* unto the last: and Jesus was left alone, and the woman standing in the midst.

10 When Jesus had lifted up himself, and saw none but the woman, he said unto her, Woman, where are those thine accusers? hath no man condemned thee?

11 She said, No man, Lord. And Jesus said unto her, Neither do I condemn thee: go, and sin no more.

12 ¶ Then spake Jesus again unto them, saying, I am the light of the world: he that followeth me shall not walk in darkness, but shall have the light of life.

13 The Pharisees therefore said unto him, Thou bearest record of thyself; thy record is not true.

14 Jesus answered and said unto them, Though I bear record of myself, *yet* my record is true: for I know whence I came, and whither I go; but ye cannot tell whence I come, and whither I go.

15 Ye judge after the flesh; I judge no man.

16 And yet if I judge, my judgment is true: for I am not alone, but I and the Father that sent me.

17 It is also written in your law, that the testimony of two men is true.

18 I am one that bear witness of myself, and the Father that sent me beareth witness of me.

19 Atëherë ata i thanë atij: Ku është Ati yt? Jezusi u përgjigj: Ju nuk më njihni as mua, as Atin tim, nëse ju do të më kishit njohur mua, do të kishit njohur edhe Atin tim.

20 Këto fjalë tha Jezusi në shtëpinë e thesarit, ndërsa ai jepte mësim në tempull, dhe nuk vuri ndonjë njeri duart mbi të, sepse ora e tij ende nuk kishte ardhur.

21 Atëherë Jezusi u tha përsëri atyre: Unë po shkoj dhe ju do të më kërkoni mua, dhe do të vdisni në mëkatet tuaja; aty ku shkoj unë, ju nuk mund të vini.

22 Atëherë judejtë thanë: Do vrasë veten ai? Sepse ai thotë: Aty ku shkoj unë, ju nuk mund të vini.

23 Dhe ai u tha atyre: Ju jeni nga poshtë, unë jam nga lart, ju jeni të kësaj bote; unë nuk jam i kësaj bote.

24 Prandaj unë ju thashë juve, që ju do të vdisni në mëkatet tuaja, sepse nëse ju nuk besoni që unë jam ai, ju do të vdisni në mëkatet tuaja.

25 Atëherë ata i thanë: Kush je ti? Dhe Jezusi u thotë atyre: Madje i njëjti që unë ju thashë që nga fillimi.

26 Unë kam shumë gjëra për të thënë dhe të gjykoj në lidhje me ju, por ai që më dërgoi mua është i vërtetë dhe unë i them botës ato gjëra që unë kam dëgjuar prej tij.

27 Ata nuk e kuptuan që ai u fliste atyre për Atin.

28 Atëherë Jezusi u tha atyre: Kur ju ta keni ngritur lart Birin e njeriut, atëherë ju do ta dini që unë jam ai, dhe që unë nuk bëj gjë nga vetja ime, por unë i them këto gjëra, siç më ka mësuar Ati im.

29 Dhe ai që më dërgoi mua është me mua; Ati nuk më ka lënë mua vetëm, sepse unë bëj gjithmonë ato gjëra që e kënaqin atë.

30 Ndërsa ai i tha këto fjalë, shumë besuan tek ai.

31 Atëherë Jezusi u tha atyre judejve të cilët besuan tek ai: Nëse ju vazhdoni në fjalën time, atëherë ju jeni me të vërtetë dishepujt e mi;

32 Dhe ju do ta njihni të vërtetën, dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë.

19 Then said they unto him, Where is thy Father? Jesus answered, Ye neither know me, nor my Father: if ye had known me, ye should have known my Father also.

20 These words spake Jesus in the treasury, as he taught in the temple: and no man laid hands on him; for his hour was not yet come.

21 ¶ Then said Jesus again unto them, I go my way, and ye shall seek me, and shall die in your sins: whither I go, ye cannot come.

22 Then said the Jews, Will he kill himself? because he saith, Whither I go, ye cannot come.

23 And he said unto them, Ye are from beneath; I am from above: ye are of this world; I am not of this world.

24 I said therefore unto you, that ye shall die in your sins: for if ye believe not that I am *he*, ye shall die in your sins.

25 Then said they unto him, Who art thou? And Jesus saith unto them, Even *the same* that I said unto you from the beginning.

26 I have many things to say and to judge of you: but he that sent me is true; and I speak to the world those things which I have heard of him.

27 They understood not that he spake to them of the Father.

28 Then said Jesus unto them, When ye have lifted up the Son of man, then shall ye know that I am *he*, and *that* I do nothing of myself; but as my Father hath taught me, I speak these things.

29 And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.

30 As he spake these words, many believed on him.

31 ¶ Then said Jesus to those Jews which believed on him, If ye continue in my word, *then* are ye my disciples indeed;

32 And ye shall know the truth, and the truth shall make you free.

33 Ata iu përgjigjën atij: Ne jemi fara e Abrahamit, dhe nuk ishim ndonjëherë skllëvër të ndonjë njeriu, si mund të thuash ti: Ju do të bëheni të lirë?

34 Jezusi iu përgjigj atyre: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Cilido që bën mëkat është shërbëtori i mëkatit.

35 Dhe shërbëtori nuk banon në shtëpi përgjithmonë, por Biri banon gjithmonë.

36 Prandaj nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, ju do të jeni të lirë me të vërtetë.

37 Unë e di që jeni fara e Abrahamit, por ju kërkoni të më vrisni mua, sepse fjala ime nuk ka vend brenda jush.

38 Unë flas atë që kam parë me Atin tim dhe ju bëni atë që keni parë me atin tuaj.

39 Ata u përgjigjën dhe i thanë atij: Abrahami është ati ynë. Jezusi u thotë atyre: Nëse ju ishit bijtë e Abrahamit, ju do të bënit veprat e Abrahamit.

40 Por tani ju kërkoni të më vrisni mua, një njeri që ju ka treguar të vërtetën, të cilën unë e kam dëgjuar nga Perëndia, këtë nuk e bëri Abrahami.

41 Ju bëni bëmat e atit tuaj. Atëherë ata i thanë atij: Ne nuk jemi lindur nga kurvërimi, ne kemi një At, madje Perëndinë.

42 Jezusi u tha atyre: Nëse Perëndia do të ishte Ati juaj, ju do të më donit mua, sepse unë dola dhe erdha prej Perëndisë, nuk erdha nga vetja ime, por ai më dërgoi mua.

43 Pse nuk e kuptoni të folurin tim? Pikërisht sepse ju nuk mund ta dëgjoni fjalën time.

44 Ju jeni të atit tuaj djallit, dhe ju do të kryeni epshet e atit tuaj. Ai ishte një vrasës që nga fillimi dhe nuk qëndronte në të vërtetën, sepse nuk ka të vërtetë në të. Kur ai thotë një gënjeshtër, ai flet për të tjetër, sepse ai është një gënjeshtar, dhe babai i saj.

45 Dhe për shkak se unë jua them të vërtetën, ju nuk më besoni.

46 Cili nga ju më bind për mëkatin? Dhe nëse unë them të vërtetën, pse nuk më besoni?

47 Ai që është prej Perëndisë, i dëgjon fjalët e Perëndisë, prandaj ju nuk i dëgjoni ato, sepse nuk jeni prej Perëndisë.

33 They answered him, We be Abraham's seed, and were never in bondage to any man: how sayest thou, Ye shall be made free?

34 Jesus answered them, Verily, verily, I say unto you, Whosoever committeth sin is the servant of sin.

35 And the servant abideth not in the house for ever: *but* the Son abideth ever.

36 If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed.

37 I know that ye are Abraham's seed; but ye seek to kill me, because my word hath no place in you.

38 ¶ I speak that which I have seen with my Father: and ye do that which ye have seen with your father.

39 They answered and said unto him, Abraham is our father. Jesus saith unto them, If ye were Abraham's children, ye would do the works of Abraham.

40 But now ye seek to kill me, a man that hath told you the truth, which I have heard of God: this did not Abraham.

41 Ye do the deeds of your father. Then said they to him, We be not born of fornication; we have one Father, *even* God.

42 Jesus said unto them, If God were your Father, ye would love me: for I proceeded forth and came from God; neither came I of myself, but he sent me.

43 Why do ye not understand my speech? *even* because ye cannot hear my word.

44 Ye are of *your* father the devil, and the lusts of your father ye will do. He was a murderer from the beginning, and abode not in the truth, because there is no truth in him. When he speaketh a lie, he speaketh of his own: for he is a liar, and the father of it.

45 And because I tell *you* the truth, ye believe me not.

46 ¶ Which of you convinceth me of sin? And if I say the truth, why do ye not believe me?

47 He that is of God heareth God's words: ye therefore hear *them* not, because ye are not of God.

48 Atëherë judejtë u përgjigjën dhe i thanë atij: A nuk themi mirë që ti je një Samaritan, dhe se ke një djall?

49 Jezusi u përgjigj: Unë nuk kam një djall, por unë e nderoj Atin tim, dhe ju më çnderoni mua.

50 Dhe unë nuk kërkoj lavdinë time vetjake; është njëri që kërkon dhe gjykon.

51 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Nëse një njeri e ruan thënien time, ai nuk do ta shikojë vdekjen ndonjëherë.

52 Atëherë judejtë i thanë atij: Tani ne e dimë që ti ke një djall. Abrahami është i vdekur, edhe profetët; dhe ti thua: Nëse një njeri e ruan thënien time, ai nuk do ta shikojë vdekjen ndonjëherë.

53 A je ti më i madh se ati ynë Abrahami, që është i vdekur? Dhe profetët janë të vdekur; cilin e bën veten ti?

54 Jezusi u përgjigj: Nëse unë nderoj veten time, nderi im është hiç, është Ati im që më nderon mua, për të cilin ju thoni që ai është Perëndia juaj;

55 Por ju ende nuk e keni njohur, por unë e njoh atë, dhe nëse unë do të thosha: Unë nuk e njoh atë; unë do të isha një gënjeshtar si ju, por unë e njoh atë dhe ruaj thënien e tij.

56 Ati juaj Abrahami gëzohej të shihte ditën time; dhe e pa atë, dhe ishte i gëzuar.

57 Atëherë judejtë i thanë atij: Ti nuk je ende pesëdhjetë vjeç dhe ti ke parë Abrahamin?

58 Jezusi u tha atyre: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Përpara se Abrahami të ishte, unë jam.

59 Atëherë ata morën gurë për t'i hedhur kundër atij, por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli, duke kaluar midis tyre, dhe kështu u largua.

KAPITULLI 9

1 Dhe ndërsa Jezusi kaloi aty pranë, ai pa një njeri i cili ishte i verbër që nga lindja e tij.

2 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: Rabi, kush bëri mëkat, ky njeri, apo prindërit e tij, që ai lindi i verbër?

3 Jezusi u përgjigj: As ky njeri nuk ka mëkatuar, as prindërit e tij, por që veprat e Perëndisë të shfaqen në të.

48 Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well that thou art a Samaritan, and hast a devil?

49 Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me.

50 And I seek not mine own glory: there is one that seeketh and judgeth.

51 ¶ Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death.

52 Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil. Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death.

53 Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself?

54 Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing: it is my Father that honoureth me; of whom ye say, that he is your God:

55 Yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you: but I know him, and keep his saying.

56 Your father Abraham rejoiced to see my day: and he saw *it*, and was glad.

57 Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham?

58 Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Before Abraham was, I am.

59 Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple, going through the midst of them, and so passed by.

CHAPTER 9

1 And as *Jesus* passed by, he saw a man which was blind from *his* birth.

2 And his disciples asked him, saying, Master, who did sin, this man, or his parents, that he was born blind?

3 Jesus answered, Neither hath this man sinned, nor his parents: but that the works of God should be made manifest in him.

4 Unë duhet të bëj veprat e atij që më dërgoi mua, ndërsa është ditë; nata vjen, kur nuk mund të punojë ndonjë njeri.

5 Për sa kohë që unë jam në botë, unë jam drita e botës.

6 Pasi kishte folur kështu, ai pështyu përtokë dhe bëri baltë me pështymën, dhe lyeu sytë e të verbërit me baltën,

7 Dhe i tha atij: Shko, lahu në pishinën e Siloamit, (që përkthehet, Dërguar.) Prandaj ai u largua, u la dhe erdhi duke parë.

8 Prandaj fqinjët dhe ata që më përpara e kishin parë atë që ishte i verbër, thanë: A nuk është ky ai që rrinte ulur dhe lypste?

9 Disa thanë: Ky është ai; të tjerët thanë: Ai i ngjan atij; por ai tha: Unë jam ai.

10 Prandaj ata i thanë atij: Si u hapën sytë e tu?

11 Ai u përgjigj dhe tha: Një njeri që quhej Jezus bëri baltë dhe lyeu sytë e mi, dhe më tha: Shko te pishina e Siloamit dhe lahu, dhe unë shkova, u lava dhe sytë m'u hapën.

12 Atëherë ata i thanë: Ku është ai? Ai tha: Unë nuk e di.

13 Ata e sollën te farisenjtë atë që më përpara ishte i verbër.

14 Dhe ishte dita e sabbathit kur Jezusi bëri baltën, dhe hapi sytë e tij.

15 Atëherë përsëri edhe farisenjtë e pyetën atë se si u hapën sytë e tij. Ai u tha atyre: Ai vendosi baltë mbi sytë e mi dhe unë i lava, dhe shikoj.

16 Prandaj disa nga farisenjtë thanë: Ky njeri nuk është i Perëndisë, sepse ai nuk e ruan ditën e sabbathit. Të tjerët thanë: Si mund një njeri që është mëkatar të bëjë mrekulli të tilla? Dhe kishte përçarje midis tyre.

17 Ata, prapë i thonë të verbërit: Çfarë thua ti për atë, meqë i ka hapur sytë e tu? Ai tha: Ai është një profet.

18 Por judejtë nuk besuan në lidhje me të, që ai kishte qenë i verbër dhe sytë iu hapën, derisa ata thirrën prindërit e atij që iu hapën sytë.

4 I must work the works of him that sent me, while it is day: the night cometh, when no man can work.

5 As long as I am in the world, I am the light of the world.

6 When he had thus spoken, he spat on the ground, and made clay of the spittle, and he anointed the eyes of the blind man with the clay,

7 And said unto him, Go, wash in the pool of Siloam, (which is by interpretation, Sent.) He went his way therefore, and washed, and came seeing.

8 ¶ The neighbours therefore, and they which before had seen him that he was blind, said, Is not this he that sat and begged?

9 Some said, This is he: others said, He is like him: but he said, I am he.

10 Therefore said they unto him, How were thine eyes opened?

11 He answered and said, A man that is called Jesus made clay, and anointed mine eyes, and said unto me, Go to the pool of Siloam, and wash: and I went and washed, and I received sight.

12 Then said they unto him, Where is he? He said, I know not.

13 ¶ They brought to the Pharisees him that aforetime was blind.

14 And it was the sabbath day when Jesus made the clay, and opened his eyes.

15 Then again the Pharisees also asked him how he had received his sight. He said unto them, He put clay upon mine eyes, and I washed, and do see.

16 Therefore said some of the Pharisees, This man is not of God, because he keepeth not the sabbath day. Others said, How can a man that is a sinner do such miracles? And there was a division among them.

17 They say unto the blind man again, What sayest thou of him, that he hath opened thine eyes? He said, He is a prophet.

18 But the Jews did not believe concerning him, that he had been blind, and received his sight, until they called the parents of him that had received his sight.

19 Dhe ata i pyetën duke thënë: A është ky biri juaj, për të cilin ju thoni lindi i verbër? Atëherë si shikon ai tani?

20 Prindërit e tij iu përgjigjën atyre dhe thanë: Ne e dimë që ky është biri ynë dhe se ai lindi i verbër.

21 Por si shikon ai tani, ne nuk e dimë; as kush i ka hapur sytë e tij, ne nuk e dimë, ai është në moshë; pyeteni atë, ai do të flasë për veten.

22 Këto fjalë thanë prindërit e tij, sepse ata kishin frikë judejtë, sepse judejtë kishin rënë dakord tashmë, që nëse ndonjë njeri rrëfente që ai ishte Krishti, ai duhej të përjashtohet nga sinagoga.

23 Prandaj prindërit e tij thanë: Ai është në moshë, pyeteni atë.

24 Atëherë ata përsëri e thirrën njeriun që ishte i verbër dhe i thanë atij: Jepi Perëndisë lëvdim, ne e dimë se ky njeri është mëkatar.

25 Ai u përgjigj dhe tha: Nëse ai është mëkatar apo jo, unë nuk e di, një gjë di unë, që, ndërsa isha i verbër, tani shikoj

26 Atëherë ata i thanë atij përsëri: Çfarë të bëri ai ty? Si t'i hapi sytë?

27 Ai iu përgjigj atyre: Unë ju kam treguar juve tashmë dhe ju nuk dëgjuat, pse doni ta dëgjoni përsëri? A do të jeni edhe ju dishepujt e tij?

28 Atëherë ata e shanë atë, dhe thane: Ti je dishepull i tij, por ne jemi dishepujt e Moisiut.

29 Ne e dimë që Perëndia i foli Moisiut; sa për këtë burrë, ne nuk e dimë nga është ai.

30 Njeriu u përgjigj dhe u tha atyre: Pra kjo është një gjë e mrekullueshme, që ju nuk e dini nga është ai, dhe megjithatë ai m'i ka hapur sytë.

31 Tani ne e dimë që Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët, por nëse ndonjë njeri është një adhurues i Perëndisë dhe bën vullnetin e tij, atë ai e dëgjon.

32 Që kur bota filloi, nuk është dëgjuar që ndonjë njeri të hapte sytë e njerit që kishte lindur i verbër.

33 Nëse ky njeri nuk ishte prej Perëndisë, ai nuk mund të bënte ndonjë gjë.

19 And they asked them, saying, Is this your son, who ye say was born blind? how then doth he now see?

20 His parents answered them and said, We know that this is our son, and that he was born blind:

21 But by what means he now seeth, we know not; or who hath opened his eyes, we know not: he is of age; ask him: he shall speak for himself.

22 These words spake his parents, because they feared the Jews: for the Jews had agreed already, that if any man did confess that he was Christ, he should be put out of the synagogue.

23 Therefore said his parents, He is of age; ask him.

24 Then again called they the man that was blind, and said unto him, Give God the praise: we know that this man is a sinner.

25 He answered and said, Whether he be a sinner or no, I know not: one thing I know, that, whereas I was blind, now I see.

26 Then said they to him again, What did he to thee? how opened he thine eyes?

27 He answered them, I have told you already, and ye did not hear: wherefore would ye hear *it* again? will ye also be his disciples?

28 Then they reviled him, and said, Thou art his disciple; but we are Moses' disciples.

29 We know that God spake unto Moses: *as for this fellow*, we know not from whence he is.

30 The man answered and said unto them, Why herein is a marvellous thing, that ye know not from whence he is, and *yet* he hath opened mine eyes.

31 Now we know that God heareth not sinners: but if any man be a worshipper of God, and doeth his will, him he heareth.

32 Since the world began was it not heard that any man opened the eyes of one that was born blind.

33 If this man were not of God, he could do nothing.

34 Ata u përgjigjën dhe i thanë atij: Ti linde plotësisht në mëkate, dhe ti na mëson ne? Dhe ata e nxorën atë jashtë.

35 Jezusi e dëgjoi që ata e kishin nxjerrë atë jashtë dhe, pasi e kishte gjetur atë, i tha atij: A beson ti te Biri i Perëndisë?

36 Ai u përgjigj dhe tha: Kush është ai, Zot, që unë të mund të besoj tek ai?

37 Dhe Jezusi i tha atij: Ti dhe e ke parë atë, dhe është ai që flet me ty.

38 Dhe ai tha: Zot, unë besoj. Dhe ai e adhuroi atë.

39 Dhe Jezusi tha: Për gjykim unë erdha në këtë botë, që ata të cilët nuk shikojnë të mund të shikojnë; dhe që ata të cilët shikojnë të mund të bëhen të verbër.

40 Dhe disa nga farisenjtë që ishin me të i dëgjuan këto fjalë, dhe i thanë: A jemi ne të verbër gjithashtu?

41 Jezusi u tha atyre: Nëse ju ishit të verbër, ju nuk do të kishit mëkat, por tani ju thoni: Ne shikojmë; prandaj mëkati juaj mbetet.

KAPITULLI 10

1 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Ai që nuk hyn përmes derës në stan, por qepet lart nga ndonjë rrugë tjetër, njësoj është një hajdut dhe një grabitës.

2 Por ai që hyn nga dera është bariu i deleve.

3 Atij portieri ia hap; dhe delet e dëgjojnë zërin e tij, dhe ai i thërret delet e veta me emër, dhe i prin ato jashtë.

4 Dhe pasi i nxjerr delet e veta, ai ecën para tyre, dhe delet e ndjekin atë, sepse e njohin zërin e tij.

5 Dhe një të huaj ato nuk do ta ndjekin, por do t'ia mbathin prej tij, sepse ato nuk e njohin zërin e të huajve.

6 Këtë shëmbëlltëri u tha Jezusi atyre, por ata nuk kuptuan çfarë gjëra ishin ato që ai u tha.

7 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Unë jam dera e deleve.

34 They answered and said unto him, Thou wast altogether born in sins, and dost thou teach us? And they cast him out.

35 ¶ Jesus heard that they had cast him out; and when he had found him, he said unto him, Dost thou believe on the Son of God?

36 He answered and said, Who is he, Lord, that I might believe on him?

37 And Jesus said unto him, Thou hast both seen him, and it is he that talketh with thee.

38 And he said, Lord, I believe. And he worshipped him.

39 ¶ And Jesus said, For judgment I am come into this world, that they which see not might see; and that they which see might be made blind.

40 And *some* of the Pharisees which were with him heard these words, and said unto him, Are we blind also?

41 Jesus said unto them, If ye were blind, ye should have no sin: but now ye say, We see; therefore your sin remaineth.

CHAPTER 10

1 Verily, verily, I say unto you, He that entereth not by the door into the sheepfold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber.

2 But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep.

3 To him the porter openeth; and the sheep hear his voice: and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out.

4 And when he putteth forth his own sheep, he goeth before them, and the sheep follow him: for they know his voice.

5 And a stranger will they not follow, but will flee from him: for they know not the voice of strangers.

6 This parable spake Jesus unto them: but they understood not what things they were which he spake unto them.

7 Then said Jesus unto them again, Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep.

8 Të gjithë ata që erdhën para meje janë hajdutë dhe grabitës, por delet nuk i dëgjuan ata.

9 Unë jam dera, nëse ndonjë njeri hyn brenda përmes meje, ai do të shpëtohet; dhe do të hyjë, do të dalë dhe do të gjejë kullotë.

10 Hajduti nuk vjen, por veç të vjedhë, të vrasë, dhe të shkatërrojë; unë kam ardhur që ata të mund të kenë jetë, dhe që ata të mund ta kenë atë me shumicë.

11 Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e tij për delet.

12 Por ai që është rrogëtari, dhe jo bariu, delet e të cilit nuk janë të vetat, e shikon ujkun duke ardhur, i lë delet, dhe ia mbath; dhe ujku i kap ato, dhe i shpërndan delet.

13 Rrogëtari ia mbath, sepse ai është rrogëtar, dhe nuk kujdeset për delet.

14 Unë jam bariu i mirë, i njoh delet e mia dhe jam i njohur prej të mijave.

15 Ashtu si Ati më njeh mua, po ashtu unë e njoh Atin; dhe unë e jap jetën time për delet.

16 Dhe unë kam dele të tjera, që nuk janë të këtij stani, ato gjithashtu unë duhet t'i sjell dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim; dhe do të jetë një stan dhe një bari.

17 Prandaj Ati më do mua, sepse unë e jap jetën time, që të mund ta marr atë përsëri.

18 Asnjë njeri nuk e merr atë prej meje, por unë e jap atë vetë. Unë kam fuqi ta jap atë dhe kam fuqi ta marr atë përsëri. Këtë urdhërim unë e kam marrë prej Atit tim.

19 Prandaj kishte përsëri përçarje ndërmjet judejve për këto thënie.

20 Dhe shumë prej tyre thanë: Ai ka një djall dhe është i çmendur, pse e dëgjoni atë?

21 Të tjerë thanë: Këto nuk janë fjalët e atij që ka një djall. A mundet një djall të hapë sytë e të verbërit?

22 Tani, festa e përkushtimit u bë në Jeruzalem, dhe ishte dimër.

23 Dhe Jezusi eci në tempull në portikun e Solomonit.

8 All that ever came before me are thieves and robbers: but the sheep did not hear them.

9 I am the door: by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture.

10 The thief cometh not, but for to steal, and to kill, and to destroy: I am come that they might have life, and that they might have *it* more abundantly.

11 I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep.

12 But he that is an hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth: and the wolf catcheth them, and scattereth the sheep.

13 The hireling fleeth, because he is an hireling, and careth not for the sheep.

14 I am the good shepherd, and know my *sheep*, and am known of mine.

15 As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep.

16 And other sheep I have, which are not of this fold: them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, *and* one shepherd.

17 Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again.

18 No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. This commandment have I received of my Father.

19 ¶ There was a division therefore again among the Jews for these sayings.

20 And many of them said, He hath a devil, and is mad; why hear ye him?

21 Others said, These are not the words of him that hath a devil. Can a devil open the eyes of the blind?

22 ¶ And it was at Jerusalem the feast of the dedication, and it was winter.

23 And Jesus walked in the temple in Solomon's porch.

24 Atëherë erdhën judejtë rrethepërqark tij dhe i thanë atij: Sa kohë do na bësh ne të dyshojmë? Nëse ti je Krishti, na e thuaj qartë.

25 Jezusi iu përgjigj atyre: Unë ju thashë juve dhe ju nuk besuat; veprat që unë bëj në emër të Atit tim, japin dëshmi për mua.

26 Por ju nuk besoni, sepse ju nuk jeni nga delet e mia, siç ju thashë unë juve.

27 Delet e mia e dëgjojnë zërin tim dhe unë i njoh ato, dhe ato më ndjekin mua;

28 Dhe unë u jap atyre jetë të përjetshme; dhe ato nuk do të humbasin ndonjëherë, as ndonjë njeri nuk do t'i shkëpusë ato prej dorës sime.

29 Ati im, që m'i dha ato mua, është më i madh se të gjithë; dhe nuk është ndonjë njeri në gjëndje t'i shkëpusë ato prej dorës së Atit tim.

30 Unë dhe Ati im jemi një.

31 Atëherë judejtë morën gurë përsëri për ta goditur atë.

32 Jezusi iu përgjigj atyre: Shumë vepra të mira ju kam treguar juve prej Atit tim, për cilën nga ato vepra ju më godisni me gurë?

33 Judejtë iu përgjigjën atij duke thënë: Ne nuk të godasim me gurë për një vepër të mirë, por për blasfemi; dhe për shkak se ti, duke qenë njeri, e bën veten tënde Perëndi.

34 Jezusi iu përgjigj atyre: A nuk është shkruar në ligjin tuaj: Unë thashë: Ju jeni perëndi?

35 Nëse ai i quajti ata perëndi, te të cilët erdhi fjala e Perëndisë, dhe shkrimi nuk mund të thyhet;

36 Për atë thoni ju, të cilin Ati e ka shenjtëruar dhe dërguar në botë: Ti blasfemon; sepse unë thashë: Unë jam Biri i Perëndisë?

37 Nëse unë nuk bëj veprat e Atit tim, mos më besoni.

38 Por nëse i bëj, megjithëse ju nuk më besoni mua, besoni veprat, që ju mund të njihni dhe besoni, se Ati është në mua dhe unë jam në të.

39 Prandaj ata kërkuan përsëri ta kapnin atë, por ai shpëtoi nga dora e tyre,

40 Dhe u largua përsëri matanë Jordanit në vendin ku Gjoni pagëzoi në fillim; dhe atje qëndroi.

24 Then came the Jews round about him, and said unto him, How long dost thou make us to doubt? If thou be the Christ, tell us plainly.

25 Jesus answered them, I told you, and ye believed not: the works that I do in my Father's name, they bear witness of me.

26 But ye believe not, because ye are not of my sheep, as I said unto you.

27 My sheep hear my voice, and I know them, and they follow me:

28 And I give unto them eternal life; and they shall never perish, neither shall any *man* pluck them out of my hand.

29 My Father, which gave *them* me, is greater than all; and no *man* is able to pluck *them* out of my Father's hand.

30 I and *my* Father are one.

31 Then the Jews took up stones again to stone him.

32 Jesus answered them, Many good works have I shewed you from my Father; for which of those works do ye stone me?

33 The Jews answered him, saying, For a good work we stone thee not; but for blasphemy; and because that thou, being a man, makest thyself God.

34 Jesus answered them, Is it not written in your law, I said, Ye are gods?

35 If he called them gods, unto whom the word of God came, and the scripture cannot be broken;

36 Say ye of him, whom the Father hath sanctified, and sent into the world, Thou blasphemest; because I said, I am the Son of God?

37 If I do not the works of my Father, believe me not.

38 But if I do, though ye believe not me, believe the works: that ye may know, and believe, that the Father *is* in me, and I in him.

39 ¶ Therefore they sought again to take him: but he escaped out of their hand,

40 And went away again beyond Jordan into the place where John at first baptized; and there he abode.

41 Dhe shumë erdhën tek ai, dhe thanë: Gjoni nuk bëri mrekulli, por të gjitha gjërat që Gjoni tha për këtë njeri ishin të vërteta.

42 Dhe shumë besuan tek ai atje.

KAPITULLI 11

1 Tani, një njeri ishte sëmurë, me emrin Lazari, i Betanisë, qyteti i Marisë dhe i motrës së saj Marta.

2 (Ishte ajo Mari e cila vajosi Zotin me melhem, dhe fshiu këmbët e tij me flokët e saj, vëllai i së cilës Lazari ishte i sëmurë.)

3 Prandaj motrat e tij i dërguan atij duke thënë: Zot, ja, ai të cilin ti e do, është i sëmurë.

4 Kur Jezusi e dëgjoi atë, ai tha: Kjo sëmundje nuk është për vdekje, por për lavdinë e Perëndisë, që Biri i Perëndisë të mund të lavdërohet përmes kësaj.

5 Tani, Jezusi e donte Martën dhe motrën e saj, edhe Lazarin.

6 Prandaj pasi ai kishte dëgjuar që ai ishte i sëmurë, qëndroi akoma dy ditë në të njëjtin vend ku ishte.

7 Atëherë pas asaj ai u thotë dishepujve të tij: Le të shkojmë në Judea përsëri.

8 Dishepujt e tij i thanë: Rabi, judejtë kohët e fundit kërkuan të të godisnin ty me gurë, dhe ti shkon atje përsëri?

9 Jezusi u përgjigj: A nuk janë dymbëdhjetë orë në ditë? Nëse ndonjë njeri ecën në ditë, ai nuk pengohet, sepse ai shikon dritën e kësaj bote.

10 Por nëse një njeri ecën natën, ai pengohet, sepse nuk ka dritë brenda tij.

11 Këto gjëra tha ai dhe pas asaj ai u thotë atyre: Miku ynë Lazari fle, por unë shkoj që ta zgjuaj atë nga gjumi.

12 Atëherë dishepujt e tij thanë: Zot, nëse ai fle, ai do bëjë mirë.

13 Sidoqoftë Jezusi foli për vdekjen e tij, por ata menduan se ai kishte folur për çlodhjen në gjumë.

14 Atëherë Jezusi u tha atyre qartë: Lazari është i vdekur.

41 And many resorted unto him, and said, John did no miracle: but all things that John spake of this man were true.

42 And many believed on him there.

CHAPTER 11

1 Now a certain *man* was sick, *named* Lazarus, of Bethany, the town of Mary and her sister Martha.

2 (It was *that* Mary which anointed the Lord with ointment, and wiped his feet with her hair, whose brother Lazarus was sick.)

3 Therefore his sisters sent unto him, saying, Lord, behold, he whom thou lovest is sick.

4 When Jesus heard *that*, he said, This sickness is not unto death, but for the glory of God, that the Son of God might be glorified thereby.

5 Now Jesus loved Martha, and her sister, and Lazarus.

6 When he had heard therefore that he was sick, he abode two days still in the same place where he was.

7 Then after that saith he to *his* disciples, Let us go into Judaea again.

8 *His* disciples say unto him, Master, the Jews of late sought to stone thee; and goest thou thither again?

9 Jesus answered, Are there not twelve hours in the day? If any man walk in the day, he stumbleth not, because he seeth the light of this world.

10 But if a man walk in the night, he stumbleth, because there is no light in him.

11 These things said he: and after that he saith unto them, Our friend Lazarus sleepeth; but I go, that I may awake him out of sleep.

12 Then said his disciples, Lord, if he sleep, he shall do well.

13 Howbeit Jesus spake of his death: but they thought that he had spoken of taking of rest in sleep.

14 Then said Jesus unto them plainly, Lazarus is dead.

15 Dhe unë jam i gëzuar për hatrin tuaj që unë nuk isha atje, me qëllimin që ju të mund të besoni, megjithatë le të shkojmë tek ai.

16 Atëherë Thoma, që quhet Didimus, u tha bashkëdishepujve: Le të shkojmë edhe ne, që të mund të vdesim me të.

17 Atëherë, kur Jezusi erdhi, ai gjeti se ai kishte qenë në varr katër ditë tashmë.

18 Tani, Betani ishte afër Jeruzalemit, rreth pesëmbëdhjetë stade larg:

19 Dhe shumë nga judejtë erdhën te Marta dhe Maria, t'i ngushëllonin ato në lidhje me vëllanë e tyre.

20 Atëherë Marta, porsa dëgjoi që Jezusi ishte duke ardhur, shkoi dhe e takoi atë, ndërsa Maria ndenji në shtëpi.

21 Atëherë Marta i tha Jezusit: Zot, nëse ti do kishte qenë këtu, vëllai im nuk do kishte vdekur.

22 Por unë e di se edhe tani, çfarëdo që ti do t'i kërkosh Perëndisë, Perëndia do të ta japë atë ty.

23 Jezusi i thotë asaj: Vëllai yt do të ngrihet përsëri.

24 Marta i thotë atij: Unë e di që ai do të ngrihet përsëri në ringjalljen në ditën e fundit.

25 Jezusi i tha asaj: Unë jam ringjallja dhe jeta, ai që beson tek unë, megjithëse ai ishte i vdekur, prapë do jetojë;

26 Dhe kushdo që jeton dhe beson tek unë nuk do të vdesë kurrë. A e beson ti këtë?

27 Ajo i thotë atij: Po, Zot, unë besoj që ti je Krishti, Biri i Perëndisë, i cili do të vinte në botë.

28 Dhe pasi tha kështu, shkoi dhe thirri Marinë motrën e saj fshehurazi, duke i thënë: Mësuesi ka ardhur dhe të kërkon ty.

29 Menjëherë sa ajo e dëgjoi atë, u ngrit shpejt dhe erdhi tek ai.

30 Tani, Jezusi nuk kishte ardhur ende në qytet, por ishte në atë vend ku Marta e takoi atë.

31 Atëherë judejtë që ishin me të në shtëpi dhe e ngushëllonin atë, kur panë Marinë, që u ngrit me nxitim dhe doli jashtë, e ndoqën atë duke thënë: Ajo shkon te varri të qajë atje.

15 And I am glad for your sakes that I was not there, to the intent ye may believe; nevertheless let us go unto him.

16 Then said Thomas, which is called Didymus, unto his fellowdisciples, Let us also go, that we may die with him.

17 ¶ Then when Jesus came, he found that he had *lain* in the grave four days already.

18 Now Bethany was nigh unto Jerusalem, about fifteen furlongs off:

19 And many of the Jews came to Martha and Mary, to comfort them concerning their brother.

20 Then Martha, as soon as she heard that Jesus was coming, went and met him: but Mary sat *still* in the house.

21 Then said Martha unto Jesus, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.

22 But I know, that even now, whatsoever thou wilt ask of God, God will give *it* thee.

23 Jesus saith unto her, Thy brother shall rise again.

24 Martha saith unto him, I know that he shall rise again in the resurrection at the last day.

25 Jesus said unto her, I am the resurrection, and the life: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live:

26 And whosoever liveth and believeth in me shall never die. Believest thou this?

27 She saith unto him, Yea, Lord: I believe that thou art the Christ, the Son of God, which should come into the world.

28 And when she had so said, she went her way, and called Mary her sister secretly, saying, The Master is come, and calleth for thee.

29 As soon as she heard *that*, she arose quickly, and came unto him.

30 Now Jesus was not yet come into the town, but was in that place where Martha met him.

31 The Jews then which were with her in the house, and comforted her, when they saw Mary, that she rose up hastily and went out, followed her, saying, She goeth unto the grave to weep there.

32 Atëherë pasi erdhi Maria ku ishte Jezusi, dhe e pa atë, ajo ra te këmbët e tij, duke i thënë: Zot, nëse do të kishe qenë këtu, vëllai im nuk do kishte vdekur.

33 Prandaj kur Jezusi e pa atë duke qarë, dhe judejtë që erdhën me të duke qarë gjithashtu, ai rënkoi në shpirt dhe u shqetësua,

34 Dhe tha: Ku e keni vënë atë? Ata i thanë atij: Zot, eja dhe shiko.

35 Jezusi qau.

36 Atëherë judejtë thanë: Ja sa e donte atë!

37 Dhe disa prej tyre thanë: A nuk mundte ky njeri, i cili hapi sytë e të verbërit, të kishte bërë që edhe ky njeri të mos kishte vdekur?

38 Jezusi atëherë, duke rënkuar përsëri brenda vetes, vjen te varri. Ajo ishte një shpellë, dhe një gur ishte mbi të.

39 Jezusi tha: Largojeni gurin. Marta, motra e atij që ishte i vdekur, i thotë atij: Zot, tani ai bie erë, sepse ai ka qenë katër ditë i vdekur.

40 Jezusi i thotë asaj: A nuk të thashë unë që, nëse ti do të besoje, ti do të shikoje lavdinë e Perëndisë?

41 Atëherë ata e hoqën gurin nga vendi ku ishte vënë i vdekuri. Dhe Jezusi ngriti sytë lart, dhe tha: Atë, unë të falënderoj ty që më ke dëgjuar mua.

42 Dhe unë e dija që ti më dëgjon mua gjithmonë, por për shkak të njerëzve që rrinë këtu unë e thashë atë, që ata të mund të besojnë që ti më ke dëgjuar mua.

43 Dhe pasi ai kishte folur kështu, thirri me zë të lartë: Lazar, Eja jashtë.

44 Dhe ai që ishte i vdekur doli, i lidhur këmbë e duar me rroba varri, dhe fytyra e tij ishte mbuluar me një shami. Jezusi u thotë atyre: Zgjidheni atë dhe lereni të shkojë.

45 Atëherë shumë nga judejtë që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë gjërat që Jezusi bëri, besuan tek ai.

46 Por disa prej tyre shkuan te farisenjtë dhe u thanë atyre çfarë gjëra Jezusi kishte bërë.

32 Then when Mary was come where Jesus was, and saw him, she fell down at his feet, saying unto him, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.

33 ¶ When Jesus therefore saw her weeping, and the Jews also weeping which came with her, he groaned in the spirit, and was troubled,

34 And said, Where have ye laid him? They said unto him, Lord, come and see.

35 Jesus wept.

36 Then said the Jews, Behold how he loved him!

37 And some of them said, Could not this man, which opened the eyes of the blind, have caused that even this man should not have died?

38 Jesus therefore again groaning in himself cometh to the grave. It was a cave, and a stone lay upon it.

39 Jesus said, Take ye away the stone. Martha, the sister of him that was dead, saith unto him, Lord, by this time he stinketh: for he hath been *dead* four days.

40 Jesus saith unto her, Said I not unto thee, that, if thou wouldest believe, thou shouldst see the glory of God?

41 Then they took away the stone *from the place* where the dead was laid. And Jesus lifted up *his* eyes, and said, Father, I thank thee that thou hast heard me.

42 And I knew that thou hearest me always: but because of the people which stand by I said *it*, that they may believe that thou hast sent me.

43 And when he thus had spoken, he cried with a loud voice, Lazarus, come forth.

44 And he that was dead came forth, bound hand and foot with graveclothes: and his face was bound about with a napkin. Jesus saith unto them, Loose him, and let him go.

45 ¶ Then many of the Jews which came to Mary, and had seen the things which Jesus did, believed on him.

46 But some of them went their ways to the Pharisees, and told them what things Jesus had done.

47 Atëherë krerët e priftërinjve dhe farisenjtë u mblodhën në një këshill, dhe thanë: Çfarë të bëjmë ne se ky njeri bën shumë mrekulli?

48 Nëse ne e lëmë kështu, të gjithë njerëzit do të besojnë tek ai; dhe Romakët do të vijnë dhe do të marrin edhe vendin tonë edhe kombin tonë.

49 Dhe njëri prej tyre, i quajtur Kajafa, duke qenë kryepriфт atë vit, u tha atyre: Ju nuk dini gjë fare,

50 As merrni parasysh se është e leverdishme për ne, që një njeri të vdesë për njerëzit, dhe që kombi i tërë të mos humbasë.

51 Dhe këtë ai e tha jo nga vetja, por duke qenë kryepriфт atë vit, ai profetizoi se Jezusi duhet të vdiste për atë komb;

52 Dhe jo vetëm për atë komb, por se ai gjithashtu do të mblidhte bashkë në një, fëmijët e Perëndisë që ishin shpërndarë.

53 Atëherë që nga ajo ditë e mbrapa ata u këshilluan së bashku që ta vrisnin atë.

54 Jezusi prandaj nuk eci më hapur midis judejve, por shkoi prej andej në një vend afër shkretëtirës, në një qytet që quhet Efraim, dhe atje vazhdoi me dishepujt e tij.

55 Dhe pashka e judejve ishte afër; dhe shumë nga vendi u ngjitën në Jeruzalem para pashkës të pastronin vetveten.

56 Atëherë ata kërkuan për Jezusin, dhe ndërsa qëndronin në tempull, thanë midis tyre: Çfarë mendoni ju, që ai nuk do të vijë në festë?

57 Tani si krerët e priftërinjve ashtu edhe farisenjtë kishin dhënë një urdhërim, që, nëse ndonjë njeri e dinte ku ishte ai, ai duhej ta tregonte atë, që ata të mund ta merrnin.

KAPITULLI 12

1 Atëherë Jezusi gjashtë ditë para pashkës erdhi në Betani, ku ishte Lazari i cili kishte qenë i vdekur dhe që ai e ngjalli prej së vdekurish.

2 Atje ata i bënë atij një darkë; ku Marta shërbeu, ndërsa Lazari ishte njëri nga ata që u ul në tavolinë me të.

47 Then gathered the chief priests and the Pharisees a council, and said, What do we do for this man doeth many miracles.

48 If we let him thus alone, all *men* will believe on him: and the Romans shall come and take away both our place and nation.

49 And one of them, *named* Caiaphas, being the high priest that same year, said unto them, Ye know nothing at all,

50 Nor consider that it is expedient for us, that one man should die for the people, and that the whole nation perish not.

51 And this spake he not of himself: but being high priest that year, he prophesied that Jesus should die for that nation;

52 And not for that nation only, but that also he should gather together in one the children of God that were scattered abroad.

53 Then from that day forth they took counsel together for to put him to death.

54 Jesus therefore walked no more openly among the Jews; but went thence unto a country near to the wilderness, into a city called Ephraim, and there continued with his disciples.

55 And the Jews' passover was nigh at hand: and many went out of the country up to Jerusalem before the passover, to purify themselves.

56 Then sought they for Jesus, and spake among themselves, as they stood in the temple, What think ye, that he will not come to the feast?

57 Now both the chief priests and the Pharisees had given a commandment, that, if any man knew where he were, he should shew *it*, that they might take him.

CHAPTER 12

1 Then Jesus six days before the passover came to Bethany, where Lazarus was which had been dead, whom he raised from the dead.

2 There they made him a supper; and Martha served: but Lazarus was one of them that sat at the table with him.

3 Atëherë Maria mori një paund melhem prej nardi, shumë të kushtueshëm, dhe vajosi këmbët e Jezusit, dhe i fshiu këmbët e tij me flokët e saj; dhe shtëpia u mbush me erën e melhemit.

4 Atëherë një nga dishepujt e tij, Juda Iskarioti, biri i Simonit, që do ta tradhëtonte atë, thotë:

5 Pse nuk u shit ky melhem për treqind pens dhe t'u jepej të varfërve?

6 Ai e tha këtë, jo se kujdesej për të varfërit, por sepse ai ishte një hajdut, dhe kishte trastën, dhe mbante çfarë ishte vendosur atje.

7 Atëherë Jezusi tha: Mos e shqetësoni atë, ajo e ka ruajtur këtë për ditën e varrimit tim.

8 Sepse të varfërit ju i keni gjithmonë me vete, por mua nuk më keni gjithmonë.

9 Prandaj shumë njerëz të judejve e dinin që ai ishte atje: dhe ata nuk erdhën vetëm për hatër të Jezusit, por që ata të mund të shikonin Lazarin gjithashtu, të cilin ai e kishte ngjallur prej së vdekurish.

10 Por krerët e priftërinjve u konsultuan që të mund të vrisnin edhe Lazarin;

11 Sepse për shkak të tij shumë prej judejve u larguan dhe besuan te Jezusi.

12 Ditën tjetër shumë njerëz që kishin ardhur në festë, kur dëgjuan që Jezusi ishte duke ardhur në Jeruzalem,

13 Morën degë palme, dhe dolën para ta takonin atë, dhe thirrën: Hosana: I bekuar është Mbreti i Izraelit që vjen në emër të Zotit.

14 Dhe Jezusi, pasi kishte gjetur një kërric, u ul mbi të; siç është shkruar:

15 Mos u frikëso, bijë e Sionit; ja, Mbreti yt vjen, ulur mbi një kërric gomareje.

16 Këto gjëra nuk i kuptuan dishepujt e tij në fillim: por kur Jezusi u lavdërua, atëherë ata u kujtuan se këto gjëra ishin shkruar për të, dhe se ata ia kishin bërë këto gjëra atij.

17 Prandaj njerëzit që ishin me të, kur ai thirri Lazarin nga varri, dhe e ngriti atë prej së vdekurish, japin dëshmi.

18 Për këtë shkak njerëzit e takuan atë gjithashtu, sepse ata dëgjuan që ai e kishte bërë këtë mrekulli.

3 Then took Mary a pound of ointment of spikenard, very costly, and anointed the feet of Jesus, and wiped his feet with her hair: and the house was filled with the odour of the ointment.

4 Then saith one of his disciples, Judas Iscariot, Simon's son, which should betray him,

5 Why was not this ointment sold for three hundred pence, and given to the poor?

6 This he said, not that he cared for the poor; but because he was a thief, and had the bag, and bare what was put therein.

7 Then said Jesus, Let her alone: against the day of my burying hath she kept this.

8 For the poor always ye have with you; but me ye have not always.

9 Much people of the Jews therefore knew that he was there: and they came not for Jesus' sake only, but that they might see Lazarus also, whom he had raised from the dead.

10 But the chief priests consulted that they might put Lazarus also to death;

11 Because that by reason of him many of the Jews went away, and believed on Jesus.

12 ¶ On the next day much people that were come to the feast, when they heard that Jesus was coming to Jerusalem,

13 Took branches of palm trees, and went forth to meet him, and cried, Hosanna: Blessed is the King of Israel that cometh in the name of the Lord.

14 And Jesus, when he had found a young ass, sat thereon; as it is written,

15 Fear not, daughter of Sion: behold, thy King cometh, sitting on an ass's colt.

16 These things understood not his disciples at the first: but when Jesus was glorified, then remembered they that these things were written of him, and that they had done these things unto him.

17 The people therefore that was with him when he called Lazarus out of his grave, and raised him from the dead, bare record.

18 For this cause the people also met him, for that they heard that he had done this miracle.

19 Prandaj farisenjtë thanë midis tyre: A e kuptoni ju se nuk keni fare sukses? Ja, bota shkon pas tij.

20 Dhe ishin disa grekë midis atyre që u ngjitën të adhuronin në festë:

21 Prandaj ata erdhën te Filipi, i cili ishte nga Betsaida e Galileesë, dhe i kërkuan atij, duke thënë: Zotëri, ne duam të shikojmë Jezusin.

22 Filipi vjen dhe i thotë Andresë; dhe përsëri Andrea dhe Filipi i thonë Jezusit.

23 Dhe Jezusi iu përgjigj atyre, duke thënë: Ora ka ardhur, që Biri i njeriut duhet të lavdërohet.

24 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them, Vetëm nëse një kokërr gruri bie në tokë dhe vdes, ajo banon vetëm: por nëse vdes, jep shumë fruta.

25 Ai që e do jetën e tij do ta humbasë atë; dhe ai që e urren jetën e tij në këtë botë do ta ruajë atë për jetën e përjetshme.

26 Nëse ndonjë njeri më shërben, le të më ndjekë mua; dhe ku jam unë, atje do të jetë edhe shërbëtori im; nëse ndonjë njeri më shërben, Ati im do ta nderojë atë.

27 Tani shpirti im është i shqetësuar; dhe çfarë të them unë? Atë, shpëtomë nga kjo orë; por për këtë shkak erdha në këtë orë.

28 Atë, lavdëro emrin tënd. Atëherë erdhi një zë nga qielli, duke thënë: Unë dhe e kam lavdëruar atë, dhe do ta lavdëroj përsëri.

29 Prandaj njerëzit që qëndronin pranë dhe e dëgjuan atë, thanë se gjëmonte; të tjerë thanë: Një engjell i foli atij.

30 Jezusi u përgjigj dhe tha: Ky zë nuk erdhi për shkakun tim, por për hatrin tuaj.

31 Tani është gykimi i kësaj bote; tani princi i kësaj bote do të flaket jashtë.

32 Dhe unë, nëse do të ngrihem lart nga toka, do t'i tërheq të gjithë njerëzit drejt meje.

33 Këtë tha ai, duke nënkuptuar çfarë vdekje do të vdiste.

34 Njerëzit iu përgjigjën atij: Ne kemi dëgjuar nga ligji që Krishti banon përgjithmonë: dhe si thua ti, Biri i njeriut duhet të ngrihet lart? Kush është ky Bir i njeriut?

19 The Pharisees therefore said among themselves, Perceive ye how ye prevail nothing? behold, the world is gone after him.

20 ¶ And there were certain Greeks among them that came up to worship at the feast:

21 The same came therefore to Philip, which was of Betsaida of Galilee, and desired him, saying, Sir, we would see Jesus.

22 Philip cometh and telleth Andrew: and again Andrew and Philip tell Jesus.

23 And Jesus answered them, saying, The hour is come, that the Son of man should be glorified.

24 Verily, verily, I say unto you, Except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone: but if it die, it bringeth forth much fruit.

25 He that loveth his life shall lose it; and he that hateth his life in this world shall keep it unto life eternal.

26 If any man serve me, let him follow me; and where I am, there shall also my servant be: if any man serve me, him will *my* Father honour.

27 ¶ Now is my soul troubled; and what shall I say? Father, save me from this hour: but for this cause came I unto this hour.

28 Father, glorify thy name. Then came there a voice from heaven, *saying*, I have both glorified *it*, and will glorify *it* again.

29 The people therefore, that stood by, and heard *it*, said that it thundered: others said, An angel spake to him.

30 Jesus answered and said, This voice came not because of me, but for your sakes.

31 Now is the judgment of this world: now shall the prince of this world be cast out.

32 And I, if I be lifted up from the earth, will draw all *men* unto me.

33 This he said, signifying what death he should die.

34 The people answered him, We have heard out of the law that Christ abideth for ever: and how sayest thou, The Son of man must be lifted up? who is this Son of man?

35 Atëherë Jezusi u tha atyre: Dhe për pak kohë është drita me ju. Ecnì ndërsa keni dritë, që të mos vijë errësira mbi ju, sepse ai që ecën në errësirë nuk e di se ku shkon.

36 Ndërsa ju keni dritë, besoni te drita, që ju të mund të jeni fëmijët e dritës. Këto gjëra tha Jezusi, dhe u largua, dhe u fsheh prej tyre.

37 Por megjithëse ai kishte bërë kaq shumë mrekulli para tyre, ata prapë nuk besuan tek ai:

38 Që thënia e profetit Isaia të mund të përmbushej, që tha: Zot, kush e ka besuar raportin tonë? Dhe kujt iu shfaq krahu i Zotit?

39 Prandaj ata nuk mund të besonin, për shkak se Isaia tha përsëri:

40 Ai i ka verbuar sytë e tyre, dhe ka ngurtësuar zemrën e tyre, që ata të mos shikojnë me sytë e tyre, as të kuptojnë me zemrën e tyre, dhe të shndërrohen, dhe unë t'i shëroj ata.

41 Këto gjëra tha Isaia, kur ai pa lavdinë e tij, dhe foli për të.

42 Megjithatë edhe ndërmjet krerëve kryesorë shumë besuan tek ai, por për shkak të farisenjve ata nuk e rrëfenin atë, që të mos nxirreshin jashtë nga sinagoga:

43 Sepse ata donin lavdërimin e njerëzve më shumë se lavdërimin e Perëndisë.

44 Jezusi thirri dhe tha: Ai që beson tek unë, nuk beson tek unë, por tek ai që më dërgoi mua.

45 Dhe ai që më shikon mua, shikon atë që më dërgoi mua.

46 Unë kam ardhur një dritë në botë, që kushdo që beson tek unë të mos mbetet në errësirë.

47 Dhe nëse ndonjë njeri i dëgjon fjalët e mia, dhe nuk beson, unë nuk e gjykoj atë, sepse unë nuk erdha të gjykoj botën, por ta shpëtoj botën.

48 Ai që më refuzon mua, dhe nuk pranon fjalët e mia, ka njërin që e gjykon atë; fjala që unë kam thënë, ajo do ta gjykojë atë në ditën e fundit.

49 Sepse unë nuk kam folur nga vetja ime, por Ati i cili më dërgoi, më dha një urdhërim, çfarë duhet të them, dhe çfarë duhet të flas.

35 Then Jesus said unto them, Yet a little while is the light with you. Walk while ye have the light, lest darkness come upon you: for he that walketh in darkness knoweth not whither he goeth.

36 While ye have light, believe in the light, that ye may be the children of light. These things spake Jesus, and departed, and did hide himself from them.

37 ¶ But though he had done so many miracles before them, yet they believed not on him:

38 That the saying of Esaias the prophet might be fulfilled, which he spake, Lord, who hath believed our report? and to whom hath the arm of the Lord been revealed?

39 Therefore they could not believe, because that Esaias said again,

40 He hath blinded their eyes, and hardened their heart; that they should not see with *their* eyes, nor understand with *their* heart, and be converted, and I should heal them.

41 These things said Esaias, when he saw his glory, and spake of him.

42 ¶ Nevertheless among the chief rulers also many believed on him; but because of the Pharisees they did not confess *him*, lest they should be put out of the synagogue:

43 For they loved the praise of men more than the praise of God.

44 ¶ Jesus cried and said, He that believeth on me, believeth not on me, but on him that sent me.

45 And he that seeth me seeth him that sent me.

46 I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness.

47 And if any man hear my words, and believe not, I judge him not: for I came not to judge the world, but to save the world.

48 He that rejecteth me, and receiveth not my words, hath one that judgeth him: the word that I have spoken, the same shall judge him in the last day.

49 For I have not spoken of myself; but the Father which sent me, he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak.

50 Dhe unë e di që urdhërimi i tij është jetë e përvetshme, prandaj çfarëdo që unë them, ashtu si Ati ma tha mua, ashtu flas unë.

KAPITULLI 13

1 Tani, para festës së pashkës, kur Jezusi e dinte se ora e tij kishte ardhur që të largohej nga kjo botë për tek Ati, pasi i kishte dashur të tijtë që ishin në botë, ai i deshi ata deri në fund.

2 Dhe kur mbaroi darka, pasi djalli kishte futur në zemrën e Juda Iskariotit, birit të Simonit, ta tradhëtonte atë;

3 Jezusi duke e ditur se Ati i kishte dhënë të gjitha gjërat në duart e tij, dhe që ai kishte ardhur prej Perëndisë, dhe po shkonte te Perëndia;

4 Ai çohet nga darka, la mënjanë rrobat e tij; dhe mori një peshqir, dhe u vesh.

5 Pas kësaj ai hedh ujë në një legen, dhe filloi të lante këmbët e dishepujve, dhe t'i fshinte ato me peshqirin me të cilin ai ishte veshur.

6 Pastaj ai vjen te Simon Pjetri; dhe Pjetri i thotë atij: Zot, ti lan këmbët e mia?

7 Jezusi u përgjigj dhe i tha atij: Çfarë bëj unë ti nuk e di tani; por ti do ta dish paskëtaj.

8 Pjetri i thotë atij: Ti kurrë nuk do m'i lash këmbët. Jezusi iu përgjigj atij: Nëse unë nuk të laj ty, ti s'ke pjesë me mua.

9 Simon Pjetri i thotë atij: Zot, jo vetëm këmbët e mia, por edhe duart dhe kokën.

10 Jezusi i thotë atij: Ai që është i larë nuk ka nevojë veçse të lajë këmbët, po është krejt i pastër; dhe ju jeni të pastër, por jo të gjithë.

11 Sepse ai e dinte kush do ta tradhëtonte atë; prandaj ai tha: Ju nuk jeni të gjithë të pastër.

12 Kështu, pasi ai kishte larë këmbët e tyre dhe kishte marrë rrobat e tij, u ul përsëri, dhe u tha atyre: A e dini çfarë ju kam bërë?

13 Ju më quani Mësues dhe Zot; dhe mirë thoni; sepse kështu jam.

50 And I know that his commandment is life everlasting: whatsoever I speak therefore, even as the Father said unto me, so I speak.

CHAPTER 13

1 Now before the feast of the passover, when Jesus knew that his hour was come that he should depart out of this world unto the Father, having loved his own which were in the world, he loved them unto the end.

2 And supper being ended, the devil having now put into the heart of Judas Iscariot, Simon's son, to betray him;

3 Jesus knowing that the Father had given all things into his hands, and that he was come from God, and went to God;

4 He riseth from supper, and laid aside his garments; and took a towel, and girded himself.

5 After that he poureth water into a bason, and began to wash the disciples' feet, and to wipe them with the towel wherewith he was girded.

6 Then cometh he to Simon Peter: and Peter saith unto him, Lord, dost thou wash my feet?

7 Jesus answered and said unto him, What I do thou knowest not now; but thou shalt know hereafter.

8 Peter saith unto him, Thou shalt never wash my feet. Jesus answered him, If I wash thee not, thou hast no part with me.

9 Simon Peter saith unto him, Lord, not my feet only, but also my hands and my head.

10 Jesus saith to him, He that is washed needeth not save to wash his feet, but is clean every whit: and ye are clean, but not all.

11 For he knew who should betray him; therefore said he, Ye are not all clean.

12 So after he had washed their feet, and had taken his garments, and was set down again, he said unto them, Know ye what I have done to you?

13 Ye call me Master and Lord: and ye say well; for so I am.

14 Atëherë, nëse unë, Zoti dhe Mësuesi juaj, kam larë këmbët tuaja; ju gjithashtu duhet të lani këmbët e njëri-tjetrit.

15 Sepse unë ju kam dhënë një shembull, që ashtu siç kam bërë unë, duhet të bëni edhe ju.

16 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Shërbëtori nuk është më i madh se zoti i tij; as ai që është dërguar më i madh se ai që e dërgoi atë.

17 Nëse ju i dini këto gjëra, ju jeni të lumtur nëse i bëni ato.

18 Unë nuk flas për ju të gjithë; unë e di cilët kam zgjedhur; po që shkrimi të mund të përmbushet: Ai që ha bukë me mua ka ngritur thembrën kundër meje.

19 Tani unë ju them përpara se të ndodhë, që, kur të ndodhë, ju të mund të besoni që unë jam ai.

20 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Ai që pranon cilindo që unë dërgoj, më pranon mua; dhe ai që më pranon mua, pranon atë që më dërgoi mua.

21 Kur Jezusi kishte thënë kështu, ai u rëndua në shpirt, dhe dëshmoi, dhe tha: Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them, që njëri nga ju do të më tradhëtojë mua.

22 Atëherë dishepujt panë njëri-tjetrin, duke dyshuar për cilin fliste ai.

23 Tani, njëri nga dishepujt e tij, të cilin Jezusi e donte, ishte mbështetur në gjoksin e Jezusit.

24 Prandaj Simon Pjetri i bëri shenjë atij, që ta pyeste kush do të ishte ai për të cilin foli.

25 Atëherë, ai duke mbështetur në gjoksin e Jezusit, i thotë atij: Zot, kush është ai?

26 Jezusi u përgjigj: Është ai, të cilit do t'i jap një kafshatë, pasi ta kem ngjyer atë. Dhe pasi ai e kishte ngjyer kafshatën, ai ia dha Juda Iskariotit, birit të Simonit.

27 Dhe pas kafshatës Satani hyri brenda tij. Atëherë Jezusi i tha atij: Ç'ke për të bërë, bëje shpejt.

28 Tani, nuk e dinte ndonjë njeri në tavolinë përse ia tha këtë atij.

14 If I then, *your* Lord and Master, have washed your feet; ye also ought to wash one another's feet.

15 For I have given you an example, that ye should do as I have done to you.

16 Verily, verily, I say unto you, The servant is not greater than his lord; neither he that is sent greater than he that sent him.

17 If ye know these things, happy are ye if ye do them.

18 ¶ I speak not of you all: I know whom I have chosen: but that the scripture may be fulfilled, He that eateth bread with me hath lifted up his heel against me.

19 Now I tell you before it come, that, when it is come to pass, ye may believe that I am *he*.

20 Verily, verily, I say unto you, He that receiveth whomsoever I send receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me.

21 When Jesus had thus said, he was troubled in spirit, and testified, and said, Verily, verily, I say unto you, that one of you shall betray me.

22 Then the disciples looked one on another, doubting of whom he spake.

23 Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples, whom Jesus loved.

24 Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask who it should be of whom he spake.

25 He then lying on Jesus' breast saith unto him, Lord, who is it?

26 Jesus answered, He it is, to whom I shall give a sop, when I have dipped *it*. And when he had dipped the sop, he gave *it* to Judas Iscariot, *the son* of Simon.

27 And after the sop Satan entered into him. Then said Jesus unto him, That thou doest, do quickly.

28 Now no man at the table knew for what intent he spake this unto him.

29 Sepse disa prej tyre menduan, për shkak se Juda mbante trastën, që Jezusi i kishte thënë atij: Bleji ato gjëra që na duhen për festën; ose, që ai duhet t'u jepte diçka të varfërve.

30 Atëherë, pasi ai e kishte marrë kafshatën doli jashtë menjëherë; dhe ishte natë.

31 Prandaj, pasi ai doli jashtë, Jezusi tha: Tani Biri i njeriut është lavdëruar, dhe Perëndia është lavdëruar në të.

32 Nëse Perëndia lavdërohet në të, Perëndia gjithashtu do ta lavdërojë atë në veten e tij, dhe do ta lavdërojë atë menjëherë.

33 Fëmijë të vegjël, ende për pak kohë unë jam me ju. Ju do të më kërkoni; dhe siç u thashë judejve: Ku do shkoj unë, ju nuk mund të vini; kështu ju them edhe juve tani.

34 Po ju jap një urdhërim të ri: Që ju ta doni njëri-tjetrin; siç ju kam dashur unë, që ju gjithashtu ta doni njëri-tjetrin.

35 Prej kësaj të gjithë njerëzit do ta kuptojnë që ju jeni dishepujt e mi, nëse ju keni dashuri për njëri-tjetrin.

36 Simon Pjetri i tha atij: Zot, ku do shkosh ti? Jezusi iu përgjigj atij: Ku do shkoj unë, ti nuk mund të më ndjekësh tani, por ti do më ndjekësh më pas.

37 Pjetri i tha atij: Zot, përse unë nuk mund të të ndjek ty tani? Unë do të jap jetën time për hatrin tënd.

38 Jezusi iu përgjigj atij: Ti do ta japësh jetën tënde për hatrin tim? Me të vërtetë, me të vërtetë, unë të them ty: Gjeli nuk do të këndoje, para se ti të më kesh mohuar tri herë.

KAPITULLI 14

1 Mos lejoni zemrën tuaj të shqetësohet; ju besoni në Perëndi, besoni gjithashtu tek unë.

2 Në shtëpinë e Atit tim janë shumë banesa; nëse nuk do të ishte kështu, unë do t'ju kisha thënë juve. Unë po shkoj të përgatis një vend për ju.

3 Dhe nëse unë shkoj dhe përgatis një vend për ju, unë do të vij përsëri, dhe t'ju marr ju tek unë; që aty ku jam unë, atje të jeni edhe ju.

4 Dhe ku shkoj unë ju e dini, edhe rrugën e dini.

29 For some of them thought, because Judas had the bag, that Jesus had said unto him, Buy those things that we have need of against the feast; or, that he should give something to the poor.

30 He then having received the sop went immediately out: and it was night.

31 ¶ Therefore, when he was gone out, Jesus said, Now is the Son of man glorified, and God is glorified in him.

32 If God be glorified in him, God shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him.

33 Little children, yet a little while I am with you. Ye shall seek me: and as I said unto the Jews, Whither I go, ye cannot come; so now I say to you.

34 A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

35 By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.

36 ¶ Simon Peter said unto him, Lord, whither goest thou? Jesus answered him, Whither I go, thou canst not follow me now; but thou shalt follow me afterwards.

37 Peter said unto him, Lord, why cannot I follow thee now? I will lay down my life for thy sake.

38 Jesus answered him, Wilt thou lay down thy life for my sake? Verily, verily, I say unto thee, The cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.

CHAPTER 14

1 Let not your heart be troubled: ye believe in God, believe also in me.

2 In my Father's house are many mansions: if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you.

3 And if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself; that where I am, there ye may be also.

4 ¶ And whither I go ye know, and the way ye know.

5 Thoma i tha atij: Zot, ne nuk e dimë ku shkon ti; dhe si mund ta dimë rrugën?
 6 Jezusi i tha: Unë jam rruga, e vërteta, dhe jeta; nuk vjen ndonjë njeri tek Ati, përveç përmes meje.
 7 Nëse ju do më kishit njohur mua, ju do të kishit njohur edhe Atin tim; dhe që tani e tutje ju e njihni atë, dhe e keni parë atë.
 8 Filipi i thotë atij: Zot, na trego Atin, dhe kjo na mjafton.
 9 Jezusi i thotë atij: Unë kam qenë kaq kohë me ty, dhe ti ende nuk më ke njohur, Filip? Ai që më ka parë, ka parë Atin; dhe si thua atëherë: Na trego Atin?
 10 A nuk beson ti që unë jam në Atin, dhe Ati është në mua? Fjalët që unë të them ty nuk i them nga vetja; por Ati që banon në mua, ai i bën veprat.
 11 Besomë që unë jam në Atin, dhe Ati është në mua; ose ndryshe besomë për hatrin e veprave të vërteta.
 12 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë të them: Ai që beson tek unë, do t'i bëjë gjithashtu veprat që bëj unë; dhe vepra më të mëdha se këto do të bëjë ai; sepse unë po shkoj tek Ati im.
 13 Dhe çfarëdo që ju do të kërkoni në emrin tim, atë do ta bëj unë, që Ati të mund të lavdërohet te Biri.
 14 Nëse ju do të kërkoni ndonjë gjë në emrin tim, unë do ta bëj atë.
 15 Nëse ju më doni mua, zbatoni urdhërimet e mia.
 16 Dhe unë do të lus Atin, dhe ai do t'ju japë juve një tjetër Ngushëllues, që ai të qëndrojë me ju përgjithmonë;
 17 Madje, Frymën e së vërtetës; që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh, as e njih, por ju e njihni, sepse ai qëndron me ju, dhe do të jetë brenda jush.
 18 Unë nuk do t'ju le ju pa ngushëllim; unë do të vij te ju.
 19 Edhe pak, dhe bota nuk do më shikojë më mua; por ju më shikoni; sepse unë jetoj, ju do të jetoni gjithashtu.
 20 Në atë ditë ju do ta dini që unë jam në Atin tim, dhe ju në mua, dhe unë në ju.

5 Thomas saith unto him, Lord, we know not whither thou goest; and how can we know the way?
 6 Jesus saith unto him, I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.
 7 If ye had known me, ye should have known my Father also: and from henceforth ye know him, and have seen him.
 8 Philip saith unto him, Lord, shew us the Father, and it sufficeth us.
 9 Jesus saith unto him, Have I been so long time with you, and yet hast thou not known me, Philip? he that hath seen me hath seen the Father; and how sayest thou *then*, Shew us the Father?
 10 Believest thou not that I am in the Father, and the Father in me? the words that I speak unto you I speak not of myself: but the Father that dwelleth in me, he doeth the works.
 11 Believe me that I *am* in the Father, and the Father in me: or else believe me for the very works' sake.
 12 ¶ Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me, the works that I do shall he do also; and greater *works* than these shall he do; because I go unto my Father.
 13 And whatsoever ye shall ask in my name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son.
 14 If ye shall ask any thing in my name, I will do *it*.
 15 ¶ If ye love me, keep my commandments.
 16 And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever;
 17 *Even* the Spirit of truth; whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him: but ye know him; for he dwelleth with you, and shall be in you.
 18 ¶ I will not leave you comfortless: I will come to you.
 19 Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also.
 20 At that day ye shall know that I *am* in my Father, and ye in me, and I in you.

21 Ai që ka urdhërimet e mia, dhe i zbaton ato, është ai që më do mua; dhe ai që më do mua Ati do ta dojë atë, dhe unë do ta dua atë, dhe do të dëftoj veten time tek ai.

22 Juda i thotë atij, jo Iskariot: Zot, si do të ndodhë që ti do ta dëftosh veten tënde te ne, dhe jo te bota?

23 Jezus iu përgjigj dhe i tha atij: Nëse një njeri më do, ai do t'i zbatojë fjalët e mia; dhe Ati im do ta dojë atë, dhe ne do të vijmë tek ai, dhe do ta bëjmë banesën tonë tek ai.

24 Ai që nuk më do mua, nuk zbaton thëniet e mia; dhe fjala që ju dëgjoni nuk është imja, por e Atit i cili më dërgoi mua.

25 Këto gjëra jua kam thënë unë, duke qenë ende këtu me ju.

26 Por Ngushëlluesi, i cili është Fryma e Shenjtë, të cilin Ati do ta dërgojë në emrin tim, ai do t'ju mësojë të gjithë gjërat, dhe do t'ju sjellë në kujtesën tuaj të gjitha gjërat, çfarëdo që ju kam thënë.

27 Paqen e lë me ju, paqen time unë ju jap; jua jap juve jo siç e jep bota. Le të mos shqetësohet zemra juaj, as të mos frikësohet.

28 Ju keni dëgjuar si ju thashë: Unë do të iki, dhe do të vij përsëri te ju. Nëse ju më deshët mua, ju do të gëzoni, sepse unë thashë: Unë shkoj tek Ati; sepse Ati im është më i madh se unë.

29 Dhe tani unë ju thashë juve para se të ndodhë, që kur të ndodhë, ju të mund të besoni.

30 Pas kësaj, unë nuk do të flas shumë me ju; sepse princi i kësaj bote vjen, dhe nuk ka gjë në mua.

31 Po që bota të mund ta dijë që unë e dua Atin; dhe si më dha Ati urdhërimin, edhe kështu bëj unë. Ngrihuni, le të ikim që këtej.

KAPITULLI 15

1 Unë jam hardhia e vërtetë, dhe Ati im është vreshtari.

2 Çdo degë që është në mua, që nuk jep fruta, ai e heq; dhe çdo degë që jep fruta, ai e krasit atë, që ajo të mund të japë më shumë fruta.

21 He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me: and he that loveth me shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him.

22 Judas saith unto him, not Iscariot, Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world?

23 Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words: and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him.

24 He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me.

25 ¶ These things have I spoken unto you, being yet present with you.

26 But the Comforter, *which* is the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you.

27 Peace I leave with you, my peace I give unto you: not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.

28 ¶ Ye have heard how I said unto you, I go away, and come *again* unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I.

29 And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe.

30 Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me.

31 But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do. Arise, let us go hence.

CHAPTER 15

1 I am the true vine, and my Father is the husbandman.

2 Every branch in me that beareth not fruit he taketh away: and every *branch* that beareth fruit, he purgeth it, that it may bring forth more fruit.

3 Tani ju jeni të pastër përmes fjalës që unë ju kam thënë juve.

4 Qëndroni tek unë, dhe unë te ju. Ashtu si dega vetë nuk mund të japë fruta, veç kur ajo mbetet në hardhi; as ju nuk mundni më shumë, përveçse kur ju banoni tek unë.

5 Unë jam hardhia, ju jeni degët; Ai që banon tek unë, dhe unë tek ai, i njëjti sjell më shumë fruta, sepse pa mua ju nuk mund të bëni ndonjë gjë.

6 Nëse një njeri nuk qëndron tek unë, ai flaket tutje si një degë, dhe thahet; dhe njerëzit i mbledhin ato, dhe i hedhin në zjarr, dhe ato digjen.

7 Nëse ju qëndroni tek unë, dhe fjalët e mia mbeten te ju, ju do të kërkoni çfarë të doni, dhe do t'ju bëhet juve.

8 Në këtë është lavdëruar Ati im, që ju jepni shumë fruta; kështu ju do të jeni dishepujt e mi.

9 Siç më ka dashur Ati mua, kështu ju kam dashur unë ju; vazhdoni në dashurinë time.

10 Nëse ju i zbatoni urdhërimet e mia, ju do të mbeteni në dashurinë time; ashtu si unë kam zbatuar urdhërimet e Atit tim, dhe mbetem në dashurinë e tij.

11 Këto gjëra jua kam thënë juve, që gëzimi im të mund të mbetet në ju, dhe që gëzimi juaj të mund të jetë i plotë.

12 Ky është urdhërimi im, Që ju ta doni njëri-tjetrit, siç ju kam dashur unë ju.

13 Nuk ka njeri dashuri më të madhe se kjo, që një njeri të japë jetën e tij për miqtë e tij.

14 Ju jeni miqtë e mi, nëse ju bëni çfarëdo që unë ju urdhëroj.

15 Tani e tutje unë nuk ju quaj shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk e di çfarë bën zoti i tij, por ju kam quajtur miq, sepse të gjitha gjërat që unë kam dëgjuar prej Atit tim jua kam bërë të njohura juve.

16 Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur ju, dhe ju kaktova, që ju të shkoni dhe të jepni fruta, dhe që frutat tuaja të mbeten; që çfarëdo që ju do t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai të mund t'ju japë atë juve.

17 Këto gjëra ju urdhëroj, që ju të doni njëri-tjetrit.

3 Now ye are clean through the word which I have spoken unto you.

4 Abide in me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine; no more can ye, except ye abide in me.

5 I am the vine, ye *are* the branches: He that abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit: for without me ye can do nothing.

6 If a man abide not in me, he is cast forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast *them* into the fire, and they are burned.

7 If ye abide in me, and my words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto you.

8 Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall ye be my disciples.

9 ¶ As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love.

10 If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love.

11 These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and *that* your joy might be full.

12 This is my commandment, That ye love one another, as I have loved you.

13 Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.

14 Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you.

15 Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you.

16 Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and *that* your fruit should remain: that whatsoever ye shall ask of the Father in my name, he may give it you.

17 These things I command you, that ye love one another.

18 Nëse bota ju urren, ju e dini se ajo më urreu mua përpara se ajo urreu ju.

19 Nëse ju do ishit të botës, bota do t'i donte të vetët; por për shkak se ju nuk jeni të botës, dhe unë ju kam zgjedhur nga bota, prandaj bota ju urren.

20 Kujtoni fjalën që unë ju thashë: Shërbëtori nuk është më i madh se zoti i tij. Nëse ata më kanë përndjekur mua, ata do t'ju përndjekin edhe ju; nëse ata e kanë ruajtur thënien time, ata do të ruajnë tuajën gjithashtu.

21 Por të gjitha këto gjëra ata do t'jua bëjnë juve për hatër të emrit tim, sepse ata nuk e njohin atë që më dërgoi mua.

22 Nëse unë nuk do të kisha ardhur dhe t'u kisha folur atyre, ata nuk do të kishin pasur mëkat; por tani ata nuk kanë mbulesë për mëkatin e tyre.

23 Ai që më urren mua, urren edhe Atin tim.

24 Nëse unë nuk do të kisha bërë midis tyre punët që nuk i bëri tjetër njeri, ata nuk do kishin mëkat; por tani ata dhe kanë parë dhe kanë urreyer si mua ashtu dhe Atin tim.

25 Por kjo ndodh, që fjala të mund të përmbushet që është shkruar në ligjin e tyre: Ata më urreyen mua pa shkak.

26 Por kur të vijë Ngushëlluesi, të cilin unë do t'jua dërgoj prej Atit, madje dhe Fryma e së vërtetës, që vjen prej Atit, ai do të dëshmojë për mua;

27 Dhe ju gjithashtu do të jepni dëshmi, sepse ju keni qenë me mua që nga fillimi.

KAPITULLI 16

1 Këto gjëra unë jua kam thënë, që ju të mos ofendoheni.

2 Ata do t'ju nxjerrin nga sinogogat; vërtet, koha po vjen, që kushdo që ju vret do të mendojë se ai i bën shërbim Perëndisë.

3 Dhe këto gjëra ata do t'jua bëjnë juve, sepse nuk e kanë njohur Atin, as mua.

4 Por këto gjëra unë jua kam thënë juve, që kur të vijë koha, ju të mund të kujtoni që unë ju thashë juve për ato. Dhe këto gjëra unë nuk jua thashë në fillim, sepse unë isha me ju.

18 ¶ If the world hate you, ye know that it hated me before *it hated* you.

19 If ye were of the world, the world would love his own: but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you.

20 Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than his lord. If they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep yours also.

21 But all these things will they do unto you for my name's sake, because they know not him that sent me.

22 If I had not come and spoken unto them, they had not had sin: but now they have no cloke for their sin.

23 He that hateth me hateth my Father also.

24 If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin: but now have they both seen and hated both me and my Father.

25 But *this cometh to pass*, that the word might be fulfilled that is written in their law, They hated me without a cause.

26 ¶ But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, *even* the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me:

27 And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning.

CHAPTER 16

1 These things have I spoken unto you, that ye should not be offended.

2 They shall put you out of the synagogues: yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think that he doeth God service.

3 And these things will they do unto you, because they have not known the Father, nor me.

4 But these things have I told you, that when the time shall come, ye may remember that I told you of them. And these things I said not unto you at the beginning, because I was with you.

5 Por tani unë po shkoj tek ai që më dërgoi mua; dhe asnjë prej jush nuk më pyet: Ku shkon ti?

6 Por për shkak se unë jua kam thënë këto gjëra juve, keqardhja ka mbushur zemrën tuaj.

7 Megjithatë ju them të vërtetën: Është e leverdishme për ju që unë të iki, sepse nëse unë nuk iki, Ngushëlluesi nuk do të vijë te ju; por nëse unë largohem, unë do t'jua dërgoj atë juve.

8 Dhe kur të vijë ai, ai do ta bindë botën për mëkat, për drejtësi, dhe për gjykim:

9 Për mëkat, sepse ata nuk besojnë tek unë;

10 Për drejtësi, sepse unë shkoj tek Ati im, dhe nuk do më shikoni më mua;

11 Për gjykim, sepse princi i kësaj bote është gjykuar.

12 Unë kam ende shumë gjëra për t'ju thënë, por ju nuk mund t'i duroni ato tani.

13 Sidoqoftë, kur ai, Fryma e së vërtetës, të vijë, ai do t'ju udhëheqë në gjithë të vërtetën, sepse ai nuk do të flasë për veten e tij; por çfarëdo që ai do të dëgjojë, atë do të flasë; dhe ai do t'ju tregojë gjërat që do të vijnë.

14 Ai do të më lavdërojë mua; sepse ai do të marrë nga të miat, dhe do t'jua tregojë juve.

15 Të gjitha gjërat që ka Ati janë të miat; prandaj unë thashë, që ai do të marrë nga të miat, dhe do t'jua tregojë juve.

16 Edhe pak, dhe ju nuk do të më shikoni mua; dhe përsëri, edhe pak, dhe do të më shikoni mua, sepse unë po shkoj tek Ati.

17 Atëherë disa nga dishepujt e tij thanë midis tyre: Çfarë është kjo që ai na thotë neve: Edhe pak, dhe ju nuk do të më shikoni mua; dhe përsëri, edhe pak, dhe ju do të më shikoni mua, dhe: Sepse unë po shkoj tek Ati?

18 Prandaj ata thanë: Çfarë është kjo që ai thotë: Edhe pak? Ne nuk mund të kuptojmë çfarë thotë.

19 Tani, Jezusi e dinte se ata dëshironin ta pyesnin atë, dhe u tha atyre: A po kërkonti midis jush për atë që thashë: Edhe pak kohë, dhe ju nuk do të më shikoni mua; dhe përsëri, edhe pak kohë, dhe ju do të më shikoni mua?

5 But now I go my way to him that sent me; and none of you asketh me, Whither goest thou?

6 But because I have said these things unto you, sorrow hath filled your heart.

7 ¶ Nevertheless I tell you the truth; It is expedient for you that I go away: for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I depart, I will send him unto you.

8 And when he is come, he will reprove the world of sin, and of righteousness, and of judgment:

9 Of sin, because they believe not on me;

10 Of righteousness, because I go to my Father, and ye see me no more;

11 Of judgment, because the prince of this world is judged.

12 I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now.

13 Howbeit when he, the Spirit of truth, is come, he will guide you into all truth: for he shall not speak of himself; but whatsoever he shall hear, *that* shall he speak: and he will shew you things to come.

14 He shall glorify me: for he shall receive of mine, and shall shew *it* unto you.

15 All things that the Father hath are mine: therefore said I, that he shall take of mine, and shall shew *it* unto you.

16 ¶ A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me, because I go to the Father.

17 Then said *some* of his disciples among themselves, What is this that he saith unto us, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me: and, Because I go to the Father?

18 They said therefore, What is this that he saith, A little while? we cannot tell what he saith.

19 Now Jesus knew that they were desirous to ask him, and said unto them, Do ye enquire among yourselves of that I said, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me?

20 Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Se ju do të qani dhe vajtoni, por bota do të gëzojë; dhe do të jeni plot keqardhje, por keqardhja juaj do të kthehet në gëzim.

21 Një grua, kur ajo është në shtëzim, ka pikëllim, sepse ora e saj ka ardhur; por porsa lind fëmijën, nuk e kujton më dhimbjen, për shkak të gëzimit që një njeri lindi në botë.

22 Dhe prandaj ju tani keni hidhërim; por unë do t'ju shikoj përsëri, dhe zemra juaj do të gëzojë, dhe gëzimin tuaj askush nuk e merr prej jush.

23 Dhe në atë ditë ju nuk do të më kërkoni gjë. Me të vërtetë, me të vërtetë, unë ju them: Çfarëdo që ju do t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'ju japë atë.

24 Deri tani ju nuk keni kërkuar gjë në emrin tim; kërkoni dhe do të merrni, që gëzimi juaj të mund të jetë i plotë.

25 Këto gjëra unë ju kam thënë me proverba, por po vjen koha, kur unë nuk do t'ju flas më me proverba, por do t'ju dëftoj qartësisht për Atin.

26 Në atë ditë ju do të kërkoni në emrin tim; dhe unë nuk ju them, që unë do t'i lutem Atit për ju;

27 Sepse Ati vetë ju do, sepse ju më keni dashur mua, dhe keni besuar që unë dola prej Perëndisë.

28 Unë dola prej Atit, dhe kam ardhur në botë; prapë, unë po lë botën, dhe shkoj tek Ati.

29 Dishepujt e tij i thanë atij: Ja, tani flet qartësisht, dhe nuk flet me proverba.

30 Tani në jemi të sigurtë që ti i di të gjitha gjërat, dhe s'ke nevojë që ndonjë njeri të të pyesë; nga kjo ne besojmë se ti ke dalë prej Perëndisë.

31 Jezusi iu përgjigj atyre: A besoni tani?

32 Ja, ora po vjen, madje, tani ka ardhur, që ju do të shpërndaheni, çdo njeri te të tijtë, dhe do të më lini vetëm; dhe unë prapë nuk jam vetëm, sepse Ati është me mua.

20 Verily, verily, I say unto you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice: and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy.

21 A woman when she is in travail hath sorrow, because her hour is come: but as soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the anguish, for joy that a man is born into the world.

22 And ye now therefore have sorrow: but I will see you again, and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you.

23 ¶ And in that day ye shall ask me nothing. Verily, verily, I say unto you, Whatsoever ye shall ask the Father in my name, he will give *it* you.

24 Hitherto have ye asked nothing in my name: ask, and ye shall receive, that your joy may be full.

25 These things have I spoken unto you in proverbs: but the time cometh, when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall shew you plainly of the Father.

26 At that day ye shall ask in my name: and I say not unto you, that I will pray the Father for you:

27 For the Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed that I came out from God.

28 ¶ I came forth from the Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to the Father.

29 His disciples said unto him, Lo, now speakest thou plainly, and speakest no proverb.

30 Now are we sure that thou knowest all things, and needest not that any man should ask thee: by this we believe that thou camest forth from God.

31 Jesus answered them, Do ye now believe?

32 Behold, the hour cometh, yea, is now come, that ye shall be scattered, every man to his own, and shall leave me alone: and yet I am not alone, because the Father is with me.

33 Këto gjëra unë jua kam thënë, që ju të keni paqe në mua. Në botë ju do të keni shtrëngim, por kini kurajo; unë e kam mundur botën.

KAPITULLI 17

1 Këto fjalë tha Jezusi, dhe ngriti sytë e tij drejt qiellit, dhe tha: Atë, ora ka ardhur; lavdëroje Birin tënd, që edhe Biri yt të të lavdërojë ty;
2 Ashtu si ti i ke dhënë fuqi atij mbi çdo mish, që ai t'u japë jetë të përjetshme të gjithë atyre që ti i ke dhënë atij.
3 Dhe kjo është jeta e përjetshme, që ata të të njohin ty të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin, të cilin ti e ke dërguar.
4 Unë të kam lavdëruar ty në tokë; unë e kam mbaruar punën që ti më dhe të bëj.
5 Dhe tani, O Atë, më lavdëro me veten tënde me lavdinë të cilën unë kisha me ty, para se të ishte bota.
6 Unë ua kam dëftuar emrin tënd njerëzve të cilët ti m'i dhe nga bota; të tutë ishin, dhe ti m'i dhe; dhe ata e kanë ruajtur fjalën tënde.
7 Tani ata e kanë njohur që të gjitha gjërat sa më ke dhënë mua janë prej teje.
8 Sepse unë u kam dhënë atyre fjalët që ti më dhe; dhe ata i kanë pranuar ato, dhe e kanë njohur sigurisht që unë erdha prej teje, dhe ata kanë besuar që ti më dërgove mua.
9 Unë lutem për ata; nuk lutem për botën, por për ata të cilët më ke dhënë mua; sepse ata janë të tutë.
10 Dhe të gjithë të mitë janë të tutë, dhe të tutë janë të mitë; dhe unë jam lavdëruar në ta.
11 Dhe tani unë nuk jam më në botë, por këta janë në botë, dhe unë vij te ti. Atë i Shenjtë, mbaji ata nëpërmjet vetë emrit tënd, të cilët ti më ke dhënë mua, që ata të jenë një, si jemi ne.
12 Kur isha me ta në botë, i ruajta ata në emrin tënd; ata që ti më dhe, unë i kam ruajtur, dhe nuk është humbur ndonjëri prej tyre, përveç birit të shkatërrimit; që shkrimi të mund të përmbushej.

33 These things I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.

CHAPTER 17

1 These words spake Jesus, and lifted up his eyes to heaven, and said, Father, the hour is come; glorify thy Son, that thy Son also may glorify thee:
2 As thou hast given him power over all flesh, that he should give eternal life to as many as thou hast given him.
3 And this is life eternal, that they might know thee the only true God, and Jesus Christ, whom thou hast sent.
4 I have glorified thee on the earth: I have finished the work which thou gavest me to do.
5 And now, O Father, glorify thou me with thine own self with the glory which I had with thee before the world was.
6 ¶ I have manifested thy name unto the men which thou gavest me out of the world: thine they were, and thou gavest them me; and they have kept thy word.
7 Now they have known that all things whatsoever thou hast given me are of thee.
8 For I have given unto them the words which thou gavest me; and they have received *them*, and have known surely that I came out from thee, and they have believed that thou didst send me.
9 I pray for them: I pray not for the world, but for them which thou hast given me; for they are thine.
10 And all mine are thine, and thine are mine; and I am glorified in them.
11 ¶ And now I am no more in the world, but these are in the world, and I come to thee. Holy Father, keep through thine own name those whom thou hast given me, that they may be one, as we *are*.
12 While I was with them in the world, I kept them in thy name: those that thou gavest me I have kept, and none of them is lost, but the son of perdition; that the scripture might be fulfilled.

13 Dhe tani unë vij te ti; dhe këto gjëra i them në botë, që ata të kenë gëzimin tim të plotësuar në veten e tyre.

14 Unë u kam dhënë atyre fjalën tënde; dhe bota i ka urreyer, sepse ata nuk janë prej botës, ashtu si edhe unë nuk jam prej botës.

15 Unë nuk lutem që ti t'i heqësh ata nga bota, por që ti t'i ruash ata prej së keqes.

16 Ata nuk janë prej botës, ashtu si edhe unë nuk jam prej botës.

17 Shenjtëroji ata përmes së vërtetës tënde; fjala jote është e vërteta.

18 Ashtu si ti më ke dërguar mua në botë, po kështu edhe unë i kam dërguar ata në botë.

19 Dhe për hatrin e tyre unë shenjtëroj vetveten, që ata gjithashtu të shenjtërohen përmes së vërtetës.

20 As nuk lutem vetëm për këta, por edhe për ata që do të besojnë tek unë përmes fjalës së tyre;

21 Që ata të gjithë të jenë një; si ti, o Atë, je në mua, dhe unë në ty, që ata gjithashtu të jenë një në ne; që bota të mund të besojë se ti më ke dërguar mua.

22 Dhe lavdinë që ti më dhe, unë ua kam dhënë atyre; që ata të mund të jenë një, ashtu si edhe ne jemi një;

23 Unë në ta, dhe ti në mua, që ata të mund të bëhen të përsosur në një; dhe që bota të mund ta njohë që ti më ke dërguar mua, dhe i ke dashur ata, si më ke dashur mua.

24 Atë, unë dua që edhe ata, të cilët ti më ke dhënë mua, të jenë me mua ku jam unë; që ata të shohin lavdinë time, të cilën ti më ke dhënë; sepse ti më deshe para themelimit të botës.

25 O Atë i drejtë, bota nuk të ka njohur; por unë të kam njohur, dhe këta e kanë kuptuar që ti më ke dërguar.

26 Dhe unë u kam shpallur atyre emrin tënd, dhe do ta shpall atë; që dashuria me të cilën ti më ke dashur mua të jetë në ta, dhe unë në ta.

13 And now come I to thee; and these things I speak in the world, that they might have my joy fulfilled in themselves.

14 I have given them thy word; and the world hath hated them, because they are not of the world, even as I am not of the world.

15 I pray not that thou shouldest take them out of the world, but that thou shouldest keep them from the evil.

16 They are not of the world, even as I am not of the world.

17 ¶ Sanctify them through thy truth: thy word is truth.

18 As thou hast sent me into the world, even so have I also sent them into the world.

19 And for their sakes I sanctify myself, that they also might be sanctified through the truth.

20 ¶ Neither pray I for these alone, but for them also which shall believe on me through their word;

21 That they all may be one; as thou, Father, art in me, and I in thee, that they also may be one in us: that the world may believe that thou hast sent me.

22 And the glory which thou gavest me I have given them; that they may be one, even as we are one:

23 I in them, and thou in me, that they may be made perfect in one; and that the world may know that thou hast sent me, and hast loved them, as thou hast loved me.

24 ¶ Father, I will that they also, whom thou hast given me, be with me where I am; that they may behold my glory, which thou hast given me: for thou lovedst me before the foundation of the world.

25 O righteous Father, the world hath not known thee: but I have known thee, and these have known that thou hast sent me.

26 And I have declared unto them thy name, and will declare it: that the love wherewith thou hast loved me may be in them, and I in them.

KAPITULLI 18

1 Pasi Jezusi kishte thënë këto fjalë, ai u largua me dishepujt e tij matanë përroit Kidron, ku ishte një kopsht, në të cilin hyri ai dhe dishepujt e tij.

2 Dhe Juda gjithashtu, që e tradhëtoi atë, e dinte vendin; sepse Jezusi shpesh shkonte atje me dishepujt e tij.

3 Atëherë Juda, pasi kishte marrë një bandë burrash dhe oficerë nga krerët e priftërinjve dhe nga farisenjtë, vjen atje me fenerë, pishtarë dhe armë.

4 Prandaj Jezusi, duke i ditur të gjitha gjërat që do t'i ndodhnin atij, doli para, dhe u tha atyre: Cilin kërkoni?

5 Ata iu përgjigjën: Jezusin e Nazaretit. Jezusi u thotë atyre: Unë jam. Po edhe Juda, që e tradhëtoi atë, qëndronte me ta.

6 Atëherë, porsa ai u tha atyre: Unë jam; ata u zbrapsën, dhe ranë përdhe.

7 Atëherë ai i pyeti përsëri: Cilin kërkoni? Dhe ata thanë: Jezusin e Nazaretit.

8 Jezusi u përgjigj: Unë ju kam thënë që unë jam ai; prandaj nëse ju më kërkoni mua, lerini këta të shkojnë.

9 Që të përmbushej thënia, të cilën ai tha: Nuk kam humbur ndonjërin prej atyre që më dhe.

10 Atëherë Simon Pjetri duke pasur shpatë e nxori atë dhe e qëlloi shërbëtorin e kryepriftit, dhe i preu veshin e djathtë. Emri i shërbëtorit ishte Malko.

11 Atëherë Jezusi i tha Pjetrit: Fute shpatën tënde në këllëf; a nuk do ta pi unë kupën që më ka dhënë Ati?

12 Atëherë banda dhe kapiteni dhe oficerët e judejve e morën Jezusin, dhe e lidhën,

13 Dhe e çuan tek Anasi së pari; sepse ai ishte vjehrrri i Kajafas, i cili ishte kryepriifti i atij viti.

14 Tani, Kajafa ishte ai, që u jepte këshill judejve, se ishte e leverdishme që një njeri të vdiste për popullin.

CHAPTER 18

1 When Jesus had spoken these words, he went forth with his disciples over the brook Cedron, where was a garden, into the which he entered, and his disciples.

2 And Judas also, which betrayed him, knew the place: for Jesus oftentimes resorted thither with his disciples.

3 Judas then, having received a band of men and officers from the chief priests and Pharisees, cometh thither with lanterns and torches and weapons.

4 Jesus therefore, knowing all things that should come upon him, went forth, and said unto them, Whom seek ye?

5 They answered him, Jesus of Nazareth. Jesus saith unto them, I am he. And Judas also, which betrayed him, stood with them.

6 As soon then as he had said unto them, I am he, they went backward, and fell to the ground.

7 Then asked he them again, Whom seek ye? And they said, Jesus of Nazareth.

8 Jesus answered, I have told you that I am he: if therefore ye seek me, let these go their way:

9 That the saying might be fulfilled, which he spake, Of them which thou gavest me have I lost none.

10 Then Simon Peter having a sword drew it, and smote the high priest's servant, and cut off his right ear. The servant's name was Malchus.

11 Then said Jesus unto Peter, Put up thy sword into the sheath: the cup which my Father hath given me, shall I not drink it?

12 Then the band and the captain and officers of the Jews took Jesus, and bound him,

13 ¶ And led him away to Annas first; for he was father in law to Caiaphas, which was the high priest that same year.

14 Now Caiaphas was he, which gave counsel to the Jews, that it was expedient that one man should die for the people.

15 Dhe Simon Pjetri ndoqi Jezusin, kështu bëri dhe një dishepull tjetër; ai dishepull ishte i njohur i kryepriiftit dhe hyri me Jezusin në pallatin e kryepriiftit.

16 Por Pjetri qëndroi jashtë te dera. Atëherë doli ai dishepulli tjetër, që ishte i njohur i kryepriiftit, dhe i foli portieres, dhe solli brenda Pjetrin.

17 Atëherë vajza, që ruante derën, i thotë Pjetrit: A nuk je edhe ti një nga dishepujt e këtij njeriu? Ai thotë: Unë nuk jam.

18 Dhe shërbëtorët dhe oficerët qëndronin atje, që kishin bërë një zjarr me qymyr, sepse ishte ftohtë; dhe ata ngroheshin; dhe Pjetri qëndroi me ta, dhe ngrohej.

19 Atëherë kryepriifti pyeti Jezusin për dishepujt e tij dhe për doktrinën e tij.

20 Jezusi iu përgjigj atij: Unë i fola hapur botës; unë gjithmonë jepja mësim në sinagogë dhe në tempull, ku judejtë mblidheshin gjithmonë; dhe fshehurazi unë nuk kam thënë ndonjë gjë.

21 Pse më pyet mua? Pyet ata që më dëgjuan mua, çfarë u kam thënë atyre; ja, ata e dinë çfarë thashë.

22 Dhe pasi kishte folur kështu, një nga oficerët që qëndronte pranë e goditi Jezusin me pëllëmbën e dorës së tij, duke thënë: Kështu i përgjigjesh ti kryepriiftit?

23 Jezusi iu përgjigj atij: Nëse kam folur keq, jepni dëshmi për të keqen; por nëse mirë, ti pse më qëllon?

24 Tani, Anasi e kishte dërguar atë të lidhur te Kajafa kryepriifti.

25 Dhe Simon Pjetri qëndronte dhe ngrohej. Prandaj ata i thanë: A nuk je edhe ti një nga dishepujt e tij? Ai e mohoi atë, dhe tha: Unë nuk jam.

26 Një nga shërbëtorët e kryepriiftit, duke qenë i afërm i atij të cilit Pjetri i preu veshin, thotë: A nuk të pashë ty në kopsht me të?

27 Atëhere Pjetri mohoi përsëri; dhe menjëherë këndoi gjeli.

28 Atëherë ata e çuan Jezusin nga Kajafa te salla e gjykimit; dhe ishte herët; dhe ata vetë nuk shkuan në sallën e gjykimit, që të mos njolloseshin; por që të mund të hanin pashkën.

15 And Simon Peter followed Jesus, and so *did* another disciple: that disciple was known unto the high priest, and went in with Jesus into the palace of the high priest.

16 But Peter stood at the door without. Then went out that other disciple, which was known unto the high priest, and spake unto her that kept the door, and brought in Peter.

17 Then saith the damsel that kept the door unto Peter, Art not thou also *one* of this man's disciples? He saith, I am not.

18 And the servants and officers stood there, who had made a fire of coals; for it was cold: and they warmed themselves: and Peter stood with them, and warmed himself.

19 The high priest then asked Jesus of his disciples, and of his doctrine.

20 Jesus answered him, I spake openly to the world; I ever taught in the synagogue, and in the temple, whither the Jews always resort; and in secret have I said nothing.

21 Why askest thou me? ask them which heard me, what I have said unto them: behold, they know what I said.

22 And when he had thus spoken, one of the officers which stood by struck Jesus with the palm of his hand, saying, Answerest thou the high priest so?

23 Jesus answered him, If I have spoken evil, bear witness of the evil: but if well, why smitest thou me?

24 Now Annas had sent him bound unto Caiaphas the high priest.

25 And Simon Peter stood and warmed himself. They said therefore unto him, Art not thou also *one* of his disciples? He denied *it*, and said, I am not.

26 One of the servants of the high priest, being *his* kinsman whose ear Peter cut off, saith, Did not I see thee in the garden with him?

27 Peter then denied again: and immediately the cock crew.

28 ¶ Then led they Jesus from Caiaphas unto the hall of judgment: and it was early; and they themselves went not into the judgment hall, lest they should be defiled; but that they might eat the passover.

29 Atëherë Pilati doli tek ata, dhe tha: Çfarë akuze sillni ju kundër këtij njeriu?

30 Ata u përgjigjën dhe i thanë: Nëse ai nuk do të ishte fajtor, ne nuk do ta kishim dorëzuar te ti.

31 Atëherë Pilati u tha atyre: Merreni dhe gjykojeni sipas ligjit tuaj. Prandaj judejtë i thanë atij: Nuk është e ligshme që ne të vrasim ndonjë njeri;

32 Që thënia e Jezusit të përmbushej, që ai tha, duke treguar çfarë vdekje do të kishte.

33 Atëherë Pilati hyri në sallën e gjykimit përsëri, thirri Jezusin, dhe i tha: A je ti Mbreti i judejve?

34 Jezusi iu përgjigj atij: E thua këtë gjë për veten tënde, apo të tjerët ta thanë ty për mua?

35 Pilati u përgjigj: A jam unë një jude? Kombi yt dhe krerët e priftërinjve të kanë dorëzuar tek unë, çfarë ke bërë?

36 Jezusi u përgjigj: Mbretëria ime nuk është e kësaj bote; po të ishte mbretëria ime e kësaj bote, atëherë shërbëtorët e mi do të luftonin që unë të mos dorëzohem te judejtë; por tani mbretëria ime nuk është prej këtej.

37 Atëherë Pilati i tha atij: A je ti mbret atëherë? Jezusi u përgjigj: Ti thua se jam mbret. Për këtë qëllim u lunda, dhe për këtë shkak erdha në botë, që unë të jap dëshmi për të vërtetën. Çdo njeri që është i së vërtetës e dëgjon zërin tim.

38 Pilati i thotë atij: Ç'është e vërteta? Dhe pasi e kishte thënë këtë, doli përsëri te judejtë dhe u thotë atyre: Unë nuk gjej fare gabim tek ai.

39 Por ju keni një zakon, që unë t'ju liroj njërin në pashkë; atëherë doni që t'ju liroj Mbretin e judejve?

40 Atëherë thirrën ata të gjithë përsëri, duke thënë: Jo këtë njeri, por Barabën. Tani, Baraba ishte një hajdut.

KAPITULLI 19

1 Atëherë Pilati prandaj e mori Jezusin, dhe e kamxhikoi atë.

29 Pilate then went out unto them, and said, What accusation bring ye against this man?

30 They answered and said unto him, If he were not a malefactor, we would not have delivered him up unto thee.

31 Then said Pilate unto them, Take ye him, and judge him according to your law. The Jews therefore said unto him, It is not lawful for us to put any man to death:

32 That the saying of Jesus might be fulfilled, which he spake, signifying what death he should die.

33 Then Pilate entered into the judgment hall again, and called Jesus, and said unto him, Art thou the King of the Jews?

34 Jesus answered him, Sayest thou this thing of thyself, or did others tell it thee of me?

35 Pilate answered, Am I a Jew? Thine own nation and the chief priests have delivered thee unto me: what hast thou done?

36 Jesus answered, My kingdom is not of this world: if my kingdom were of this world, then would my servants fight, that I should not be delivered to the Jews: but now is my kingdom not from hence.

37 Pilate therefore said unto him, Art thou a king then? Jesus answered, Thou sayest that I am a king. To this end was I born, and for this cause came I into the world, that I should bear witness unto the truth. Every one that is of the truth heareth my voice.

38 Pilate saith unto him, What is truth? And when he had said this, he went out again unto the Jews, and saith unto them, I find in him no fault *at all*.

39 But ye have a custom, that I should release unto you one at the passover: will ye therefore that I release unto you the King of the Jews?

40 Then cried they all again, saying, Not this man, but Barabbas. Now Barabbas was a robber.

CHAPTER 19

1 Then Pilate therefore took Jesus, and scourged *him*.

2 Dhe ushtarët thurën një kurorë gjëmbash, dhe e vunë në kokën e tij, dhe vunë mbi të një rrobë të purpurtë,

3 Dhe thanë: Përsëritje, Mbret i judejve! Dhe e qëlluan atë me duart e tyre.

4 Prandaj Pilati doli përsëri dhe u thotë atyre: Ja, unë jua sjell atë juve, që të mund ta dini se unë nuk gjej faj tek ai.

5 Atëherë Jezusi doli, me kurorën prej gjëmbash, dhe rrobën e purpurtë. Dhe Pilati u thotë atyre: Ja njeriu!

6 Prandaj, kur krerët e priftërinjve dhe oficerët e panë atë, ata bërtitën duke thënë: Kryqëzoje atë, kryqëzoje atë. Pilati u thotë atyre: Merreni ju atë, dhe kryqëzoheni, sepse unë nuk gjej faj tek ai.

7 Judejtë iu përgjigjën atij: Ne kemi një ligj dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse e bëri veten Birin e Perëndisë.

8 Prandaj, kur Pilati e dëgjoji atë thënie, u frikësua edhe më shumë;

9 Dhe shkoi përsëri në sallën e gjykimit, dhe i thotë Jezusit: Nga je ti? Por Jezusi nuk i dha përgjigje atij.

10 Atëherë Pilati i thotë atij: Ti nuk më flet mua? A nuk e di që kam fuqinë të të kryqëzoj, dhe kam fuqinë të të liroj?

11 Jezusi u përgjigj: Ti nuk mund të kesh fare fuqi kundër meje, po të mos të qe dhënë prej së larti; prandaj ai që më dorëzoi te ti ka mëkatën më të madh.

12 Dhe që nga ai moment Pilati kërkoi ta lironte atë; por judejtë bërtitën duke thënë: Nëse e liron këtë njeri, ti nuk je mik i Çezarit; kushdo që e bën veten mbret flet kundër Çezarit.

13 Prandaj kur Pilati e dëgjoji atë fjalë, ai e nxori Jezusin dhe u ul në karrigen e gjykimit në një vend që quhet Kalldrëm, por në hebraishte, Gabatha.

14 Dhe ishte përgatitja e pashkës dhe rreth orës së gjashtë; dhe ai u thotë judejve: Ja Mbreti juaj!

15 Por ata bërtitën: Shporre atë, shporre atë, kryqëzoje atë. Pilati u thotë atyre: Të kryqëzoj Mbretin tuaj? Krerët e priftërinjve u përgjigjën: Ne s'kemi mbret përveç Çezarit.

2 And the soldiers platted a crown of thorns, and put *it* on his head, and they put on him a purple robe,

3 And said, Hail, King of the Jews! and they smote him with their hands.

4 Pilate therefore went forth again, and saith unto them, Behold, I bring him forth to you, that ye may know that I find no fault in him.

5 Then came Jesus forth, wearing the crown of thorns, and the purple robe. And *Pilate* saith unto them, Behold the man!

6 When the chief priests therefore and officers saw him, they cried out, saying, Crucify *him*, crucify *him*. Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify *him*: for I find no fault in him.

7 The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God.

8 When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid;

9 And went again into the judgment hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer.

10 Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee?

11 Jesus answered, Thou couldest have no power *at all* against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin.

12 And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Caesar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Caesar.

13 When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgment seat in a place that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabatha.

14 And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King!

15 But they cried out, Away with *him*, away with *him*, crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Caesar.

16 Atëherë, prandaj ai ua dorëzoi që të kryqëzohej. Dhe ata e morën Jezusin, dhe e larguan atë.

17 Dhe ai duke mbajtur kryqin e tij shkoi te një vend të quajtur vendi i një kafke, që në hebraishte quhet Golgotha;

18 Ku e kryqëzuan atë, dhe dy të tjerë me të, një në secilën anë, dhe Jezusi në mes.

19 Dhe Pilati shkroi një titull, dhe e vuri atë në kryq. Dhe shkrimi ishte: JEZUSI I NAZARETIT MBRETI I JUDEJVE.

20 Atëherë ky titull u lexua nga shumë judej, sepse vendi ku Jezusi u kryqëzua ishte afër qytetit; dhe ishte shkruar në hebraisht, greqisht, dhe latinisht.

21 Atëherë krerët e priftërinjve të judejve i thanë Pilatit: Mos shkruaj, Mbreti i judejve; por që ai tha: Unë jam Mbreti i judejve.

22 Pilati u përgjigj: Ç'kam shkruar, e kam shkruar.

23 Atëherë ushtarët, pasi e kishin kryqëzuar Jezusin, morën rrobat e tij dhe bënë katër pjesë, për çdo ushtar një pjesë; edhe tunikën e tij; tani, tunika ishte pa tegel, e endur nga kreu në fund.

24 Prandaj ata thanë ndërmjet tyre: Le të mos ta grisim atë, por të hedhim short për të, e kujt do të jetë ajo; që shkrimi të mund të plotësohej, që thotë: Ata i ndanë rrobat e mia midis tyre, dhe për veshjen time ata hodhën short. Prandaj i bënë këto gjëra ushtarët.

25 Tani, qëndronin pranë kryqit të Jezusit nëna e tij, dhe motra e nënës, Maria gruaja e Kleofus, dhe Maria Magdalena.

26 Prandaj, kur Jezusi pa nënën e tij, dhe dishepullin që qëndronte pranë, të cilin ai e donte, i thotë nënës së tij: Grua, ja djali yt!

27 Atëherë ai i thotë dishepullit: Ja nëna jote! Dhe nga ai çast dishepulli e mori atë në shtëpinë e vet.

28 Pas kësaj, Jezusi duke ditur se të gjitha gjërat tashmë ishin kryer, që shkrimi të mund të përmbushej, thotë: Kam etje.

29 Tani, ishte vendosur një enë plot me uthull; dhe ata mbushën një sfungjer me uthull, dhe e vunë atë mbi hisop, dhe ia afruan te goja.

16 ¶ Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led *him* away.

17 And he bearing his cross went forth into a place called *the place* of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha:

18 Where they crucified him, and two other with him, on either side one, and Jesus in the midst.

19 ¶ And Pilate wrote a title, and put *it* on the cross. And the writing was, JESUS OF NAZARETH THE KING OF THE JEWS.

20 This title then read many of the Jews: for the place where Jesus was crucified was nigh to the city: and it was written in Hebrew, *and* Greek, *and* Latin.

21 Then said the chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but that he said, I am King of the Jews.

22 Pilate answered, What I have written I have written.

23 Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a part; and also *his* coat: now the coat was without seam, woven from the top throughout.

24 They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be: that the scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did.

25 Now there stood by the cross of Jesus his mother, and his mother's sister, Mary the *wife* of Cleophas, and Mary Magdalene.

26 When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing by, whom he loved, he saith unto his mother, Woman, behold thy son!

27 Then saith he to the disciple, Behold thy mother! And from that hour that disciple took her unto his own *home*.

28 After this, Jesus knowing that all things were now accomplished, that the scripture might be fulfilled, saith, I thirst.

29 Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a sponge with vinegar, and put *it* upon hyssop, and put *it* to his mouth.

30 Prandaj, pasi Jezusi e kishte marrë uthullën, ai tha: U krye; dhe uli kokën, dhe dha shpirt.

31 Prandaj judejtë, për shkak se ishte përgatitja, që trupat të mos mbeteshin mbi kryq ditën e sabbathit, (sepse dita e sabbathit ishte një ditë e madhe,) i kërkuan Pilatit që këmbët e tyre të mund të thyheshin, dhe që ata të mund t'i hiqnin.

32 Atëherë erdhën ushtarët, dhe thyen këmbët e të parit, dhe të tjetrit që ishte kryqëzuar me të.

33 Por kur erdhën te Jezusi dhe panë që ai tashmë ishte i vdekur, ata nuk i thyen këmbët e tij:

34 Por një nga ushtarët me një hesht shpoi anën e tij, dhe menjëherë doli gjak dhe ujë.

35 Dhe ai që e pa atë dha dëshmi, dhe dëshmia e tij është e vërtetë; dhe ai e di që thotë të vërtetën, që ju të mund të besoni.

36 Sepse këto gjëra u bënë, që shkrimi të mund të përmbushej: Nuk do t'i thyhet ndonjë kockë atij.

37 Dhe përsëri një shkrim tjetër thotë: Ata do ta shikojnë atë të cilin e shpuan.

38 Dhe pas kësaj Jozefi i Arimatheas, duke qenë një dishepull i Jezusit, por fshehurazi nga frika e judejve, i kërkoi Pilatit që ta hiqte trupin e Jezusit: dhe Pilati i dha leje. Prandaj ai erdhi dhe e mori trupin e Jezusit.

39 Po erdhi edhe Nikodemi, i cili më parë kishte shkuar natën te Jezusi, dhe solli një përzierje të mirrës dhe aloes, rreth njëqind paund peshë.

40 Atëherë ata e morën trupin e Jezusit dhe e mbështollën me rroba pëlhure me aroma, sipas mënyrës së judejve për të varrosur.

41 Tani, në vendin ku ai u kryqëzua ishte një kopsht; dhe në kopsht një varr i ri, ku ende nuk ishte shtirë njeri ndonjëherë.

42 Prandaj atje ata e shtrinë Jezusin për shkak të ditës së përgatitjes së judejve; sepse varri ishte afër.

30 When Jesus therefore had received the vinegar, he said, It is finished: and he bowed his head, and gave up the ghost.

31 ¶ The Jews therefore, because it was the preparation, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath day, (for that sabbath day was an high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and *that* they might be taken away.

32 Then came the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was crucified with him.

33 But when they came to Jesus, and saw that he was dead already, they brake not his legs:

34 But one of the soldiers with a spear pierced his side, and forthwith came there out blood and water.

35 And he that saw *it* bare record, and his record is true: and he knoweth that he saith true, that ye might believe.

36 For these things were done, that the scripture should be fulfilled, A bone of him shall not be broken.

37 And again another scripture saith, They shall look on him whom they pierced.

38 ¶ And after this Joseph of Arimathea, being a disciple of Jesus, but secretly for fear of the Jews, besought Pilate that he might take away the body of Jesus: and Pilate gave *him* leave. He came therefore, and took the body of Jesus.

39 And there came also Nicodemus, which at the first came to Jesus by night, and brought a mixture of myrrh and aloes, about an hundred pound *weight*.

40 Then took they the body of Jesus, and wound it in linen clothes with the spices, as the manner of the Jews is to bury.

41 Now in the place where he was crucified there was a garden; and in the garden a new sepulchre, wherein was never man yet laid.

42 There laid they Jesus therefore because of the Jews' preparation *day*; for the sepulchre was nigh at hand.

KAPITULLI 20

1 Ditën e parë të javës vjen Maria Magdalena herët te varri, kur ishte ende errësirë, dhe shikon që guri ishte hequr nga varri.

2 Atëherë ajo vrapon, dhe vjen te Simon Pjetri, dhe te dishepulli tjetër, të cilin Jezusi e donte, dhe u thotë atyre: E kanë hequr Zotin nga varri, dhe ne nuk e dimë ku e kanë vënë atë.

3 Prandaj Pjetri, dhe ai dishepulli tjetër u nisën, dhe erdhën te varri.

4 Kështu ata vrapuan të dy bashkë; dhe dishepulli tjetër ia kaloi Pjetrit, dhe erdhi i pari te varri.

5 Dhe ai duke u përkulur dhe duke parë brenda, pa rrobat prej pëlhure që ishin atje; megjithatë ai nuk hyri brenda.

6 Atëherë vjen Simon Pjetri pas tij, dhe hyri te varri, dhe pa rrobat prej pëlhure atje,

7 Dhe shaminë, që ishte rreth kokës së tij, jo me rrobat prej pëlhure, por e palosur në një vend veç.

8 Atëherë hyri brenda edhe dishepulli tjetër, që erdhi i pari te varri, dhe ai pa, dhe besoi.

9 Sepse ende ata nuk e njihnin shkrimin, që ai duhej të ngrihej përsëri prej së vdekurish.

10 Atëherë dishepujt u larguan përsëri për në shtëpinë e tyre.

11 Por Maria qëndroi te varri jashtë duke qarë, dhe ndërsa qante, ajo u përkul dhe vështoi brenda varrit,

12 Dhe shikon dy engjëj ulur, veshur në të bardha, njëri te koka, dhe tjetri te këmbët, ku ishte trupi i Jezusit.

13 Dhe ata i thonë asaj: O grua, pse qan? Ajo u thotë atyre: Sepse kanë marrë Zotin tim, dhe unë nuk e di ku e kanë vënë atë.

14 Dhe pasi kishte thënë kështu, ajo u kthye pas, dhe pa Jezusin në këmbë, dhe nuk e dinte se ai ishte Jezusi.

CHAPTER 20

1 The first *day* of the week cometh Mary Magdalene early, when it was yet dark, unto the sepulchre, and seeth the stone taken away from the sepulchre.

2 Then she runneth, and cometh to Simon Peter, and to the other disciple, whom Jesus loved, and saith unto them, They have taken away the Lord out of the sepulchre, and we know not where they have laid him.

3 Peter therefore went forth, and that other disciple, and came to the sepulchre.

4 So they ran both together: and the other disciple did outrun Peter, and came first to the sepulchre.

5 And he stooping down, *and looking in*, saw the linen clothes lying; yet went he not in.

6 Then cometh Simon Peter following him, and went into the sepulchre, and seeth the linen clothes lie,

7 And the napkin, that was about his head, not lying with the linen clothes, but wrapped together in a place by itself.

8 Then went in also that other disciple, which came first to the sepulchre, and he saw, and believed.

9 For as yet they knew not the scripture, that he must rise again from the dead.

10 Then the disciples went away again unto their own home.

11 ¶ But Mary stood without at the sepulchre weeping: and as she wept, she stooped down, *and looked* into the sepulchre,

12 And seeth two angels in white sitting, the one at the head, and the other at the feet, where the body of Jesus had lain.

13 And they say unto her, Woman, why weepest thou? She saith unto them, Because they have taken away my Lord, and I know not where they have laid him.

14 And when she had thus said, she turned herself back, and saw Jesus standing, and knew not that it was Jesus.

15 Jezusi i thotë asaj: O grua, pse qan? Cilin kërkon ti? Ajo, duke menduar që ai ishte kopshtari, i thotë atij: Zotëri, nëse ti e ke marrë atë prej këtej, më trego ku e ke vënë atë, dhe unë do ta marr.

16 Jezusi i thotë asaj: Maria. Ajo kthehet, dhe i thotë atij: Raboni; që do të thotë, Mësues.

17 Jezusi i thotë asaj: Mos më prek, sepse unë ende nuk jam ngjitur tek Ati im, por shko te vëllezërit e mi dhe u thuaj atyre: Unë ngjitem tek Ati im dhe Ati juaj; dhe te Perëndia im, dhe Perëndia juaj.

18 Maria Magdalena erdhi dhe u tha dishepujve që ajo e kishte parë Zotin, dhe që ai i kishte thënë këto gjëra asaj.

19 Atëherë të njëjtën ditë në mbrëmje, duke qenë dita e parë e javës, ndërsa dyert ishin të mbyllura ku ishin mbledhur dishepujt nga frika e judejve, erdhi Jezusi dhe qëndroi në mes, dhe u thotë atyre: Paqja qoftë me ju.

20 Dhe pasi ai kishte thënë kështu, u tregoi atyre duart dhe anën e tij. Atëherë dishepujt u gëzuan, kur e panë Zotin.

21 Atëherë Jezusi u tha atyre përsëri: Paqja qoftë me ju; ashtu si Ati im më dërgoi mua, po kështu ju dërgoj unë.

22 Dhe pasi e kishte thënë këtë, ai hukati mbi ta, dhe u thotë atyre: Pranojeni Frymën e Shenjtë;

23 Kujtdo që i falni mëkatet, ato u falen atyre; dhe kujtdo që i mbani mëkatet, ato u mbahen atyre.

24 Por Thoma, një nga të dymbëdhjetët, që quhet Didimus, nuk ishte me ta kur erdhi Jezusi.

25 Prandaj dishepujt e tjerë i thanë atij: Ne kemi parë Zotin. Por ai u tha atyre: Vetëm nëse unë shikoj në duart e tij gjurmët e gozhdëve, dhe të vë gishtin tim në gjurmën e gozhdëve, dhe të vendos dorën time në anën e tij, unë nuk do të besoj.

26 Dhe pas tetë ditësh përsëri dishepujt e tij ishin brenda, dhe Thoma ishte me ta; atëherë erdhi Jezusi, ndonëse dyert ishin të mbyllura, dhe qëndroi në mes, dhe tha: Paqja qoftë me ju.

15 Jesus saith unto her, Woman, why weepst thou? whom seekest thou? She, supposing him to be the gardener, saith unto him, Sir, if thou have borne him hence, tell me where thou hast laid him, and I will take him away.

16 Jesus saith unto her, Mary. She turned herself, and saith unto him, Rabboni; which is to say, Master.

17 Jesus saith unto her, Touch me not; for I am not yet ascended to my Father: but go to my brethren, and say unto them, I ascend unto my Father, and your Father; and to my God, and your God.

18 Mary Magdalene came and told the disciples that she had seen the Lord, and that he had spoken these things unto her.

19 ¶ Then the same day at evening, being the first *day* of the week, when the doors were shut where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace *be* unto you.

20 And when he had so said, he shewed unto them *his* hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

21 Then said Jesus to them again, Peace *be* unto you: as *my* Father hath sent me, even so send I you.

22 And when he had said this, he breathed on *them*, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost:

23 Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; *and* whose soever *sins* ye retain, they are retained.

24 But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came.

25 The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

26 ¶ And after eight days again his disciples were within, and Thomas with them: *then* came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace *be* unto you.

27 Atëherë ai i thotë Thomait: Vëre këtu gishtin tënd, dhe vërej duart e mia; dhe vëre këtu dorën tënde, dhe fute në anën time; dhe mos ji mosbesues, por besues.

28 Dhe Thoma u përgjigj dhe i tha: Zoti im dhe Perëndia im.

29 Jezusi i thotë atij: Thoma, për shkak se ti më ke parë mua, ti ke besuar; të bekuar janë ata që nuk kanë parë dhe prapë kanë besuar.

30 Dhe me të vërtetë shumë shenja të tjera bëri Jezusi në prani të dishepujve të tij, të cilat nuk janë shkruar në këtë libër,

31 Por këto janë shkruar, që ju të mund të besoni që Jezusi është Krishti, Biri i Perëndisë; dhe që duke besuar ju të mund të keni jetë nëpërmjet emrit të tij.

KAPITULLI 21

1 Pas këtyre gjërave Jezusi u shfaq përsëri dishepujve të tij te deti i Tiberias; dhe u shfaq në këtë mënyrë.

2 Simon Pjetri dhe Thoma që quhet Didimus, dhe Nathanaël i Canas në Galile, dhe bijtë e Zebedeut, dhe dy të tjerë nga dishepujt e tij ishin bashkë.

3 Simon Pjetri u thotë atyre: Unë po shkoj për të peshkuar. Ata i thonë: Edhe ne do vijmë me ty. Ata dolën, dhe hipën menjëherë në një barkë; dhe atë natë ata nuk zunë gjë.

4 Po kur erdhi mëngjesi, Jezusi qëndronte te bregu; por dishepujt nuk e dinin që ishte Jezusi.

5 Atëherë Jezusi u thotë atyre: Fëmijë, keni gjë për të ngrënë? Ata iu përgjigjën: Jo.

6 Dhe ai u tha atyre: Hidheni rrjetën në anën e djathtë të barkës, dhe do të gjeni. Prandaj ata e hodhën, dhe tani nuk mund ta tërhiqnin atë për shkak të sasisë së peshqve.

7 Prandaj ai dishepulli të cilin Jezusi e donte i thotë Pjetrit: Është Zoti. Tani, kur Simon Pjetri e dëgjoi që ishte Zoti, ai veshi rrobën e tij të peshkatarit, (sepse ishte lakuriq) dhe u hodh në det.

8 Dhe dishepujt e tjerë erdhën me një barkë të vogël; (sepse nuk ishin larg nga toka, po rreth dy qind kubitë,) duke tërhequr rrjetën me peshq.

27 Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust *it* into my side: and be not faithless, but believing.

28 And Thomas answered and said unto him, My Lord and my God.

29 Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed: blessed *are* they that have not seen, and *yet* have believed.

30 And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book:

31 But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his name.

CHAPTER 21

1 After these things Jesus shewed himself again to the disciples at the sea of Tiberias; and on this wise shewed he *himself*.

2 There were together Simon Peter, and Thomas called Didymus, and Nathanael of Cana in Galilee, and the *sons* of Zebedee, and two other of his disciples.

3 Simon Peter saith unto them, I go a fishing. They say unto him, We also go with thee. They went forth, and entered into a ship immediately; and that night they caught nothing.

4 But when the morning was now come, Jesus stood on the shore: but the disciples knew not that it was Jesus.

5 Then Jesus saith unto them, Children, have ye any meat? They answered him, No.

6 And he said unto them, Cast the net on the right side of the ship, and ye shall find. They cast therefore, and now they were not able to draw it for the multitude of fishes.

7 Therefore that disciple whom Jesus loved saith unto Peter, It is the Lord. Now when Simon Peter heard that it was the Lord, he girt *his* fisher's coat *unto him*, (for he was naked,) and did cast himself into the sea.

8 And the other disciples came in a little ship; (for they were not far from land, but as it were two hundred cubits,) dragging the net with fishes.

9 Atëherë porsa ata kishin ardhur në tokë, panë zjarr me prush atje, dhe mbi të kishte peshq dhe bukë.

10 Jezusi u thotë atyre: Sillni nga peshqit që keni kapur tani.

11 Simon Pjetri u ngjiti, dhe e solli rrjetën në tokë plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre; edhe pse ishin kaq shumë, rrjeta prapë nuk u shqye.

12 Jezusi u thotë atyre: Ejani dhe hani. Dhe nuk guxoi ndonjë prej dishepujve ta pyeste atë: Kush je ti? duke e ditur se ai ishte Zoti.

13 Atëherë Jezusi vjen, dhe merr bukë, dhe ua jep atyre, po kështu edhe peshq.

14 Tani kjo është hera e tretë që Jezusi iu shfaq dishepujve të tij, pasi u ngjall prej së vdekurish.

15 Kështu, pasi kishin ngrënë, Jezusi i thotë Simon Pjetrit: Simon, biri i Jonas, a më do ti mua më shumë se këta? Ai i thotë: Po, Zot; ti e di që unë të dua. Ai i thotë: Ushqe qengjat e mi.

16 Ai i thotë atij përsëri herën e dytë: Simon, biri i Jonas, a më do ti mua? Ai i thotë: Po, Zot, ti e di që unë të dua. Ai i thotë: Ushqe delet e mia.

17 Ai i thotë atij herën e tretë: Simon, biri i Jonas, a më do ti mua? Pjetri u mërzi, sepse ai i tha për herë të tretë: A më do ti mua? Dhe ai i tha: Zot, ti di gjithçka; ti e di që unë të dua. Jezusi i thotë: Ushqe delet e mia.

18 Me të vërtetë, me të vërtetë, Unë të them: Kur ti ishe i ri, visheshe dhe shkoje ku të doje; por, kur të jesh i moshuar, do të shtrish duart dhe një tjetër do të të veshë, dhe do të të çojë aty ku ti nuk do.

19 Këtë tha ai, duke treguar përmes çfarë vdekjeje ai do të lavdëronte Perëndinë. Dhe pasi kishte thënë kështu, ai i tha atij: Ndiqmë.

20 Atëherë Pjetri, duke u kthyer, shikon dishepullin tjetër të cilin Jezusi e donte që po e ndiqte; i cili gjithashtu u mbështet mbi gjoksin e tij në darkë, dhe tha: Zot, cili është ai që të tradhëton?

21 Pjetri duke e parë atë i thotë Jezusit: Zot, dhe çfarë do të bëjë ky njeri?

9 As soon then as they were come to land, they saw a fire of coals there, and fish laid thereon, and bread.

10 Jesus saith unto them, Bring of the fish which ye have now caught.

11 Simon Peter went up, and drew the net to land full of great fishes, an hundred and fifty and three: and for all there were so many, yet was not the net broken.

12 Jesus saith unto them, Come *and* dine. And none of the disciples durst ask him, Who art thou? knowing that it was the Lord.

13 Jesus then cometh, and taketh bread, and giveth them, and fish likewise.

14 This is now the third time that Jesus shewed himself to his disciples, after that he was risen from the dead.

15 ¶ So when they had dined, Jesus saith to Simon Peter, Simon, *son* of Jonas, lovest thou me more than these? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my lambs.

16 He saith to him again the second time, Simon, *son* of Jonas, lovest thou me? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my sheep.

17 He saith unto him the third time, Simon, *son* of Jonas, lovest thou me? Peter was grieved because he said unto him the third time, Lovest thou me? And he said unto him, Lord, thou knowest all things; thou knowest that I love thee. Jesus saith unto him, Feed my sheep.

18 Verily, verily, I say unto thee, When thou wast young, thou girdedst thyself, and walkedst whither thou wouldest: but when thou shalt be old, thou shalt stretch forth thy hands, and another shall gird thee, and carry *thee* whither thou wouldest not.

19 This spake he, signifying by what death he should glorify God. And when he had spoken this, he saith unto him, Follow me.

20 ¶ Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following; which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee?

21 Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what *shall* this man *do*?

Gjoni | John 21:22

22 Jezusi i thotë atij: Nëse unë dua që ai të rrijë deri sa të vij unë, ç'të duhet ty? Ti më ndiq.

23 Atëherë u hap kjo thënie midis vëllezërve, që ai dishepull nuk do të vdiste; megjithatë Jezusi nuk i tha: Ai nuk do të vdesë; por: Nëse unë dua që ai të rrijë deri sa të vij unë, ç'të duhet ty?

24 Ky është dishepulli që i dëshmon këto gjëra, dhe i shkroi këto gjëra; dhe ne e dimë që dëshmia e tij është e vërtetë.

25 Dhe ka gjithashtu shumë gjëra të tjera që bëri Jezusi, të cilat, nëse çdonjëra do të shkruhej, unë mendoj që madje bota vetë nuk mund t'i nxinte librat që do të shkruheshin. Amin.

22 Jesus saith unto him, If I will that he tarry till I come, what *is that* to thee? follow thou me.

23 Then went this saying abroad among the brethren, that that disciple should not die: yet Jesus said not unto him, He shall not die; but, If I will that he tarry till I come, what *is that* to thee?

24 This is the disciple which testifieth of these things, and wrote these things: and we know that his testimony is true.

25 And there are also many other things which Jesus did, the which, if they should be written every one, I suppose that even the world itself could not contain the books that should be written. Amen.

ROMAKËVE

KAPITULLI 1

1 Pali, një shërbëtor i Jezu Krishtit, i thirrur të jetë një apostull, i veçuar për ungjillin e Perëndisë,
2 (Që ai e kishte premtuar më parë nëpërmjet profetëve të tij në shkrimet e shenjta.)
3 Në lidhje me Birin e tij, Jezu Krishtin, Zotin tonë, i cili u bë prej farës së Davidit sipas mishit;
4 Dhe i shpallur të ishte Biri i Perëndisë me fuqi, sipas frymës së shenjtërisë, nëpërmjet ringjalljes prej së vdekurish;
5 Prej të cilit ne kemi marrë hir dhe apostullim, për bindje në besim ndërmjet të gjithë kombeve, për emrin e tij;
6 Midis të cilëve ju gjithashtu jeni të thirrurit e Jezu Krishtit;
7 Të gjithëve që janë në Romë, të dashurit e Perëndisë, të thirrur të jenë shenjtorë: Hir juve dhe paqe prej Perëndisë, Atit tonë, dhe Zotit Jezu Krisht.
8 Së pari, unë falënderoj Perëndinë time përmes Jezu Krishtit për ju të gjithë, se besimi juaj është përmendur kudo në gjithë botën.
9 Sepse Perëndia është dëshmitari im, të cilit unë i shërbej me frymën time në ungjillin e Birit të tij, që pa pushim unë ju përmend gjithmonë në lutjet e mia;
10 Duke bërë kërkesë, nëse në ndonjë mënyrë tani më në fund, unë të kem një udhëtim të mbarë prej vullnetit të Perëndisë të vij te ju.
11 Sepse unë dua shumë t'ju shikoj, që të mund t'ju transmetoj juve njëfarë dhurate shpirtërore, që në fund ju të mund të forcoheni;
12 Domethënë, që unë të mund të ngushëllohem bashkë me ju me anë të besimit që e kemi të përbashkët, tuajin dhe timin.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE ROMANS

CHAPTER 1

1 Paul, a servant of Jesus Christ, called to be an apostle, separated unto the gospel of God,
2 (Which he had promised afore by his prophets in the holy scriptures,)
3 Concerning his Son Jesus Christ our Lord, which was made of the seed of David according to the flesh;
4 And declared to be the Son of God with power, according to the spirit of holiness, by the resurrection from the dead:
5 By whom we have received grace and apostleship, for obedience to the faith among all nations, for his name:
6 Among whom are ye also the called of Jesus Christ:
7 To all that be in Rome, beloved of God, called to be saints: Grace to you and peace from God our Father, and the Lord Jesus Christ.
8 ¶ First, I thank my God through Jesus Christ for you all, that your faith is spoken of throughout the whole world.
9 For God is my witness, whom I serve with my spirit in the gospel of his Son, that without ceasing I make mention of you always in my prayers;
10 Making request, if by any means now at length I might have a prosperous journey by the will of God to come unto you.
11 For I long to see you, that I may impart unto you some spiritual gift, to the end ye may be established;
12 That is, that I may be comforted together with you by the mutual faith both of you and me.

13 Tani, unë nuk dua që të mos e dini, vëllezër, që shpeshherë unë doja të vija te ju, (por u pengova deri tani,) që unë të mund të kem ndonjë fryt midis jush gjithashtu, ashtu si ndërmjet paganëve të tjerë.

14 Unë u jam borxhli grekëve, edhe barbarëve; të diturve, dhe të paditurve.

15 Kështu, për aq sa kam brenda meje, unë jam gati t'ju predikoj ungjillin edhe juve që jeni në Romë.

16 Sepse unë nuk jam i turpëruar prej ungjillit të Krishtit: sepse është fuqia e Perëndisë për shpëtimin për çdo njërin që beson; për judeun së pari, edhe për grekun.

17 Sepse në të zbulohet drejtësia e Perëndisë nga besimi në besim, siç është shkruar: I drejti do të jetojë prej besimit.

18 Sepse zemërimi i Perëndisë zbulohet prej qiellit kundër gjithë ligësisë dhe padrejtësisë së njerëzve, të cilët e mbajnë të vërtetën në padrejtësi;

19 Sepse ajo që mund të bëhet e njohur për Perëndinë është e dukshme në ta; sepse Perëndia ua ka shfaqur atyre.

20 Sepse gjërat e padukshme të tij që nga krijimi i botës duken qartë, që kuptohen prej gjërave që janë bërë, dhe fuqia e tij e përjetshme edhe Hyjnia; kështu që ata janë pa shfajësim;

21 Sepse, kur ata e njohën Perëndinë, ata e lavdëruan atë jo si Perëndi, as ishin mirënjohës; por u bënë të kotë në imagjinatat e tyre, dhe zemra e tyre budallaqe u errësua.

22 Duke e shpallur veten e tyre si të ishin të urtë, ata u bënë budallenj,

23 Dhe ndryshuan lavdinë e të pavdekshmit Perëndi në një imazh të bërë si një njeri të kalbshëm, dhe zogjtë, dhe bishat me katër këmbë, dhe gjërat rrëshqanore.

24 Prandaj Perëndia i dorëzoi ata gjithashtu në papastërti përmes epsheve të zemrave të tyre, për t'i çnderuar trupat e tyre në mes vetë atyre;

25 Të cilët ndryshuan të vërtetën e Perëndisë në një gënjeshtër, dhe adhuruan dhe i shërbyen krijesës më shumë se Krijuesit, i cili është bekuar përgjithmonë. Amen.

13 Now I would not have you ignorant, brethren, that oftentimes I purposed to come unto you, (but was let hitherto,) that I might have some fruit among you also, even as among other Gentiles.

14 I am debtor both to the Greeks, and to the Barbarians; both to the wise, and to the unwise.

15 So, as much as in me is, I am ready to preach the gospel to you that are at Rome also.

16 ¶ For I am not ashamed of the gospel of Christ: for it is the power of God unto salvation to every one that believeth; to the Jew first, and also to the Greek.

17 For therein is the righteousness of God revealed from faith to faith: as it is written, The just shall live by faith.

18 For the wrath of God is revealed from heaven against all ungodliness and unrighteousness of men, who hold the truth in unrighteousness;

19 ¶ Because that which may be known of God is manifest in them; for God hath shewed *it* unto them.

20 For the invisible things of him from the creation of the world are clearly seen, being understood by the things that are made, *even* his eternal power and Godhead; so that they are without excuse:

21 Because that, when they knew God, they glorified *him* not as God, neither were thankful; but became vain in their imaginations, and their foolish heart was darkened.

22 Professing themselves to be wise, they became fools,

23 And changed the glory of the incorruptible God into an image made like to corruptible man, and to birds, and fourfooted beasts, and creeping things.

24 Wherefore God also gave them up to uncleanness through the lusts of their own hearts, to dishonour their own bodies between themselves:

25 Who changed the truth of God into a lie, and worshipped and served the creature more than the Creator, who is blessed for ever. Amen.

26 Për këtë shkak Perëndia i dorëzoi ata në dashuri të turpshme, sepse edhe gratë e tyre e ndryshuan përdorimin natyral në atë që është kundër natyrës;

27 Dhe në të njëjtën mënyrë edhe burrat, duke lënë përdorimin natyral të gruas, u dogjën në epshin e tyre për njëri-tjetrin; burra me burra duke kryer atë që është e turpshme, dhe duke marrë në vetvete atë shpërblim që meritonin për gabimin e tyre.

28 Dhe meqë ata nuk pëlqenin ta ruanin Perëndinë në dijeninë e tyre, Perëndia i dorëzoi ata në një mendje të poshtër, për të bërë ato gjëra të cilat nuk janë të përshtatshme;

29 Duke qenë plot me gjithë padrejtësinë, kurvërimin, ligësinë, lakminë, keqdashësinë; plot me zili, vrasje, debate, mashtrime, armiqësi; pëshpëritësit,

30 Shpifësit, urrejtësit e Perëndisë, mizorët, krenarët, mburravecët, shpikësit e gjërave të keqija, të pabindurit ndaj prindërve,

31 Të paditur, marrëveshje-prishësit, pa dashuri të natyrshme, të papajtueshëm, të pamëshirshëm;

32 Të cilët duke e njohur gjykimin e Perëndisë, që ata që kryejnë gjërat të tilla e meritojnë vdekjen, jo vetëm i bëjnë, por kanë kënaqësi për ata që i bëjnë ato.

KAPITULLI 2

1 Prandaj ti je i pafalshëm, o njeri, kushdo që je ti që gjykon; sepse kur ti gjykon një tjetër, ti dënon veten tënde; sepse ti që gjykon bën të njëjtat gjëra.

2 Por ne jemi të sigurtë që gjykimi i Perëndisë është sipas së vërtetës kundër atyre që kryejnë gjërat të tilla.

3 Dhe mendon ti këtë, o njeri, që gjykon ata të cilët bëjnë gjëra të tilla, dhe bën të njëjtën, që ti do t'i shpëtosh gjykimit të Perëndisë?

4 Apo përbuz ti pasuritë e mirësisë dhe vetëpërmbytjes dhe durimit të tij; duke mos e ditur që mirësia e Perëndisë të çon në pendesë?

26 For this cause God gave them up unto vile affections: for even their women did change the natural use into that which is against nature:

27 And likewise also the men, leaving the natural use of the woman, burned in their lust one toward another; men with men working that which is unseemly, and receiving in themselves that recompense of their error which was meet.

28 And even as they did not like to retain God in *their* knowledge, God gave them over to a reprobate mind, to do those things which are not convenient;

29 Being filled with all unrighteousness, fornication, wickedness, covetousness, maliciousness; full of envy, murder, debate, deceit, malignity; whisperers,

30 Backbiters, haters of God, spiteful, proud, boasters, inventors of evil things, disobedient to parents,

31 Without understanding, covenantbreakers, without natural affection, implacable, unmerciful:

32 Who knowing the judgment of God, that they which commit such things are worthy of death, not only do the same, but have pleasure in them that do them.

CHAPTER 2

1 Therefore thou art inexcusable, O man, whosoever thou art that judgest: for wherein thou judgest another, thou condemnest thyself; for thou that judgest doest the same things.

2 But we are sure that the judgment of God is according to truth against them which commit such things.

3 And thinkest thou this, O man, that judgest them which do such things, and doest the same, that thou shalt escape the judgment of God?

4 Or despisest thou the riches of his goodness and forbearance and longsuffering; not knowing that the goodness of God leadeth thee to repentance?

5 Por sipas ashpërsisë sate dhe zemrës së papenduar grumbullon për veten tënde zemërim ndaj ditës së zemërimit dhe zbulimit të gjykimit të drejtë të Perëndisë;

6 I cili do t'i japë secilit njeri sipas veprave të tij;

7 Jetë të përjetshme atyre të cilët përmes vazhdimësisë në mirëbërje me durim kërkojnë lavdi dhe nder dhe pavdekshmëri;

8 Por zemërim dhe inat atyre që janë grindavecë dhe nuk i binden të vërtetës, por i binden padrejtësisë,

9 Mundin dhe ankth mbi çdo shpirt njeriu që bën keq, të judeut së pari, dhe gjithashtu të paganit;

10 Por lavdi, nder, dhe paqe për çdo njeri që punon mirë, për judeun së pari, dhe gjithashtu për paganin.

11 Sepse nuk ka anësi me Perëndinë.

12 Sepse të gjithë ata që kanë mëkatuar pa ligj, do të humbasin pa ligj; dhe të gjithë ata që kanë mëkatuar në ligj do të gjykoen prej ligjit;

13 (Sepse jo dëgjuesit e ligjit janë të drejtë para Perëndisë, por bërësit e ligjit do të shfajësohen.

14 Sepse, kur paganët, që nuk e kanë ligjin, bëjnë prej natyre gjërat që përmbahen në ligj, këta, duke mos patur ligjin, janë ligj për veten e tyre;

15 Të cilat tregojnë punën e ligjit të shkruar në zemrat e tyre, ndërjegja e tyre gjithashtu jep dëshmi, dhe mendimet e tyre ndërkohë akuzojnë ose falin njeri-tjetrin;)

16 Në ditën kur Perëndia do të gjykojë të fshehtat e njerëzve prej Jezu Krishtit sipas ungjillit tim.

17 Ja, ti quhesh një jude, dhe mbështetesh te ligji, dhe mburrësh për Perëndinë,

18 Dhe e njeht vullnetin e tij, dhe miraton gjërat që janë më të shkëlqyra, duke qenë i mësuar prej ligjit;

19 Dhe je besimplotë që ti vetë je një prijësi i të verbërit, një dritë për ata që janë në errësirë,

5 But after thy hardness and impenitent heart treasurest up unto thyself wrath against the day of wrath and revelation of the righteous judgment of God;

6 Who will render to every man according to his deeds:

7 To them who by patient continuance in well doing seek for glory and honour and immortality, eternal life:

8 But unto them that are contentious, and do not obey the truth, but obey unrighteousness, indignation and wrath,

9 Tribulation and anguish, upon every soul of man that doeth evil, of the Jew first, and also of the Gentile;

10 But glory, honour, and peace, to every man that worketh good, to the Jew first, and also to the Gentile:

11 For there is no respect of persons with God.

12 For as many as have sinned without law shall also perish without law: and as many as have sinned in the law shall be judged by the law;

13 (For not the hearers of the law *are* just before God, but the doers of the law shall be justified.

14 For when the Gentiles, which have not the law, do by nature the things contained in the law, these, having not the law, are a law unto themselves:

15 Which shew the work of the law written in their hearts, their conscience also bearing witness, and *their* thoughts the mean while accusing or else excusing one another;)

16 In the day when God shall judge the secrets of men by Jesus Christ according to my gospel.

17 ¶ Behold, thou art called a Jew, and restest in the law, and makest thy boast of God,

18 And knowest *his* will, and approvest the things that are more excellent, being instructed out of the law;

19 And art confident that thou thyself art a guide of the blind, a light of them which are in darkness,

20 Një udhëzues i të marrëve, një mësues i të miturve, që ka formën e njohurisë dhe të së vërtetës në ligj.

21 Prandaj ti që mëson një tjetër, a nuk mëson veten tënde? Ti që predikon që njeriu nuk duhet të vjedhë, a vjedh ti?

22 Ti që thua se njeriu nuk duhet të kryej tradhti bashkëshortore, a kryen ti tradhti bashkëshortore? Ti që urren idhujt, a kryen ti sakrilegj?

23 Ti që mburresh me ligjin, përmes shkeljes së ligjit a e turpëron Perëndinë?

24 Sepse siç është shkruar, emri i Perëndisë blasfemohet ndërmjet paganëve prej jush.

25 Sepse rrethprerja me të vërtetë përfiton, nëse ti e zbaton ligjin; por nëse ti je shkelës i ligjit, rrethprerja jote bëhet jorrethprerje.

26 Prandaj, nëse i jorrethpreri mban drejtësinë e ligjit, a nuk do të çmohet jorrethprerjen e tij për rrethprerje?

27 Dhe jorrethprerja që është prej natyre, nëse ajo përmbush ligjin, a nuk do të të gjykojë ty që përmes shkronjës dhe rrethprerjes shkel ligjin?

28 Sepse ai nuk është një jude, i cili është një së jashtmi; as është ajo rrethprerje, që është jashtë në mish;

29 Por jude është ai, i cili është i tillë përbrenda; dhe rrethprerje është ajo e zemrës, në frymë, dhe jo në shkronjë; lëvdimi i të cilit nuk është i njerëzve, por i Perëndisë.

KAPITULLI 3

1 Çfarë përparësie atëherë ka Judeu? Ose çfarë përfitimi ka nga rrethprerja?

2 Shumë në çdo mënyrë; kryesisht, sepse atyre u ishin besuar orakujt e Perëndisë.

3 Po sikur disa nuk besonin? A do ta bënte mosbesimi i tyre besimin e Perëndisë pa dobi?

20 An instructor of the foolish, a teacher of babes, which hast the form of knowledge and of the truth in the law.

21 Thou therefore which teachest another, teachest thou not thyself? thou that preachest a man should not steal, dost thou steal?

22 Thou that sayest a man should not commit adultery, dost thou commit adultery? thou that abhorrest idols, dost thou commit sacrilege?

23 Thou that makest thy boast of the law, through breaking the law dishonourest thou God?

24 For the name of God is blasphemed among the Gentiles through you, as it is written.

25 For circumcision verily profiteth, if thou keep the law: but if thou be a breaker of the law, thy circumcision is made uncircumcision.

26 Therefore if the uncircumcision keep the righteousness of the law, shall not his uncircumcision be counted for circumcision?

27 And shall not uncircumcision which is by nature, if it fulfil the law, judge thee, who by the letter and circumcision dost transgress the law?

28 For he is not a Jew, which is one outwardly; neither *is that* circumcision, which is outward in the flesh:

29 But he *is* a Jew, which is one inwardly; and circumcision *is that* of the heart, in the spirit, *and* not in the letter; whose praise *is* not of men, but of God.

CHAPTER 3

1 What advantage then hath the Jew? or what profit *is there* of circumcision?

2 Much every way: chiefly, because that unto them were committed the oracles of God.

3 For what if some did not believe? shall their unbelief make the faith of God without effect?

4 Mos e lëntë Perëndia; po, le të jetë Perëndia e vërtetë, por çdo njeri një gënjeshtar; siç është shkruar: Që ti të mund të shfajësohesh në thëniet e tua, dhe të mund të ngadhënjesh kur të gjykohesh.

5 Por, nëse padrejtësia jonë tregon drejtësinë e Perëndisë, çfarë do të themi ne? A është Perëndia i padrejtë që merr hakë? (Unë flas si njeri)

6 Mos e lëntë Perëndia; sepse atëherë si do ta gjykonte Perëndia botën?

7 Sepse, nëse e vërteta e Perëndisë është shtuar më shumë përmes gënjeshtërs sime në lavdinë e tij; pse gjithashtu ende gjykoheh si mëkatar?

8 Dhe pse nuk themi, (ashtu si thonë për ne duke shpifur, dhe si disa pohojnë që ne themi,) Le të bëjmë keq që e mira të mund të vijë? Ndëshkimi i së cilës është i drejtë.

9 Çfarë pastaj? A jemi ne më të mirë se ata? Jo, në asnjë mënyrë, sepse ne kemi provuar më parë si judejtë dhe paganët, që ata të gjithë janë nën mëkat;

10 Siç është shkruar: Nuk është ndonjë i drejtë, jo, as edhe një;

11 Nuk është ndonjë që kupton, nuk është ndonjë që kërkon Perëndinë.

12 Ata të gjithë kanë dalë nga rruga, ata së bashku janë bërë të pavlerë; nuk është ndonjë që bën mirë, jo, as edhe një.

13 Gryka e tyre është një varr i hapur; me gjuhët e tyre ata kanë përdorur mashtrim; ka helm gjarpërinjsh nën buzët e tyre:

14 Goja e të cilëve është plot mallkim dhe hidhësi:

15 Këmbët e tyre janë të shpejta për të derdhur gjak:

16 Shkatërrimi dhe mjerimi janë në rrugët e tyre:

17 Dhe ata nuk e kanë njohur rrugën e paqes:

18 Nuk ka frikë Perëndie para syve të tyre.

19 Tani, ne e dimë që gjithçka që thotë ligji, ai ua thotë atyre që janë nën ligj; që çdo gojë mund të ndalet, dhe gjithë bota mund të bëhet fajtoare para Perëndisë.

20 Prandaj prej veprave të ligjit nuk do të shfajësohet asnjë mish në vështrimin e tij; sepse prej ligjit është njohja e mëkatit.

4 God forbid: yea, let God be true, but every man a liar; as it is written, That thou mightest be justified in thy sayings, and mightest overcome when thou art judged.

5 But if our unrighteousness commend the righteousness of God, what shall we say? Is God unrighteous who taketh vengeance? (I speak as a man)

6 God forbid: for then how shall God judge the world?

7 For if the truth of God hath more abounded through my lie unto his glory; why yet am I also judged as a sinner?

8 And not *rather*, (as we be slanderously reported, and as some affirm that we say,) Let us do evil, that good may come? whose damnation is just.

9 What then? are we better *than they*? No, in no wise: for we have before proved both Jews and Gentiles, that they are all under sin;

10 As it is written, There is none righteous, no, not one:

11 There is none that understandeth, there is none that seeketh after God.

12 They are all gone out of the way, they are together become unprofitable; there is none that doeth good, no, not one.

13 Their throat *is* an open sepulchre; with their tongues they have used deceit; the poison of asps *is* under their lips:

14 Whose mouth *is* full of cursing and bitterness:

15 Their feet *are* swift to shed blood:

16 Destruction and misery *are* in their ways:

17 And the way of peace have they not known:

18 There is no fear of God before their eyes.

19 ¶ Now we know that what things soever the law saith, it saith to them who are under the law: that every mouth may be stopped, and all the world may become guilty before God.

20 Therefore by the deeds of the law there shall no flesh be justified in his sight: for by the law *is* the knowledge of sin.

21 Por tani drejtësia e Perëndisë pa ligjin shfaqet, duke qenë e dëshmuar prej ligjit dhe profetëve;

22 Madje drejtësia e Perëndisë, e cila është prej besimit te Jezu Krishti për të gjithë dhe mbi të gjithë ata që besojnë: sepse nuk ka ndryshim;

23 Sepse të gjithë kanë mëkatuar dhe nuk e arrijnë lavdinë e Perëndisë;

24 Duke qenë të shfajësuar falas prej hirit të tij përmes shpengimit që është në Krishtin Jezus:

25 Të cilin Perëndia e ka vënë para të jetë shlyerje përmes besimit në gjakun e tij, të shpallë drejtësinë e tij për faljen e mëkateve që janë kryer më parë, përmes durimit të Perëndisë;

26 Të shpallë, them unë, në këtë kohë drejtësinë e tij, që ai të mund të jetë i drejtë, dhe shfajësuesi i atij që beson në Jezusin.

27 Ku është mburrja atëherë? Ajo është përjashtuar. Prej cilit ligji? Të punëve? Jo, por prej ligjit të besimit.

28 Prandaj ne përfundojmë se një njeri është shfajësuar prej besimit pa veprat e ligjit.

29 A është ai Perëndia i judeve vetëm? A nuk është ai gjithashtu i paganëve? Po, i paganëve gjithashtu;

30 Duke parë që është një Perëndi, i cili do ta shfajësojë rrethprerjen prej besimit, dhe jorrethprerjen nëpërmjet besimit.

31 A e bëjmë ne atëherë të pavlefshëm ligjin nëpërmjet besimit? Mos e lëntë Perëndia, por, ne vendosim ligjin.

KAPITULLI 4

1 Çfarë do të thoshim ne atëherë që Abrahami, ati ynë, ka përfutur në lidhjen me mishin?

2 Sepse nëse Abrahami ishte shfajësuar prej veprave, ai ka me se të mburret, por jo përpara Perëndisë.

3 Sepse çfarë thotë shkrimi? Abrahami besoi Perëndinë dhe ajo iu llogarit atij për drejtësi.

4 Tani, atij që punon, shpërblimi nuk i llogartitet si hir, por si borxh.

21 But now the righteousness of God without the law is manifested, being witnessed by the law and the prophets;

22 Even the righteousness of God *which is* by faith of Jesus Christ unto all and upon all them that believe: for there is no difference:

23 For all have sinned, and come short of the glory of God;

24 Being justified freely by his grace through the redemption that is in Christ Jesus:

25 Whom God hath set forth *to be* a propitiation through faith in his blood, to declare his righteousness for the remission of sins that are past, through the forbearance of God;

26 To declare, *I say*, at this time his righteousness: that he might be just, and the justifier of him which believeth in Jesus.

27 Where *is* boasting then? It is excluded. By what law? of works? Nay: but by the law of faith.

28 Therefore we conclude that a man is justified by faith without the deeds of the law.

29 *Is he* the God of the Jews only? *is he* not also of the Gentiles? Yes, of the Gentiles also:

30 Seeing *it is* one God, which shall justify the circumcision by faith, and uncircumcision through faith.

31 Do we then make void the law through faith? God forbid: yea, we establish the law.

CHAPTER 4

1 What shall we say then that Abraham our father, as pertaining to the flesh, hath found?

2 For if Abraham were justified by works, he hath *whereof* to glory; but not before God.

3 For what saith the scripture? Abraham believed God, and it was counted unto him for righteousness.

4 Now to him that worketh is the reward not reckoned of grace, but of debt.

5 Por atij që nuk punon, por beson tek ai që shfajëson të ligjtë, besimi i tij i llogaritet për drejtësi.

6 Madje, ashtu si Davidi gjithashtu përshkruan lumturinë e njeriut, të cilit Perëndia ia llogarit drejtësi pa vepra,

7 Duke thënë: Lum ata, paudhësitë e të cilëve janë falur, dhe mëkatet e të cilëve janë mbuluar.

8 Lum njeriu të cilit Zoti nuk do t'i llogaritë mëkat.

9 A vjen kjo lumturi atëherë mbi të rrethprerët vetëm, apo edhe mbi të parrethprerët? Sepse ne themi se besimi iu llogarit Abrahamit për drejtësi.

10 Si iu llogarit ai atëherë? Kur ai ishte i rrethprerë, apo i parrethprerë? Jo i rrethprerë, por i parrethprerë.

11 Dhe ai e mori shenjën e rrethprerjes, një vulë të drejtësisë së besimit të cilin ai e kishte edhe kur ishte i parrethprerë: që ai të mund të jetë ati i të gjithëve që besojnë, megjithëse ata nuk janë të rrethprerë; që drejtësia të mund t'u llogaritet atyre gjithashtu:

12 Dhe ati i rrethprerjes për ata që nuk janë vetëm të rrethprerjes, por që ecin edhe në hapat e atij besimi të atit tonë Abraham, të cilin ai e kishte kur ende ishte i parrethprerë.

13 Sepse premtimi, që ai do të jetë trashëgimtari i botës, nuk ishte për Abrahamin, ose për farën e tij, përmes ligjit, por përmes drejtësisë së besimit.

14 Sepse, nëse ata që janë të ligjit janë trashëgimtarë, besimi bëhet i kotë, dhe premtimi shfuqizohet

15 Sepse ligji sjell zemërimin, sepse ku nuk ka ligj, nuk ka shkelje.

16 Prandaj është prej besimit, që të mund të jetë prej hirit; më në fund premtimi të mund të jetë i sigurt për të gjithë farën; jo vetëm për atë që është prej ligjit, por edhe për atë që është prej besimit të Abrahamit; i cili është ati i neve të gjithëve,

17 (Siç është shkruar, Unë të kam bërë ty atë të shumë kombeve,) para atij të cilin ai besoi, vet Perëndisë, i cili ngjall të vdekurit, dhe i quan ato gjëra që nuk janë sikur të ishin.

5 But to him that worketh not, but believeth on him that justifieth the ungodly, his faith is counted for righteousness.

6 Even as David also describeth the blessedness of the man, unto whom God imputeth righteousness without works,

7 *Saying*, Blessed *are* they whose iniquities are forgiven, and whose sins are covered.

8 Blessed *is* the man to whom the Lord will not impute sin.

9 ¶ *Cometh* this blessedness then upon the circumcision *only*, or upon the uncircumcision also? for we say that faith was reckoned to Abraham for righteousness.

10 How was it then reckoned? when he was in circumcision, or in uncircumcision? Not in circumcision, but in uncircumcision.

11 And he received the sign of circumcision, a seal of the righteousness of the faith which *he had yet* being uncircumcised: that he might be the father of all them that believe, though they be not circumcised; that righteousness might be imputed unto them also:

12 And the father of circumcision to them who are not of the circumcision only, but who also walk in the steps of that faith of our father Abraham, which *he had* being *yet* uncircumcised.

13 For the promise, that he should be the heir of the world, *was* not to Abraham, or to his seed, through the law, but through the righteousness of faith.

14 For if they which are of the law *be* heirs, faith is made void, and the promise made of none effect:

15 Because the law worketh wrath: for where no law is, *there is* no transgression.

16 Therefore *it is* of faith, that *it might be* by grace; to the end the promise might be sure to all the seed; not to that only which is of the law, but to that also which is of the faith of Abraham; who is the father of us all,

17 ¶ (As it is written, I have made thee a father of many nations,) before him whom he believed, *even* God, who quickeneth the dead, and calleth those things which be not as though they were.

18 I cili kundër shpresës me shpresë besoi, që ai të mund të bëhej ati i shumë kombeve, sipas asaj që ishte thënë: Kështu do të jetë fara jote.

19 Dhe duke mos qenë i dobët në besim, ai nuk e gjykonte të vdekur tashmë trupin e tij, kur ai ishte rreth njëqind vjeç, as mitrën e Sarës së vdekur:

20 Ai nuk u lëkund në premtimin e Perëndisë përmes mosbesimit; por ishte i fortë në besim, duke i dhënë lavdi Perëndisë;

21 Dhe duke qenë plotësisht i bindur që, atë që ai e kishte premtuar, ai ishte gjithashtu në gjendje ta bënte.

22 Dhe prandaj iu llogarit atij për drejtësi.

23 Por nuk ishte shkruar që i ishte llogaritur atij, vetëm për hatër të tij;

24 Por për ne gjithashtu, të cilëve do t'u llogaritet, nëse besojmë tek ai që e ngjalli prej së vdekurish Jezusin, Zotin tonë;

25 I cili u dorëzua për fajet tona, dhe u ngjall përsëri për shfajësimin tonë.

KAPITULLI 5

1 Prandaj duke qenë të shfajësuar prej besimit, ne kemi paqe me Perëndinë përmes Zotit tonë Jezu Krisht;

2 Prej të cilit ne gjithashtu kemi hyrje prej besimit në këtë hir ku ne qëndrojmë dhe gëzojmë në shpresën e lavdisë së Perëndisë.

3 Dhe jo vetëm kështu, por ne lëvdohemi në mundime gjithashtu, duke ditur se mundimi sjell durim;

4 Dhe durimi, përvojë; dhe përvoja, shpresë;

5 Dhe shpresa nuk turpëron, sepse dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona prej Frymës së Shenjtë që na është dhënë neve.

6 Sepse kur ne ende ishim pa forcë, në kohën e duhur, Krishti vdiq për të ligjtë.

7 Sepse vështirë të vdes dikush për një njeri të drejtë, edhe për një njeri të mirë mbase dikush do të guxonte të vdiste.

8 Por Perëndia e drejton dashurinë e Tij drejt nesh, sepse kur ne ishim ende mëkatarë, Krishti vdiq për ne.

9 Shumë më tepër atëherë, duke qenë tani të shfajësuar prej gjakut të tij, ne do të shpëtohemi prej zemërimit përmes tij.

18 Who against hope believed in hope, that he might become the father of many nations, according to that which was spoken, So shall thy seed be.

19 And being not weak in faith, he considered not his own body now dead, when he was about an hundred years old, neither yet the deadness of Sara's womb:

20 He staggered not at the promise of God through unbelief; but was strong in faith, giving glory to God;

21 And being fully persuaded that, what he had promised, he was able also to perform.

22 And therefore it was imputed to him for righteousness.

23 ¶ Now it was not written for his sake alone, that it was imputed to him;

24 But for us also, to whom it shall be imputed, if we believe on him that raised up Jesus our Lord from the dead;

25 Who was delivered for our offences, and was raised again for our justification.

CHAPTER 5

1 Therefore being justified by faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ:

2 By whom also we have access by faith into this grace wherein we stand, and rejoice in hope of the glory of God.

3 And not only so, but we glory in tribulations also: knowing that tribulation worketh patience;

4 And patience, experience; and experience, hope:

5 And hope maketh not ashamed; because the love of God is shed abroad in our hearts by the Holy Ghost which is given unto us.

6 ¶ For when we were yet without strength, in due time Christ died for the ungodly.

7 For scarcely for a righteous man will one die: yet peradventure for a good man some would even dare to die.

8 But God commendeth his love toward us, in that, while we were yet sinners, Christ died for us.

9 Much more then, being now justified by his blood, we shall be saved from wrath through him.

10 Sepse nëse, kur ne ishim armiq, ne u pajtuam me Perëndinë prej vdekjes së Birit të tij, shumë më tepër, duke qenë të pajtuar, ne do të shpëtohemi nëpërmjet jetës së tij.

11 Dhe jo vetëm kaq, por ne gjithashtu gëzojmë në Perëndinë përmes Zotit tonë Jezu Krisht, prej të cilit tani ne kemi marrë shlyerjen.

12 Prandaj, ashtu si prej një njeriu mëkati hyri në botë, dhe vdekja prej mëkatit; dhe kështu vdekja kaloi te të gjithë njerëzit, sepse të gjithë kanë mëkatuar:

13 (Sepse deri te ligji, mëkati ishte në botë, por mëkati nuk llogaritet kur nuk ka ligj.

14 Megjithatë vdekja sundoi nga Adami te Moisiu, madje edhe mbi ata që nuk kishin mëkatuar sipas ngjashmërisë së shkeljes së Adamit, i cili është tipi i atij që do të vinte.

15 Por jo si shkelja, kështu gjithashtu është dhurata falas. Sepse, nëse përmes shkeljes së njërit, shumë të vdesin, shumë më tepër hiri i Perëndisë, dhe dhurata prej hirit, ka tepruar për shumë, prej një njeriu, Jezu Krishtit.

16 Dhe jo siç ishte prej njërit që mëkatoi, kështu është dhurata; sepse gjykimi ishte prej njërit në dënim, por dhurata falas është shfajësim për shumë shkelje.

17 Sepse, nëse prej shkeljes së një njeriu, vdekja sundoi prej njërit; shumë më tepër ata që e marrin teprinë e hirit dhe të dhuratës së drejtësisë, do të sundojnë në jetë prej njërit, Jezu Krishtit.)

18 Prandaj, ashtu si prej shkeljes së njërit, gjykimi erdhi mbi të gjithë njerëzit për dënim; madje kështu prej drejtësisë së njërit, dhurata falas erdhi mbi të gjithë njerëzit për shfajësim të jetës.

19 Sepse, ashtu si prej mosbindjes së një njeriu, shumë u bënë mëkatarë, kështu prej bindjes së njërit shumë do të bëhen të drejtë.

20 Për më shumë ligji hyri, që shkelja të mund të teprohej. Por aty ku mëkati teprohej, hiri teprohej shumë më tepër:

21 Që ashtu si mëkati ka sunduar për vdekje, po kështu hiri të mund të sundojë përmes drejtësisë për jetë të përjetshme nëpërmjet Jezu Krishtit Zotit tonë.

10 For if, when we were enemies, we were reconciled to God by the death of his Son, much more, being reconciled, we shall be saved by his life.

11 And not only so, but we also joy in God through our Lord Jesus Christ, by whom we have now received the atonement.

12 Wherefore, as by one man sin entered into the world, and death by sin; and so death passed upon all men, for that all have sinned:

13 (For until the law sin was in the world: but sin is not imputed when there is no law.

14 Nevertheless death reigned from Adam to Moses, even over them that had not sinned after the similitude of Adam's transgression, who is the figure of him that was to come.

15 But not as the offence, so also is the free gift. For if through the offence of one many be dead, much more the grace of God, and the gift by grace, *which is* by one man, Jesus Christ, hath abounded unto many.

16 And not as *it was* by one that sinned, *so is* the gift: for the judgment *was* by one to condemnation, but the free gift *is* of many offences unto justification.

17 For if by one man's offence death reigned by one; much more they which receive abundance of grace and of the gift of righteousness shall reign in life by one, Jesus Christ.)

18 Therefore as by the offence of one *judgment came* upon all men to condemnation; even so by the righteousness of one *the free gift came* upon all men unto justification of life.

19 For as by one man's disobedience many were made sinners, so by the obedience of one shall many be made righteous.

20 Moreover the law entered, that the offence might abound. But where sin abounded, grace did much more abound:

21 That as sin hath reigned unto death, even so might grace reign through righteousness unto eternal life by Jesus Christ our Lord.

KAPITULLI 6

- 1 Çfarë do të themi ne atëherë? A do të vazhdojmë ne në mëkat që hiri të mund të teprohet?
- 2 Mos e lëntë Perëndia. Si do të jetojmë më gjatë në mëkat, ne që jemi të vdekur në të?
- 3 A nuk e dini ju, që kaq shumë prej nesh që u pagëzuam në Jezu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij?
- 4 Prandaj, prej pagëzimit, ne u varrosëm me të në vdekje; që ashtu si Krishti u ngrit prej së vdekurish, nëpërmjet lavdisë së Atit, madje po kështu edhe ne duhet të ecim në risinë e jetës.
- 5 Sepse, nëse jemi mbjellë së bashku në ngjashmërinë e vdekjes së tij, ne do të jemi gjithashtu në ngjashmërinë e ringjalljes së tij:
- 6 Duke ditur këtë, që njeriu ynë i vjetër është kryqëzuar me të, që trupi i mëkatit të mund të shkatërrohet, që të mos i shërbejmë më mëkatit.
- 7 Sepse ai që është i vdekur, u lirua nga mëkati.
- 8 Tani nëse ne jemi të vdekur me Krishtin, ne besojmë se gjithashtu do të jetojmë me të.
- 9 Duke ditur se Krishti, duke qenë se u ngjall prej së vdekurish, nuk vdes më; vdekja nuk ka më pushtet mbi të.
- 10 Sepse në atë që vdiq, ai vdiq për mëkatin një herë, por në atë që rron, ai rron për Perëndinë.
- 11 Po kështu llogariteni edhe veten tuaj të jeni të vdekur vërtetë për mëkat, por të gjallë për Perëndinë përmes Jezu Krishtit, Zotit tonë.
- 12 Prandaj mos e lejoni mëkatin të sundojë në trupin tuaj të vdekshëm, që t'i bindeni atij në epshet e tij.
- 13 As mos i dorëzoni gjymtyrët tuaja si instrumente të padrejtësisë për mëkatin, por dorëzoheni veten tuaj te Perëndia, si ata që janë të gjallë prej së vdekurish, dhe gjymtyrët tuaja si instrumente të drejtësisë te Perëndia.
- 14 Sepse mëkati nuk do të ketë pushtet mbi ju; sepse ju nuk jeni nën ligjin, por nën hir.
- 15 Po pastaj? A do të mëkatojmë ne për shkak se nuk jemi nën ligjin, por nën hir? Mos e lëntë Perëndia.

CHAPTER 6

- 1 What shall we say then? Shall we continue in sin, that grace may abound?
- 2 God forbid. How shall we, that are dead to sin, live any longer therein?
- 3 Know ye not, that so many of us as were baptized into Jesus Christ were baptized into his death?
- 4 Therefore we are buried with him by baptism into death: that like as Christ was raised up from the dead by the glory of the Father, even so we also should walk in newness of life.
- 5 For if we have been planted together in the likeness of his death, we shall be also *in the likeness of his resurrection*:
- 6 Knowing this, that our old man is crucified with *him*, that the body of sin might be destroyed, that henceforth we should not serve sin.
- 7 For he that is dead is freed from sin.
- 8 Now if we be dead with Christ, we believe that we shall also live with him:
- 9 Knowing that Christ being raised from the dead dieth no more; death hath no more dominion over him.
- 10 For in that he died, he died unto sin once: but in that he liveth, he liveth unto God.
- 11 Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin, but alive unto God through Jesus Christ our Lord.
- 12 Let not sin therefore reign in your mortal body, that ye should obey it in the lusts thereof.
- 13 Neither yield ye your members *as instruments of unrighteousness unto sin*: but yield yourselves unto God, as those that are alive from the dead, and your members *as instruments of righteousness unto God*.
- 14 For sin shall not have dominion over you: for ye are not under the law, but under grace.
- 15 What then? shall we sin, because we are not under the law, but under grace? God forbid.

16 A nuk e dini ju, që atij të cilit ju i dorëzoni veten si shërbëtorë t'i bindeni, ju jeni shërbëtorë të atij që i bindeni; ose të mëkatit për vdekje, ose të dëgjësë për drejtësi?

17 Por faleminderit Perëndisë, se ju ishit shërbëtorë të mëkatit, por ju me zemër i jeni bindur asaj forme të doktrinës që iu dha juve.

18 Dhe pasi u liruat nga mëkati, ju u bëtë shërbëtorë të drejtësisë.

19 Unë flas njerëzisht për shkak të paaftësisë së mishit tuaj, sepse, ashtu si ju i keni dorëzuar gjymtyrët tuaja shërbëtorë të papastërtisë dhe të paligjshmërisë për paligjshmëri; po kështu i dorëzoni tani gjymtyrët tuaja shërbëtorë të drejtësisë për shenjtëri.

20 Sepse kur ju ishit shërbëtorë të mëkatit, nga drejtësia ju ishit të lirë.

21 Çfarë fruti kishit ju atëherë në ato gjëra për të cilat tani keni turp? Sepse fundi i atyre gjërave është vdekja.

22 Por tani pasi u liruat nga mëkati dhe u bëtë shërbëtorë të Perëndia, ju keni frutat tuaja për shenjtëri, dhe për fund jetë të përjetshme.

23 Sepse shpagimi i mëkatit është vdekja; por dhuratat e Perëndisë është jeta e përjetshme përmes Jezu Krishtit Zotit tonë.

KAPITULLI 7

1 A nuk e dini ju, vëllezër, (sepse unë u flas atyre që e njohin ligjin,) se ligji ka pushtet mbi njeriun për sa kohë ai rron?

2 Sepse gruaja që ka burrë është e lidhur me burrin e saj përmes ligjit për sa kohë ai rron, por nëse burri vdes, ajo lirohet nga ligji i burrit të saj.

3 Pra nëse, ajo martohet me një burrë tjetër ndërkohë që burri i saj jeton, ajo do të quhet kurorëshkelëse, por nëse burri i saj ka vdekur, ajo lirohet nga ai ligj; kështu që ajo nuk është kurorëshkelëse, megjithëse ajo martohet me një burrë tjetër.

4 Prandaj, vëllezërit e mi, ju gjithashtu bëheni të vdekur të ligji përmes trupit të Krishtit; që ju të martoheni me një tjetër, madje me atë që është ngjallur prej së vdekurish, që ne të japim fruta për Perëndinë.

16 Know ye not, that to whom ye yield yourselves servants to obey, his servants ye are to whom ye obey; whether of sin unto death, or of obedience unto righteousness?

17 But God be thanked, that ye were the servants of sin, but ye have obeyed from the heart that form of doctrine which was delivered you.

18 Being then made free from sin, ye became the servants of righteousness.

19 I speak after the manner of men because of the infirmity of your flesh: for as ye have yielded your members servants to uncleanness and to iniquity unto iniquity; even so now yield your members servants to righteousness unto holiness.

20 For when ye were the servants of sin, ye were free from righteousness.

21 What fruit had ye then in those things whereof ye are now ashamed? for the end of those things is death.

22 But now being made free from sin, and become servants to God, ye have your fruit unto holiness, and the end everlasting life.

23 For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

CHAPTER 7

1 Know ye not, brethren, (for I speak to them that know the law,) how that the law hath dominion over a man as long as he liveth?

2 For the woman which hath an husband is bound by the law to *her* husband so long as he liveth; but if the husband be dead, she is loosed from the law of *her* husband.

3 So then if, while *her* husband liveth, she be married to another man, she shall be called an adulteress: but if her husband be dead, she is free from that law; so that she is no adulteress, though she be married to another man.

4 Wherefore, my brethren, ye also are become dead to the law by the body of Christ; that ye should be married to another, *even* to him who is raised from the dead, that we should bring forth fruit unto God.

5 Sepse kur ne ishim në mish, pasionet e mëkatit, të cilat ishin prej ligjit, vepruan në gjymtyrët tona të jepnin fruta për vdekjen.

6 Por tani ne jemi çliruar prej ligjit, duke qenë të vdekur ku mbahehim; që të shërbejmë në risinë e frymës, dhe jo në vjetërsinë e shkronjës.

7 Çfarë të themi ne atëherë? Ligji është mëkat? Mos e lëntë Perëndia. Jo, unë nuk do ta kisha njohur mëkatit, veç përmes ligjit, sepse unë nuk do ta kisha njohur epshin, po të mos thoshte ligji, Ti nuk do të lakmosh.

8 Por mëkati, duke shfrytëzuar urdhërimin, krijoi brenda meje çdo lloj epshi. Sepse pa ligjin, mëkati ishte i vdekur.

9 Sepse dikur isha i gjallë pa ligjin, por, kur erdhi urdhërimi, mëkati u ringjall dhe unë vdiqa.

10 Dhe urdhërimi, që ishte caktuar për jetën, mua më doli për vdekjen.

11 Sepse mëkati, duke shfrytëzuar urdhërimin, më mashtrroi dhe më vrau nëpërmjet tij.

12 Prandaj ligji është i shenjtë, dhe urdhërimi i shenjtë, edhe i drejtë, edhe i mirë.

13 Atëherë a u bë vdekje për mua ajo që është e mirë? Mos e lëntë Perëndia. Por mëkati, që të shfaqet mëkat, duke shkaktuar vdekjen brenda meje prej asaj që është e mirë; që mëkati prej urdhërimit të mund të bëhet tepër i lig.

14 Sepse ne e dimë që ligji është shpirtëror, por unë jam i mishtë, i shitur nën mëkat.

15 Sepse atë që unë bëj nuk e lejoj; sepse atë që dua të bëj, nuk e bëj; por bëj atë që urrej.

16 Pra, nëse unë bëj atë që nuk e dua, bie dakord që ligji është i mirë.

17 Pra tani nuk jam më unë që e bëj atë, por mëkati që banon brenda meje.

18 Sepse unë e di që brenda meje (domethënë, në mishin tim,) nuk banon gjë e mirë, sepse dashja gjendet tek unë; por nuk e gjej si ta kryej atë që është e mirë.

19 Sepse të mirën që unë dua, nuk e bëj; por të keqen që nuk e dua, atë bëj.

5 For when we were in the flesh, the motions of sins, which were by the law, did work in our members to bring forth fruit unto death.

6 But now we are delivered from the law, that being dead wherein we were held; that we should serve in newness of spirit, and not *in* the oldness of the letter.

7 ¶ What shall we say then? *Is* the law sin? God forbid. Nay, I had not known sin, but by the law: for I had not known lust, except the law had said, Thou shalt not covet.

8 But sin, taking occasion by the commandment, wrought in me all manner of concupiscence. For without the law sin *was* dead.

9 For I was alive without the law once: but when the commandment came, sin revived, and I died.

10 And the commandment, which *was ordained* to life, I found *to be* unto death.

11 For sin, taking occasion by the commandment, deceived me, and by it slew *me*.

12 Wherefore the law *is* holy, and the commandment holy, and just, and good.

13 Was then that which is good made death unto me? God forbid. But sin, that it might appear sin, working death in me by that which is good; that sin by the commandment might become exceeding sinful.

14 ¶ For we know that the law is spiritual: but I am carnal, sold under sin.

15 For that which I do I allow not: for what I would, that do I not; but what I hate, that do I.

16 If then I do that which I would not, I consent unto the law that *it is* good.

17 Now then it is no more I that do it, but sin that dwelleth in me.

18 For I know that in me (that is, in my flesh,) dwelleth no good thing: for to will is present with me; but *how* to perform that which is good I find not.

19 For the good that I would I do not: but the evil which I would not, that I do.

20 Tani, nëse unë bëj atë që nuk dua, nuk jam më unë që e bëj atë, por mëkati që banon brenda meje.

21 Atëherë unë gjej një ligj, që, kur unë dua të bëj mirë, e keqja gjendet tek unë.

22 Sepse sipas njeriut të brendshëm, unë kënaqem në ligjin e Perëndisë:

23 Por unë shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e mia, që lufton kundër ligjit të mendjes sime, dhe më sjell mua në skllavërinë e ligjit të mëkatit që është në gjymtyrët e mia.

24 Oh, sa njeri i mjerë që jam! Kush do të më shpëtojë mua nga trupi i kësaj vdekjeje?

25 Unë falënderoj Perëndinë përmes Jezu Krishtit Zotit tonë. Kështu pra me mendjen unë i shërbej ligjit të Perëndisë; por me mishin ligjit të mëkatit.

KAPITULLI 8

1 Prandaj nuk ka tani dënim për ata të cilët janë në Krishtin Jezus, të cilët nuk ecin sipas mishit, por sipas Frymës.

2 Sepse ligji i Frymës së jetës në Jezu Krishtin më ka çliruar mua nga ligji i mëkatit dhe i vdekjes.

3 Sepse atë që ligji nuk mund ta bënte, meqë ishte i dobët përmes mishit, Perëndia duke dërguar Birin e vet në ngjashmërinë e mishit mëkatar, dhe për mëkat, e dënoi mëkatin në mish.

4 Që drejtësia e ligjit të mund të përmbushej në ne, që nuk ecim sipas mishit, por sipas Frymës.

5 Sepse, ata që janë sipas mishit, kujdesen për gjërat e mishit; por ata që janë sipas Frymës për gjërat e Frymës.

6 Sepse të jesh me mendje mishi është vdekje; por të jesh me mendje shpirtërore është jetë dhe paqe.

7 Sepse mendja e mishtë është armiqësi kundër Perëndisë, për shkak se nuk i nënshtrohet ligjit të Perëndisë, as nuk mundet vërtetë.

8 Kështu pra, ata që janë në mish, nuk mund ta kënaqin Perëndinë.

9 Por ju nuk jeni në mish, por në Frymë, nëse është kështu që Fryma e Perëndisë banon brenda jush. Tani nëse çdokush nuk ka Frymën e Krishtit, ai nuk është nga të tijtë.

20 Now if I do that I would not, it is no more I that do it, but sin that dwelleth in me.

21 I find then a law, that, when I would do good, evil is present with me.

22 For I delight in the law of God after the inward man:

23 But I see another law in my members, warring against the law of my mind, and bringing me into captivity to the law of sin which is in my members.

24 O wretched man that I am! who shall deliver me from the body of this death?

25 I thank God through Jesus Christ our Lord. So then with the mind I myself serve the law of God; but with the flesh the law of sin.

CHAPTER 8

1 *There is* therefore now no condemnation to them which are in Christ Jesus, who walk not after the flesh, but after the Spirit.

2 For the law of the Spirit of life in Christ Jesus hath made me free from the law of sin and death.

3 For what the law could not do, in that it was weak through the flesh, God sending his own Son in the likeness of sinful flesh, and for sin, condemned sin in the flesh:

4 That the righteousness of the law might be fulfilled in us, who walk not after the flesh, but after the Spirit.

5 For they that are after the flesh do mind the things of the flesh; but they that are after the Spirit the things of the Spirit.

6 For to be carnally minded *is* death; but to be spiritually minded *is* life and peace.

7 Because the carnal mind *is* enmity against God: for it is not subject to the law of God, neither indeed can be.

8 So then they that are in the flesh cannot please God.

9 But ye are not in the flesh, but in the Spirit, if so be that the Spirit of God dwell in you. Now if any man have not the Spirit of Christ, he is none of his.

10 Dhe nëse Krishti është brenda jush, trupit është i vdekur për shkak të mëkatit; por Fryma është jetë për shkak të drejtësisë.

11 Por nëse Fryma e atij që e ngjalli Jezusin prej prej së vdekurish banon brenda jush, ai që e ngriti Krishtin prej së vdekurish gjithashtu do t'i ngjallë trupat tuaj të vdekshëm prej Frymës së atij që banon brenda jush.

12 Prandaj vëllezër, ne jemi borxhlinj, jo të mishit, të jetojmë sipas mishit.

13 Sepse nëse ju jetoni sipas mishit, ju do të vdisni, por nëse ju përmes Frymës i vrisni bëmat e trupit, ju do të jetoni.

14 Sepse të gjithë sa udhëhiqen prej Frymës së Perëndisë, ata janë bijtë e Perëndisë.

15 Sepse ju nuk keni pranuar përsëri frymën e skllavërisë të trembeni; por keni pranuar Frymën e birësimit, prej së cilës ne thërrasim: Abba, Atë.

16 Vetë Fryma jep dëshmi me frymën tonë, që ne jemi fëmijët e Perëndisë:

17 Dhe nëse fëmijët, atëherë trashëgimtarë; trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë me Krishtin; nëse kështu vuajmë me të, që ne edhe të mund të lavdërohemi së bashku.

18 Sepse unë mendoj që vuajtjet e kësaj kohës së tashme nuk ia vlen të krahasohen me lavdinë që do të zbulohet në ne.

19 Sepse pritshmëria më e flaktë e krijesës pret për shfaqjen e bijve të Perëndisë.

20 Sepse krijesa u vu nën sundimin e kotësisë, jo me dashje, por për shkak të atij i cili me shpresë të njëjtën e ka vënë nën sundim,

21 Sepse krijesa vetë gjithashtu do të shpëtohet prej skllavërisë së prishjes në lirinë e lavdishme të fëmijëve të Perëndisë.

22 Sepse ne e dimë që deri tani i gjithë krijimi rënkton dhe bashkë rraskapitet në dhembje.

23 Dhe jo vetëm ata, por edhe ne vetë, që kemi frytet e para të Frymës, madje vetë ne rënkojmë brendapërbrenda vetes sonë, duke pritur për birësimin, domethënë, shpengimin e trupit tonë.

10 ¶ And if Christ *be* in you, the body *is* dead because of sin; but the Spirit *is* life because of righteousness.

11 But if the Spirit of him that raised up Jesus from the dead dwell in you, he that raised up Christ from the dead shall also quicken your mortal bodies by his Spirit that dwelleth in you.

12 Therefore, brethren, we are debtors, not to the flesh, to live after the flesh.

13 For if ye live after the flesh, ye shall die: but if ye through the Spirit do mortify the deeds of the body, ye shall live.

14 For as many as are led by the Spirit of God, they are the sons of God.

15 For ye have not received the spirit of bondage again to fear; but ye have received the Spirit of adoption, whereby we cry, Abba, Father.

16 The Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are the children of God:

17 ¶ And if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with *him*, that we may be also glorified together.

18 For I reckon that the sufferings of this present time *are* not worthy *to be compared* with the glory which shall be revealed in us.

19 For the earnest expectation of the creature waiteth for the manifestation of the sons of God.

20 For the creature was made subject to vanity, not willingly, but by reason of him who hath subjected *the same* in hope,

21 Because the creature itself also shall be delivered from the bondage of corruption into the glorious liberty of the children of God.

22 For we know that the whole creation groaneth and travaileth in pain together until now.

23 And not only *they*, but ourselves also, which have the firstfruits of the Spirit, even we ourselves groan within ourselves, waiting for the adoption, *to wit*, the redemption of our body.

24 Sepse ne shpëtohemi prej shpresës, por shpresa që shihet nuk është shpresë, sepse atë që njeriu e shikon, pse ende ta shpresojë?

25 Por nëse shpresojmë për atë që ne nuk e shikojmë, atëherë me durim presim për të.

26 Në të njëjtën mënyrë edhe Fryma i ndihmon dobësitë tona, sepse ne nuk dimë për çfarë duhet të lutemi ashtu siç duhet, por Fryma vetë ndërmjetëson për ne me rënkime që nuk mund të thuhën.

27 Dhe ai që shqyrton zemrat e di çfarë është mendja e Frymës, sepse ai ndërmjetëson për shenjtorët sipas vullnetit të Perëndisë.

28 Dhe ne e dimë që të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirën e atyre që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrurit sipas qëllimit të tij.

29 Sepse, sa njohu që përpara, ai gjithashtu paracaktoi të jenë në përputhje me ngjashmërinë e Birit të tij, që ai të mund të jetë i parëlinduri ndërmjet shumë vëllezërve.

30 Për më tepër, ata që ai paracaktoi, gjithashtu i thirri; dhe ata që thirri, ata edhe i shfajësoi, dhe ata që shfajësoi, gjithashtu i lavdëroi.

31 Atëherë çfarë do të themi për këto gjëra? Nëse Perëndia është për ne, kush mund të jetë kundër nesh?

32 Ai që nuk kurseu Birin e vet, por e dorëzoi atë për ne të gjithë, si nuk do të na japë me të edhe të gjitha gjërat falas?

33 Kush do t'u ngarkojë ndonjë akuzë të zgjedhurve të Perëndisë? Është Perëndia që shfajëson.

34 Kush është ai që dënon? Është Krishti që vdiq, po më saktë, që u ngjall përsëri, edhe që është në krahun e djathtë të Perëndisë, i cili gjithashtu ndërmjetëson për ne.

35 Kush do të na ndajë ne prej dashurisë së Krishtit? Mundimi, apo ankthi, apo persekutimi, apo uria, apo lakuriqësia, apo rreziku, apo shpata?

36 Siç është shkruar: Për hatrin tënd ne writemi gjithë ditën; ne jemi llogaritur si dele për therje.

37 Jo, në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se triumfues përmes atij që na deshi.

24 For we are saved by hope: but hope that is seen is not hope: for what a man seeth, why doth he yet hope for?

25 But if we hope for that we see not, *then* do we with patience wait for *it*.

26 ¶ Likewise the Spirit also helpeth our infirmities: for we know not what we should pray for as we ought: but the Spirit itself maketh intercession for us with groanings which cannot be uttered.

27 And he that searcheth the hearts knoweth what *is* the mind of the Spirit, because he maketh intercession for the saints according to *the will of God*.

28 And we know that all things work together for good to them that love God, to them who are the called according to *his* purpose.

29 ¶ For whom he did foreknow, he also did predestinate *to be* conformed to the image of his Son, that he might be the firstborn among many brethren.

30 Moreover whom he did predestinate, them he also called: and whom he called, them he also justified: and whom he justified, them he also glorified.

31 ¶ What shall we then say to these things? If God *be* for us, who *can be* against us?

32 He that spared not his own Son, but delivered him up for us all, how shall he not with him also freely give us all things?

33 Who shall lay any thing to the charge of God's elect? *It is* God that justifieth.

34 Who *is* he that condemneth? *It is* Christ that died, yea rather, that is risen again, who is even at the right hand of God, who also maketh intercession for us.

35 Who shall separate us from the love of Christ? *shall* tribulation, or distress, or persecution, or famine, or nakedness, or peril, or sword?

36 As it is written, For thy sake we are killed all the day long; we are accounted as sheep for the slaughter.

37 Nay, in all these things we are more than conquerors through him that loved us.

38 Sepse unë jam bindur, që as vdekja, as jeta, as engjëjt, as fuqitë madhore, as pushtetet, as gjërat e tashme, as gjërat që do vijnë.

39 As lartësia, as thellësia, as ndonjë krijesë tjetër, nuk do të mundë të na ndajë prej dashurisë së Perëndisë, që është në Krishtin Jezus Zotin tonë.

KAPITULLI 9

1 Unë them të vërtetën në Krisht, unë nuk gënjej, ndërgjegjja ime gjithashtu po jep dëshmi me mua nëpërmjet Frymës së Shenjtë.

2 Që unë kam rëndesë të madhe dhe pikëllim të vazhdueshëm në zemrën time.

3 Unë mund të uroja për veten time të shkishërohesh nga Krishti për vëllezërit e mi, farefisit tim, sipas mishit.

4 Të cilët janë Izraelitë; të cilëve u përket birësimi, dhe lavdia, dhe marrëveshjet, dhe dhënia e ligjit, dhe shërbimi ndaj Perëndisë, dhe premtimet.

5 Të të cilëve janë etërit, dhe prej të cilëve erdhi Krishti sipas mishit, i cili është mbi të gjitha, Perëndi i bekuar përgjithmonë. Amin.

6 Jo që fjala e Perëndisë shfuqizohet. Sepse ata nuk janë të gjithë Izrael, që janë prej Izraelit;

7 As ata nuk janë të gjithë fëmijë, sepse janë fara e Abrahamit; por, në Isakun do të thirret fara jote.

8 Domethënë, Ata që janë fëmijët e mishit, nuk janë fëmijët e Perëndisë, por fëmijët e premtimit janë të llogaritur për farën.

9 Sepse kjo është fjala e premtimit: Në këtë kohë do të vij unë, dhe Sara do të ketë një bir.

10 Dhe jo vetëm kjo; por kur Rebeka gjithashtu ishte ngjizur prej njërit, madje prej atit tonë Isakut;

11 (Sepse fëmijët duke mos qenë ende të lindur, as se kanë bërë ndonjë të mirë ose të keqe, që qëllimi i Perëndisë sipas zgjedhjes të mund të mbetet, jo prej veprave, por prej atij që thërret;)

12 Asaj iu tha: Më i madhi do t'i shërbejë më të voglit.

38 For I am persuaded, that neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come,

39 Nor height, nor depth, nor any other creature, shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus our Lord.

CHAPTER 9

1 I say the truth in Christ, I lie not, my conscience also bearing me witness in the Holy Ghost,

2 That I have great heaviness and continual sorrow in my heart.

3 For I could wish that myself were accursed from Christ for my brethren, my kinsmen according to the flesh:

4 Who are Israelites; to whom *pertaineth* the adoption, and the glory, and the covenants, and the giving of the law, and the service of *God*, and the promises;

5 Whose *are* the fathers, and of whom as concerning the flesh Christ *came*, who is over all, God blessed for ever. Amen.

6 ¶ Not as though the word of God hath taken none effect. For they *are* not all Israel, which are of Israel:

7 Neither, because they are the seed of Abraham, *are they* all children: but, In Isaac shall thy seed be called.

8 That is, They which are the children of the flesh, these *are* not the children of God: but the children of the promise are counted for the seed.

9 For this *is* the word of promise, At this time will I come, and Sara shall have a son.

10 And not only *this*; but when Rebecca also had conceived by one, *even* by our father Isaac;

11 (For *the children* being not yet born, neither having done any good or evil, that the purpose of God according to election might stand, not of works, but of him that calleth;)

12 It was said unto her, The elder shall serve the younger.

13 Siç është shkruar: Jakobin e kam dashur, por Esaun e kam urreyer.

14 Çfarë të themi ne atëherë? Ka padrejtësi me Perëndinë? Mos e lëntë Perëndia.

15 Sepse ai i thotë Moisiut: Mos lejoni zemrën tuaj të shqetësohet; ju besoni në Perëndi, besoni gjithashtu tek unë. Unë do të kem mëshirë mbi atë që do të kem mëshirë, dhe unë do të kem dhembshuri mbi atë që do të kem dhembshuri.

16 Kështu pra, nuk është prej atij që dëshiron, as prej atij që vrapon, por prej Perëndisë që tregon mëshirë.

17 Sepse shkrimi i thotë Faraonit: Madje për këtë qëllim të kam ngritur lart, që unë të mund të tregoj fuqinë time nëpërmjet teje, dhe që emri im të mund të shpallet kudo në gjithë botën.

18 Prandaj ai ka mëshirë mbi atë që dëshiron të ketë mëshirë dhe ngurtëson atë që dëshiron të ngurtësojë.

19 Atëherë ti do të më thuash: Pse ende gjen gabim? Sepse kush e ka kundërshtuar vullnetin e tij?

20 Jo, po cili je ti, o njeri, që i kundërpërgjigjesh Perëndisë? A do t'i thotë gjëja e formuar atij që e formoi atë: Pse më ke bërë kështu mua?

21 A nuk ka poçari pushtet mbi argjilën, prej të njëjtit material të bëjë një enë për nderim dhe një enë për çnderim?

22 Po në qoftë se Perëndia, duke dashur të tregojë zemërimin e tij, dhe ta bëjë të njohur pushtetin e tij, duroi me durim të gjatë enët e zemërimit të përgatitura për shkatërrim;

23 Dhe që të mund të bëjë të njohura pasuritë e lavdisë së tij mbi enët e mëshirës, të cilat ai i kishte parapërgatitur për lavdi.

24 Edhe ne, të cilët ai ka thirrur, jo prej judejve vetëm, por gjithashtu prej paganëve?

25 Ashtu siç ai thotë edhe tek Osea: Unë do t'i quaj ata njerëzit e mi, të cilët nuk ishin njerëzit e mi; dhe ajo, e dashur, që nuk ishte e dashur.

26 Dhe do të ndodhë, që në vendin ku atyre u ishte thënë: Ju nuk jeni njerëzit e mi; aty ata do të quhen fëmijët e Perëndisë së gjallë.

13 As it is written, Jacob have I loved, but Esau have I hated.

14 ¶ What shall we say then? *Is there unrighteousness with God?* God forbid.

15 For he saith to Moses, I will have mercy on whom I will have mercy, and I will have compassion on whom I will have compassion.

16 So then *it is* not of him that willeth, nor of him that runneth, but of God that sheweth mercy.

17 For the scripture saith unto Pharaoh, Even for this same purpose have I raised thee up, that I might shew my power in thee, and that my name might be declared throughout all the earth.

18 Therefore hath he mercy on whom he will *have mercy*, and whom he will he hardeneth.

19 Thou wilt say then unto me, Why doth he yet find fault? For who hath resisted his will?

20 Nay but, O man, who art thou that repliest against God? Shall the thing formed say to him that formed *it*, Why hast thou made me thus?

21 Hath not the potter power over the clay, of the same lump to make one vessel unto honour, and another unto dishonour?

22 *What* if God, willing to shew *his* wrath, and to make his power known, endured with much longsuffering the vessels of wrath fitted to destruction:

23 And that he might make known the riches of his glory on the vessels of mercy, which he had afore prepared unto glory,

24 Even us, whom he hath called, not of the Jews only, but also of the Gentiles?

25 ¶ As he saith also in Osee, I will call them my people, which were not my people; and her beloved, which was not beloved.

26 And it shall come to pass, *that* in the place where it was said unto them, *Ye are* not my people; there shall they be called the children of the living God.

27 Edhe Isaia thërret në lidhje me Izraelin: Megjithëse numri i fëmijëve të Izraelit do të jetë si rëra e detit, një pjesë e mbetur do të shpëtohet.

28 Sepse ai do ta mbarojë punën, dhe do t'i bjerë shkurt në drejtësi; sepse një punë të shkurtër do të bëjë Zoti në tokë.

29 Dhe ashtu siç tha Isaia më përpara: Nëse Zoti i Sabaothit nuk na kishte lënë farë, ne do të kishim qenë si Sodoma, dhe do të ishim bërë si Gomorra.

30 Çfarë të themi ne atëherë? Që paganët, të cilët nuk ndoqën drejtësinë, arritën në drejtësi, madje drejtësi që është prej besimit.

31 Por Izraeli, i cili ndoqi ligjin e drejtësisë, nuk ka arritur në ligjin e drejtësisë.

32 Përse? Sepse ata e kërkuan atë jo prej besimit, por sikur të ishte prej punëve të ligjit. Sepse ata u penguan në atë gur pengese.

33 Siç është shkruar: Ja, unë vendos në Sion një gur pengese dhe një shkëmb skandali; dhe kushdo që beson tek ai nuk do të turpërohet.

KAPITULLI 10

1 Vëllezër, dëshira e zemrës sime dhe lutja te Perëndia për Izraelin është, që ata të mund të shpëtohen.

2 Sepse unë jap dëshmi për ata që kanë zell për Perëndinë, por jo sipas njohurisë.

3 Sepse ata, duke qënë injorantë për drejtësinë e Perëndisë, dhe duke u përpjekur të vendosin drejtësinë e tyre, nuk iu nënshtruan drejtësisë së Perëndisë.

4 Sepse Krishti është fundi i ligjit për drejtësi për çdonjërin që beson.

5 Sepse Moisiu e përshkruan drejtësinë që është e ligjit: Që njeriu i cili i bën ato gjëra do të jetojë sipas tyre.

6 Por drejtësia që është prej besimit flet kështu: Mos thuaj në zemrën tënde: Kush do të ngrihet në qiell? (domethënë, ta sjellë Krishtin nga lart:)

7 Ose: Kush do të zbrësë në thellësi? (domethënë ta ngjallë Krishtin prej së vdekurish.)

27 Esaias also crieth concerning Israel, Though the number of the children of Israel be as the sand of the sea, a remnant shall be saved:

28 For he will finish the work, and cut *it* short in righteousness: because a short work will the Lord make upon the earth.

29 And as Esaias said before, Except the Lord of Sabaoth had left us a seed, we had been as Sodoma, and been made like unto Gomorrha.

30 ¶ What shall we say then? That the Gentiles, which followed not after righteousness, have attained to righteousness, even the righteousness which is of faith.

31 But Israel, which followed after the law of righteousness, hath not attained to the law of righteousness.

32 Wherefore? Because *they sought it* not by faith, but as it were by the works of the law. For they stumbled at that stumblingstone;

33 As it is written, Behold, I lay in Sion a stumblingstone and rock of offence: and whosoever believeth on him shall not be ashamed.

CHAPTER 10

1 Brethren, my heart's desire and prayer to God for Israel is, that they might be saved.

2 For I bear them record that they have a zeal of God, but not according to knowledge.

3 For they being ignorant of God's righteousness, and going about to establish their own righteousness, have not submitted themselves unto the righteousness of God.

4 For Christ *is* the end of the law for righteousness to every one that believeth.

5 For Moses describeth the righteousness which is of the law, That the man which doeth those things shall live by them.

6 But the righteousness which is of faith speaketh on this wise, Say not in thine heart, Who shall ascend into heaven? (that is, to bring Christ down *from above*.)

7 Or, Who shall descend into the deep? (that is, to bring up Christ again from the dead.)

8 Por çfarë thotë ajo? Fjala është afër teje, madje në gojën tënde, dhe në zemrën tënde; domethënë, fjala e besimit, që ne predikojmë;

9 Që nëse ti do të rrëfesh me gojën tënde Zotin Jezus, dhe do të besosh në zemrën tënde që Perëndia e ngjalli atë prej së vdekurish, ti do të shpëtohesh.

10 Sepse me zemër njeriu beson për drejtësi; dhe me gojë bëhet rrëfimi për shpëtim.

11 Sepse shkrimi thotë: Kushdo që beson tek ai nuk do të turpërohet.

12 Sepse nuk ka ndryshim midis judeut dhe grekut; sepse i njëjti Zot i të gjithëve, është i pasur për të gjithë ata që e thërrasin atë.

13 Sepse kushdo që do t'i thërrasë emrit të Zotit do të shpëtohet.

14 Atëherë si do t'i thërrasin atij tek i cili ata nuk kanë besuar? Dhe si do të besojnë tek ai për të cilin nuk kanë dëgjuar? Dhe si do të dëgjojnë pa predikues?

15 Dhe si do të predikojnë ata, po të mos dërgohen? Siç është shkruar: Sa të bukura janë këmbët e atyre që predikojnë ungjillin e paqes, dhe sjellin lajme të gëzuara të gjërave të mira!

16 Por jo të gjithë i janë bindur ungjillit. Sepse Isaia thotë: Zot, kush e ka besuar raportin tonë?

17 Kështu atëherë besimi vjen prej të dëgjuarit, dhe të dëgjuarit prej fjalës së Perëndisë.

18 Por unë them: Mos nuk kanë dëgjuar? Po me të vërtetë, zëri i tyre mori mbarë dheun, dhe fjalët e tyre në skajet e botës.

19 Por unë them: Mos nuk e dinte Izraeli? Së pari Moisiu thotë: Unë do t'ju provokoj në xhelozji prej atyre që nuk janë komb, dhe nëpërmjet një kombi pa mend unë do t'ju zemëroj.

20 Por Isaia është shumë guximtar, dhe thotë: Unë u gjeta prej atyre që nuk më kërkuan mua; Unë iu shfaqta atyre që nuk pyetën për mua.

21 Por Izraelit ai i thotë: Gjithë ditën unë i shtriva duart e mia drejt një populli të pabindur dhe kundërtëhënës.

8 But what saith it? The word is nigh thee, *even* in thy mouth, and in thy heart: that is, the word of faith, which we preach;

9 That if thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead, thou shalt be saved.

10 For with the heart man believeth unto righteousness; and with the mouth confession is made unto salvation.

11 For the scripture saith, Whosoever believeth on him shall not be ashamed.

12 ¶ For there is no difference between the Jew and the Greek: for the same Lord over all is rich unto all that call upon him.

13 For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved.

14 How then shall they call on him in whom they have not believed? and how shall they believe in him of whom they have not heard? and how shall they hear without a preacher?

15 And how shall they preach, except they be sent? as it is written, How beautiful are the feet of them that preach the gospel of peace, and bring glad tidings of good things!

16 But they have not all obeyed the gospel. For Esaias saith, Lord, who hath believed our report?

17 So then faith *cometh* by hearing, and hearing by the word of God.

18 But I say, Have they not heard? Yes verily, their sound went into all the earth, and their words unto the ends of the world.

19 But I say, Did not Israel know? First Moses saith, I will provoke you to jealousy by *them that are* no people, *and* by a foolish nation I will anger you.

20 But Esaias is very bold, and saith, I was found of them that sought me not; I was made manifest unto them that asked not after me.

21 But to Israel he saith, All day long I have stretched forth my hands unto a disobedient and gainsaying people.

KAPITULLI 11

1 Unë them atëherë: A i ka hedhur tutje Perëndia njerëzit e tij? Mos e lëntë Perëndia. Sepse edhe unë jam izraelit, prej farës së Abrahamit, të fisit të Benjaminit.

2 Perëndia nuk i ka hedhur tutje njerëzit e tij të cilët ai i parashikoi. A nuk e dini ju çfarë thotë shkrimi për Elian? Si ndërmjetëson ai te Perëndia kundër Izraelit, duke thënë:

3 Zot, ata kanë vrarë profetët e tu, dhe shkatërruan altarët e tu; dhe unë mbetem vetëm, dhe ata kërkojnë jetën time.

4 Por çfarë i thotë përgjigja e Perëndisë atij? Unë i kam rezervuar vetes shtatë mijë burra, të cilët nuk i kanë përkulur gjurin statujës së Baalit.

5 Kështu atëherë, edhe në kohën e tanishme, ka një mbetje sipas zgjedhjes së hirit.

6 Dhe nëse prej hirit, atëherë nuk është më prej veprave, përndryshe hiri nuk është më hir. Por nëse është prej veprave, atëherë nuk është më hir, përndryshe vepra nuk është më vepër.

7 Çfarë pastaj? Izraeli nuk e ka fituar atë që kërkon, por të zgjedhurit e kanë fituar atë, dhe të tjerët u verbuan

8 (Siç është shkruar, Perëndia u ka dhënë atyre frymën e çlodhjes, sy që të mos shikojnë, dhe veshë që të mos dëgjojnë;) deri më sot.

9 Dhe Davidi thotë: U bëftë tavolina e tyre një lak, një kurth, një gurpengese dhe një shpagim për ta.

10 U errësoshin sytë e tyre, që të mos shohin, dhe u kërrustë përgjithmonë kurrizi i tyre.

11 Atëherë them: U penguan ata që të rrëzohen? Mos e lëntë Perëndia, por përmes rënies së tyre shpëtimi erdhi te paganët, që t'i shtjerë në xhelozë.

12 Tani nëse rënia e tyre është pasuria e botës, dhe zvogëlimi i tyre pasuria e paganëve; sa më tepër plotësia e tyre?

13 Sepse unë ju flas juve paganë, duke qenë se jam apostulli i paganëve, unë e lavdëroj ofiqin tim:

CHAPTER 11

1 I say then, Hath God cast away his people? God forbid. For I also am an Israelite, of the seed of Abraham, of the tribe of Benjamin.

2 God hath not cast away his people which he foreknew. Wot ye not what the scripture saith of Elias? how he maketh intercession to God against Israel, saying,

3 Lord, they have killed thy prophets, and digged down thine altars; and I am left alone, and they seek my life.

4 But what saith the answer of God unto him? I have reserved to myself seven thousand men, who have not bowed the knee to *the image of Baal*.

5 Even so then at this present time also there is a remnant according to the election of grace.

6 And if by grace, then *is it* no more of works: otherwise grace is no more grace. But if *it be* of works, then is it no more grace: otherwise work is no more work.

7 What then? Israel hath not obtained that which he seeketh for; but the election hath obtained it, and the rest were blinded

8 (According as it is written, God hath given them the spirit of slumber, eyes that they should not see, and ears that they should not hear;) unto this day.

9 And David saith, Let their table be made a snare, and a trap, and a stumblingblock, and a recompence unto them:

10 Let their eyes be darkened, that they may not see, and bow down their back always.

11 I say then, Have they stumbled that they should fall? God forbid: but *rather* through their fall salvation *is come* unto the Gentiles, for to provoke them to jealousy.

12 Now if the fall of them *be* the riches of the world, and the diminishing of them the riches of the Gentiles; how much more their fulness?

13 For I speak to you Gentiles, inasmuch as I am the apostle of the Gentiles, I magnify mine office:

14 Nëse në ndonjë mënyrë unë mund të shtie në emulacion ata të cilët janë mishi im, dhe të mund të shpëtoj disa prej tyre.

15 Sepse nëse hedhja tutje e tyre është pajtimi i botës, çfarë do të jetë pranimi i tyre, përveçse jetë prej së vdekurish?

16 Sepse nëse fruti i parë është i shenjtë, edhe e tëra është e shenjtë; dhe nëse rrënja është e shenjtë, kështu janë edhe degët.

17 Dhe nëse disa nga degët këputen, dhe ti, duke qënë ullastrë, u shartove midis tyre, dhe me ta merr pjesë nga rrënjët dhe majmëria e pemës së ullirit;

18 Mos u mburr kundër degëve. Por nëse mburresh, ti nuk mban rrënjën, por rrënja ty.

19 Atëherë ti do të thuash: Degët u këputën që unë të mund të shartohem.

20 Mirë; ato u këputën për shkak të mosbesimit, dhe ti qëndron prej besimit. Mos ji mëndjelartë, por trembu,

21 Sepse nëse Perëndia nuk i kurseu degët natyrale, ki kujdes se mos nuk të kursen edhe ty.

22 Prandaj shih mirësinë dhe ashpërsinë e Perëndisë; ashpërsi mbi ata që u rrëzuan, por ndaj teje, mirësi, nëse vazhdon në mirësinë e tij, përndryshe edhe ti do të këputesh.

23 Dhe ata gjithashtu, nëse nuk qëndrojnë ende në mosbesim, do të shartohen, sepse Perëndia është në gjendje t'i shartojë përsëri.

24 Sepse nëse ti u këpute prej ullirit që është i egër nga natyra, dhe u shartove kundër natyrës në ulli të mirë; sa më tepër këta, që janë degë natyrale, të shartohen në ullirin e vet?

25 Sepse vëllezër, unë nuk dua, që ju të mos ta dini këtë të fshehtë, që të mos mbaheni të zgjuar në mendimet tuaja; se verbëria pjesërisht i ndodhi Izraelit, deri kur të hyjë tërësia e paganëve.

26 Dhe kështu i gjithë Izraeli do të shpëtohet; siç është shkruar: Shpëtuesi do të vijë prej Sionit, dhe do ta heqë ligësinë prej Jakobit;

14 If by any means I may provoke to emulation *them which are* my flesh, and might save some of them.

15 For if the casting away of them *be* the reconciling of the world, what *shall* the receiving *of them be*, but life from the dead?

16 For if the firstfruit *be* holy, the lump *is* also *holy*; and if the root *be* holy, so *are* the branches.

17 And if some of the branches be broken off, and thou, being a wild olive tree, wert grafted in among them, and with them partakest of the root and fatness of the olive tree;

18 Boast not against the branches. But if thou boast, thou bearest not the root, but the root thee.

19 Thou wilt say then, The branches were broken off, that I might be grafted in.

20 Well; because of unbelief they were broken off, and thou standest by faith. Be not highminded, but fear:

21 For if God spared not the natural branches, *take heed* lest he also spare not thee.

22 Behold therefore the goodness and severity of God: on them which fell, severity; but toward thee, goodness, if thou continue in *his* goodness: otherwise thou also shalt be cut off.

23 And they also, if they abide not still in unbelief, shall be grafted in: for God is able to graff them in again.

24 For if thou wert cut out of the olive tree which is wild by nature, and wert grafted contrary to nature into a good olive tree: how much more shall these, which be the natural *branches*, be grafted into their own olive tree?

25 For I would not, brethren, that ye should be ignorant of this mystery, lest ye should be wise in your own conceits; that blindness in part is happened to Israel, until the fulness of the Gentiles be come in.

26 And so all Israel shall be saved: as it is written, There shall come out of Sion the Deliverer, and shall turn away ungodliness from Jacob:

27 Sepse kjo është marrëveshja ime me ata, kur unë t'i heq mëkatet e tyre.

28 Përsa i përket ungjillit, ata janë armiқ për hatrin tuaj, por në lidhje me zgjedhjen, ata janë të dashur për hatër të etërve.

29 Sepse dhuntitë dhe thirrja e Perëndisë janë pa pendim.

30 Sepse ashtu si ju nuk e besuat Perëndinë në kohë të shkuara, megjithatë tani keni fituar mëshirë përmes mosbesimit të tyre;

31 Kështu edhe tani këta nuk kanë besuar, që përmes mëshirës suaj edhe ata të mund të fitojnë mëshirë.

32 Sepse Perëndia i ka mbyllur ata të gjithë në mosbesim, që ai të mund të ketë mëshirë mbi të gjithë.

33 O thellësi pasurije si e urtësisë dhe e dijenisë së Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e tij, dhe rrugët e tij përtej zbulimit!

34 Sepse kush e ka njohur mendjen e Zotit? Ose kush ka qenë këshilltari i tij?

35 Ose kush i ka dhënë i pari atij, dhe përsëri t'i shpërblehet atij?

36 Sepse prej tij, dhe nëpërmjet tij, dhe tek ai, janë të gjitha gjërat; të cilit i oftoftë lavdi përherë. Amen.

KAPITULLI 12

1 Prandaj ju lutem, vellezër, përmes mëshirave të Perëndisë, që ju paraqitini trupat tuaj një sakrificë të gjallë, të shenjtë, të pranueshme për Perëndinë, që është shërbesa juaj e arsyeshme.

2 Dhe mos u konformoni me këtë botë; por shndërrohuni përmes ripërtëritjes së mendjes suaj, që ju të mund të provoni ç'është i miri, dhe i pranueshmi, dhe i përsosuri, vullnet i Perëndisë.

3 Sepse përmes hirit që më është dhënë, unë i them secilit që është midis jush, të mos ta mendojë vetveten më të lartë sesa duhet ta mendojë; por të mendojë me maturi, ashtu si Perëndia i ka dhënë secilit masën e besimit.

4 Sepse ashtu si kemi ne shumë gjymtyrë në një trup, dhe të gjithë gjymtyrët nuk kanë të njëjtin funksion;

27 For this *is* my covenant unto them, when I shall take away their sins.

28 As concerning the gospel, *they are* enemies for your sakes: but as touching the election, *they are* beloved for the fathers' sakes.

29 For the gifts and calling of God *are* without repentance.

30 For as ye in times past have not believed God, yet have now obtained mercy through their unbelief:

31 Even so have these also now not believed, that through your mercy they also may obtain mercy.

32 For God hath concluded them all in unbelief, that he might have mercy upon all.

33 ¶ O the depth of the riches both of the wisdom and knowledge of God! how unsearchable *are* his judgments, and his ways past finding out!

34 For who hath known the mind of the Lord? or who hath been his counsellor?

35 Or who hath first given to him, and it shall be recompensed unto him again?

36 For of him, and through him, and to him, *are* all things: to whom *be* glory for ever. Amen.

CHAPTER 12

1 I beseech you therefore, brethren, by the mercies of God, that ye present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable unto God, *which is* your reasonable service.

2 And be not conformed to this world: but be ye transformed by the renewing of your mind, that ye may prove what *is* that good, and acceptable, and perfect, will of God.

3 For I say, through the grace given unto me, to every man that is among you, not to think *of himself* more highly than he ought to think; but to think soberly, according as God hath dealt to every man the measure of faith.

4 For as we have many members in one body, and all members have not the same office:

5 Kështu ne, duke qenë shumë, jemi një trup në Krishtin, dhe çdonjëri gjytmtyrë i njëri-tjetrit.

6 Pra, duke pasur dhunti që dallohen sipas hirit që na është dhënë, nëse është profeci, le të profetizojmë sipas masës së besimit;

7 Ose shërbesë, le të qëndrojmë në shërbesën tonë; ose ai që jep mësim, mbi mësimin;

8 Ose ai që nxit, mbi nxitjen; ai që jep, le ta bëjë atë me thjeshtësi; ai që drejton, me zell; ai që tregon mëshirë, me ngazëllim.

9 Le të jetë dashuria pa shtirje. Kini neveri për atë që është e keqe; ngjituni pas asaj që është e mirë.

10 Jini mirëdashës njëri me tjetrin me dashuri vëllazërore; duke parapëlqyer me nderim njëri-tjetrin;

11 Jo dembelë në punë; të zjarrtë në frymë; duke i shërbyer Zotit;

12 Duke gëzuar në shpresë; me durim në mundim; duke qëndruar çdo çast në lutje;

13 Duke shpërndarë për nevojën e shenjtoreve; të dhënë për mikpritje.

14 Bekojini ata që ju përndjekin; bekonin, dhe mos mallkoni.

15 Gëzoni me ata që gëzojnë, dhe vajtoni me ata që vajtojnë.

16 Jini në të njëjtën mendje njëri ndaj tjetrit. Mos mendoni për gjëra të larta, por uluni me njerëz të përlur. Mos u mbani të zgjuar në mendimet tuaja.

17 Mos ia shpërbleni ndonjë njeriu të keqen me të keqe. Siguroni punëra të ndershme në sytë e të gjithë njerëzve.

18 Nëse është e mundur, për aq sa varet nga ju, jetoni paqësisht me të gjithë njerëzit.

19 Shumë të dashur, mos u hakmerrni, por më mirë jepini vend zemërimit; sepse është shkruar: Hakmarrja është imja; unë do të shpaguej, thotë Zoti.

20 Prandaj nëse armiku juaj është i uritur, ushqejeni atë; nëse është i etur, jepini të pijë, sepse duke bërë kështu ju grumbulloni thëngjij zjarri mbi kokën e tij.

21 Mos u mund nga e keqja, por mundeni të keqen me të mirën.

5 So we, *being* many, are one body in Christ, and every one members one of another.

6 Having then gifts differing according to the grace that is given to us, whether prophecy, *let us prophesy* according to the proportion of faith;

7 Or ministry, *let us wait* on our ministering; or he that teacheth, on teaching;

8 Or he that exhorteth, on exhortation: he that giveth, *let him do it* with simplicity; he that ruleth, with diligence; he that sheweth mercy, with cheerfulness.

9 *Let love be* without dissimulation. Abhor that which is evil; cleave to that which is good.

10 *Be* kindly affectioned one to another with brotherly love; in honour preferring one another;

11 Not slothful in business; fervent in spirit; serving the Lord;

12 Rejoicing in hope; patient in tribulation; continuing instant in prayer;

13 Distributing to the necessity of saints; given to hospitality.

14 Bless them which persecute you: bless, and curse not.

15 Rejoice with them that do rejoice, and weep with them that weep.

16 *Be* of the same mind one toward another. Mind not high things, but condescend to men of low estate. Be not wise in your own conceits.

17 Recompense to no man evil for evil. Provide things honest in the sight of all men.

18 If it be possible, as much as lieth in you, live peaceably with all men.

19 Dearly beloved, avenge not yourselves, but *rather* give place unto wrath: for it is written, Vengeance *is* mine; I will repay, saith the Lord.

20 Therefore if thine enemy hunger, feed him; if he thirst, give him drink: for in so doing thou shalt heap coals of fire on his head.

21 Be not overcome of evil, but overcome evil with good.

KAPITULLI 13

1 Le t'u bindet çdo shpirt pushteteve të sipërme. Sepse nuk ka pushtet veçse prej Perëndisë; pushtetet që janë, caktohen nga Perëndia.

2 Prandaj kushdo që kundërshton pushtetin, kundërshton urdhërin e Perëndisë; dhe ata që kundërshtojnë do të marrin dënim mbi veten e tyre.

3 Sepse eprorët nuk janë tmerr për veprat e mira, por për të keqijat. Atëherë a nuk do të trembesh ti prej pushtetit? Bëj atë që është e mirë, dhe do të kesh lavdërim prej tij.

4 Sepse ai është shërbëtori i Perëndisë për ty për të mirë. Por nëse ti bën atë që është e keqe, druaju; sepse ai nuk e mban kot shpatën; sepse ai është shërbëtori i Perëndisë, një hakmarrës për ta shfryrë zemërimin mbi atë që bën keq.

5 Për këtë arsye ju duhet që të jini të bindur, jo vetëm për zemërimin, por gjithashtu dhe për hatër të ndërgjegjes.

6 Sepse për këtë arsye paguani edhe haraç; sepse ata janë shërbëtorët e Perëndisë, që ndjekin vazhdimisht pikërisht këtë gjë.

7 Prandaj jepuni atyre gjithë detyrimet: haraç kujt i takon haraç; taksë kujt i takon taksë; frikë kujt i takon frikë, nder kujt i takon nder.

8 Mos iu detyroni ndokujt ndonjë gjë, veçse ta doni njeri-tjetrin, sepse ai që do tjetrin e ka përmbushur ligjin.

9 Sepse kjo: Mos shkel kurorë, Mos vrit, Mos vidh, Mos jep dëshmi të rreme, Mos lakmo; dhe nëse ka ndonjë urdhërim tjetër, është kuptuar shkurtimisht në këtë thënie, domëthënë: Duaje fqinjin tënd si veten tënde.

10 Dashuria nuk i bën keq fqinjit të vet, prandaj dashuria është përmbushje e ligjit.

11 Dhe se, duke e ditur kohën, që tani është koha e duhur të zgjohemi nga gjumi; sepse tani shpëtimi ynë është më afër se sa kur besuam.

12 Nata u thye, dita është afër; prandaj le t'i hedhim tej veprat e errësirës, dhe le të ngjeshim parzmoren e dritës.

CHAPTER 13

1 Let every soul be subject unto the higher powers. For there is no power but of God: the powers that be are ordained of God.

2 Whosoever therefore resisteth the power, resisteth the ordinance of God: and they that resist shall receive to themselves damnation.

3 For rulers are not a terror to good works, but to the evil. Wilt thou then not be afraid of the power? do that which is good, and thou shalt have praise of the same:

4 For he is the minister of God to thee for good. But if thou do that which is evil, be afraid; for he beareth not the sword in vain: for he is the minister of God, a revenger to execute wrath upon him that doeth evil.

5 Wherefore ye must needs be subject, not only for wrath, but also for conscience sake.

6 For for this cause pay ye tribute also: for they are God's ministers, attending continually upon this very thing.

7 ¶ Render therefore to all their dues: tribute to whom tribute *is due*; custom to whom custom; fear to whom fear; honour to whom honour.

8 Owe no man any thing, but to love one another: for he that loveth another hath fulfilled the law.

9 For this, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not kill, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness, Thou shalt not covet; and if *there be* any other commandment, it is briefly comprehended in this saying, namely, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

10 Love worketh no ill to his neighbour: therefore love *is* the fulfilling of the law.

11 ¶ And that, knowing the time, that now *it is* high time to awake out of sleep: for now *is* our salvation nearer than when we believed.

12 The night is far spent, the day is at hand: let us therefore cast off the works of darkness, and let us put on the armour of light.

13 Le të ecim ndershmerisht, ashtu si ditën; jo në aheng dhe dehje, jo në kurvëri dhe në shthurje, jo në grindje dhe në smirë.

14 Por vishuni me Zotin Jezu Krisht, dhe mos i jepni mishit, që të kënaqësh epshtet e tij.

KAPITULLI 14

1 Atë që është i dobët në besim pranojeni, por jo me grindje të dyshimta.

2 Sepse njëri beson se ai mund të hajë gjithçka; një tjetër, që është i dobët, ha barishte.

3 Mos e lejo atë që ha të përbuzë atë që nuk ha; dhe mos e lejo atë që nuk ha të gjykojë atë që ha; sepse Perëndia e ka pranuar atë.

4 Kush je ti që gjykon shërbëtorin e një njeriu tjetër? Për vet zotin e tij ai qëndron ose bie. Po ai do të mbahet në këmbë, sepse Perëndia është i aftë ta bëjë atë të qëndrojë.

5 Një njeri vlerëson njëren ditë mbi tjetren; një tjetër vlerëson çdo ditë njësoj. Le të jetë gjithsecili i bindur plotësisht në mendjen e vet.

6 Ai që e vëren ditën, e vëren atë për Zotin, dhe ai që nuk e vëren ditën, për Zotin ai nuk e vëren atë. Ai që ha, ha për Zotin, sepse ai i jep falënderime Perëndisë, dhe ai që nuk ha, për Zotin ai nuk ha, dhe i jep falënderime Perëndisë.

7 Sepse nuk jeton ndonjëri prej nesh për veten, dhe nuk ka njeri që vdes për veten.

8 Sepse nëse ne jetojmë, ne jetojmë për Zotin; dhe nëse ne vdesim, ne vdesim për Zotin; prandaj nëse ne jetojmë, ose vdesim, ne jemi të Zotit.

9 Sepse për këtë qëllim Krishti edhe vdiq, edhe u ngrit, edhe u ringjall, që të mund të ishte Zot si për të vdekurit ashtu edhe për të gjallët.

10 Por pse e gjykon ti vëllain tënd? Ose pse ti e bën hiç vëllain tënd? Sepse ne të gjithë do të qëndrojmë para karriges së gjykimit të Krishtit.

11 Sepse është shkruar: Siç jetoj unë, thotë Zoti, çdo gju do të ulet para meje, dhe çdo gjuhë do t'i rrëfejë Perëndisë.

12 Kështu atëherë, çdonjëri prej nesh do t'i japë llogari Perëndisë për veten e tij.

13 Let us walk honestly, as in the day; not in rioting and drunkenness, not in chambering and wantonness, not in strife and envying.

14 But put ye on the Lord Jesus Christ, and make not provision for the flesh, to fulfil the lusts thereof.

CHAPTER 14

1 Him that is weak in the faith receive ye, but not to doubtful disputations.

2 For one believeth that he may eat all things: another, who is weak, eateth herbs.

3 Let not him that eateth despise him that eateth not; and let not him which eateth not judge him that eateth: for God hath received him.

4 Who art thou that judgest another man's servant? to his own master he standeth or falleth. Yea, he shall be holden up: for God is able to make him stand.

5 One man esteemeth one day above another: another esteemeth every day alike. Let every man be fully persuaded in his own mind.

6 He that regardeth the day, regardeth it unto the Lord; and he that regardeth not the day, to the Lord he doth not regard it. He that eateth, eateth to the Lord, for he giveth God thanks; and he that eateth not, to the Lord he eateth not, and giveth God thanks.

7 For none of us liveth to himself, and no man dieth to himself.

8 For whether we live, we live unto the Lord; and whether we die, we die unto the Lord: whether we live therefore, or die, we are the Lord's.

9 For to this end Christ both died, and rose, and revived, that he might be Lord both of the dead and living.

10 But why dost thou judge thy brother? or why dost thou set at nought thy brother? for we shall all stand before the judgment seat of Christ.

11 For it is written, As I live, saith the Lord, every knee shall bow to me, and every tongue shall confess to God.

12 So then every one of us shall give account of himself to God.

13 Prandaj le të mos e gjykojmë më njëri-tjetrin: por më mirë të gjykojmë këtë, që të mos vendosë njeri gur pengese ose shkak për të rrëzuar vëllanë.

14 Unë e di, dhe jam bindur prej Zotit Jezus, që nuk ka ndonjë gjë që është e papastër vetvetiu; por për atë që vlerëson se ndonjë gjë është e papastër, për atë është e papastër.

15 Por nëse vëllai yt trishtohet me mishin tënd, tani ti nuk ecën me dashuri. Mos e vra atë me mishin tënd, për të cilin Krishti vdiq.

16 Mos lejo pra që mirësia jote të përflitet si e keqe.

17 Sepse mbretëria e Perëndisë nuk është mish dhe pije; por drejtësi, dhe paqe, dhe gëzim në Frymën e Shenjtë.

18 Sepse ai që në këto gjëra i shërben Krishtit është i pranueshëm për Perëndinë, dhe i miratuar prej njerëzve.

19 Prandaj le të ndjekim gjërat që ndihmojnë për paqe, dhe gjërat me të cilat dikush mund ta ngrëjë tjetrin.

20 Për mishin mos e shkatërro punën e Perëndisë. Të gjitha gjërat janë me të vërtetë të pastra; por është keq për atë njeri që ha me skandal.

21 Është mirë të mos hajë mish, as të mos pijë verë, as ndonjë gjë prej së cilës vëllai yt të pengohet, ose të skandalizohet, ose të dobësohet.

22 A ke ti besim? Ta kesh atë për veten tënde para Perëndisë. Lum ai që nuk e dënon veten në atë gjë që e lejon.

23 Dhe ai që dyshon dënohet nëse ha, sepse ai ha jo prej besimit; sepse çdolloj gjëje që nuk është prej besimit është mëkat.

KAPITULLI 15

1 Atëherë ne që jemi të fortë duhet të ndihmojmë dobësitë e të dobëtve, dhe jo t'i pëlqejmë vetes.

2 Secili prej nesh le t'i pëlqejë të afërmit të tij për të mirën e tij për ndërtim.

3 Sepse edhe Krishti vetë nuk i pëlqeu vetes së tij; por, siç është shkruar: Të sharat e atyre që të shanin ty, ranë mbi mua.

13 Let us not therefore judge one another any more: but judge this rather, that no man put a stumblingblock or an occasion to fall in *his* brother's way.

14 I know, and am persuaded by the Lord Jesus, that *there is* nothing unclean of itself: but to him that esteemeth any thing to be unclean, to him *it is* unclean.

15 But if thy brother be grieved with *thy* meat, now walkest thou not charitably. Destroy not him with thy meat, for whom Christ died.

16 Let not then your good be evil spoken of:

17 For the kingdom of God is not meat and drink; but righteousness, and peace, and joy in the Holy Ghost.

18 For he that in these things serveth Christ *is* acceptable to God, and approved of men.

19 Let us therefore follow after the things which make for peace, and things wherewith one may edify another.

20 For meat destroy not the work of God. All things indeed *are* pure; but *it is* evil for that man who eateth with offence.

21 *It is* good neither to eat flesh, nor to drink wine, nor *any thing* whereby thy brother stumbleth, or is offended, or is made weak.

22 Hast thou faith? have *it* to thyself before God. Happy *is* he that condemneth not himself in that thing which he alloweth.

23 And he that doubteth is damned if he eat, because *he eateth* not of faith: for whatsoever *is* not of faith is sin.

CHAPTER 15

1 We then that are strong ought to bear the infirmities of the weak, and not to please ourselves.

2 Let every one of us please *his* neighbour for *his* good to edification.

3 For even Christ pleased not himself; but, as it is written, The reproaches of them that reproached thee fell on me.

4 Sepse të gjitha gjërat që u shkruan më përpara u shkruan për mësimin tonë, që ne përmes durimit dhe ngushëllimit të shkrimeve të kemi shpresë.

5 Tani Perëndia i durimit dhe i ngushëllimit ju dhëntë juve të keni të njëjtën mendje ndaj njëri-tjetrit sipas Krishtit Jezus:

6 Që ju me një mendje dhe një gojë të lavdëroni Perëndinë, madje Atin e Zotit tonë Jezu Krisht.

7 Prandaj pranoni njëri-tjetrin, ashtu si edhe Krishti na pranoi për lavdinë e Perëndisë.

8 Tani unë them se Jezu Krishti ishte shërbyes i rrethprerëve për të vërtetën e Perëndisë, të vërtetë prej premtimeve që iu bënë etërve;

9 Dhe që paganët ta lavdërojnë Perëndinë për mëshirën e tij; siç është shkruar: Për këtë shkak unë do të të rrëfej ty ndërmjet paganëve, dhe do t'i këndoj emrit tënd.

10 Dhe përsëri ai thotë: Gëzoni, me njerëzit e tij, ju paganë.

11 Dhe përsëri: Lavdëroni Zotin, të gjithë ju paganë; dhe lëvdojeni atë, të gjithë ju njerëz.

12 Dhe përsëri, Isaia thotë: Do të jetë një rrënjë e Jeseut, dhe ai që do të ngrihet të mbretërojë mbi paganët; në të do të besojnë paganët.

13 Tani Perëndia i shpresës t'ju mbushë me çfarëdo gëzimi dhe paqe përmes besimit, që ju të keni tepri në shpresë, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë.

14 Po edhe mua vetë, o vëllezërit e mi, më është mbushur mendja për ju, që edhe ju jeni plot mirësi, të mbushur me çdo njohuri, të aftë të këshillonin njëri-tjetrin.

15 Megjithatë, vëllezër, unë në njëfarë mënyre ju kam shkruar më me guxim, që t'ju shtie në mendje, për shkak të hirit që m'u dha nga Perëndia,

16 Që unë të jem shërbyes i Jezu Krishtit për paganët, duke shërbyer ungjillin e Perëndisë, që oferta e paganëve të jetë e pranueshme, duke qënë e shenjtëruar prej Frymës së Shenjtë.

17 Prandaj unë kam përse të lavdëroj në ato gjëra që i përkasin Perëndisë përmes Jezu Krishtit.

4 For whatsoever things were written aforetime were written for our learning, that we through patience and comfort of the scriptures might have hope.

5 ¶ Now the God of patience and consolation grant you to be likeminded one toward another according to Christ Jesus:

6 That ye may with one mind *and* one mouth glorify God, even the Father of our Lord Jesus Christ.

7 ¶ Wherefore receive ye one another, as Christ also received us to the glory of God.

8 Now I say that Jesus Christ was a minister of the circumcision for the truth of God, to confirm the promises *made* unto the fathers:

9 And that the Gentiles might glorify God for *his* mercy; as it is written, For this cause I will confess to thee among the Gentiles, and sing unto thy name.

10 And again he saith, Rejoice, ye Gentiles, with his people.

11 And again, Praise the Lord, all ye Gentiles; and laud him, all ye people.

12 And again, Esaias saith, There shall be a root of Jesse, and he that shall rise to reign over the Gentiles; in him shall the Gentiles trust.

13 ¶ Now the God of hope fill you with all joy and peace in believing, that ye may abound in hope, through the power of the Holy Ghost.

14 ¶ And I myself also am persuaded of you, my brethren, that ye also are full of goodness, filled with all knowledge, able also to admonish one another.

15 Nevertheless, brethren, I have written the more boldly unto you in some sort, as putting you in mind, because of the grace that is given to me of God,

16 That I should be the minister of Jesus Christ to the Gentiles, ministering the gospel of God, that the offering up of the Gentiles might be acceptable, being sanctified by the Holy Ghost.

17 ¶ I have therefore whereof I may glory through Jesus Christ in those things which pertain to God.

18 Sepse unë nuk do të guxoja të flisja për ndonjë prej atyre gjërave të cilat Krishti nuk i ka kryer nëpërmjet meje, për t'i bërë paganët të bindur, me fjalë e me punë,

19 Nëpërmjet shenjave dhe mrekullive të fuqishme, prej fuqisë së Frymës së Shenjtë; kështu që prej Jeruzalemit, dhe gjithandej deri në Ilirikum, unë kam predikuar plotësisht ungjillin e Krishtit.

20 Po, kështu unë u përpoqa të predikoj ungjillin, jo ku ishte i njohur emri i Krishtit, që të mos ndërtoj mbi themelin e një njeriu tjetër;

21 Por siç është shkruar: Ata të cilëve ai nuk u qe përmendur, do të shikojnë; dhe ata që nuk kanë dëgjuar do të kuptojnë.

22 Arsye për të cilën edhe unë u pengova shumë të vij te ju.

23 Por tani duke mos pasur më vend në këto anë, dhe duke pasur për shumë vite një dëshirë të madhe të vij te ju;

24 Kurdo që unë të bëj udhëtimin tim për në Spanjë, do të vij te ju; sepse besoj t'ju shoh në udhëtimin tim, dhe të përcillem prej jush në udhëtimin tim, nëse më parë unë do të jem disi i mbushur me shoqërinë tuaj.

25 Por tani unë shkoj në Jeruzalem t'u shërbej shenjtorëve.

26 Sepse u pëlqeu atyre nga Maqedonia dhe Akaia që të japin njëfarë ndihme për shenjtorët e varfër që janë në Jeruzalem.

27 Ajo u pëlqeu atyre me të vërtetë; dhe ata janë borxhlinj ndaj tyre. Sepse nëse paganët janë bërë pjestarë të gjërave të tyre shpirtërore, detyra e tyre është edhe t'u shërbejnë atyre në gjërat mishore.

28 Prandaj pasi ta kam kryer këtë, dhe t'ua kem dorëzuar atyre këtë fryt, unë do të kaloj nga ju për në Spanjë.

29 Dhe unë jam i sigurt që, kur vij te ju, unë do vij me plotësinë e bekimit të ungjillit të Krishtit.

30 Tani unë ju lutem juve, vëllezër, për hatër të Zotit Jezu Krisht, dhe për dashurinë e Frymës, që ju të përpiqeni bashkë me mua në lutjet tuaja drejt Perëndisë për mua;

18 For I will not dare to speak of any of those things which Christ hath not wrought by me, to make the Gentiles obedient, by word and deed,

19 Through mighty signs and wonders, by the power of the Spirit of God; so that from Jerusalem, and round about unto Illyricum, I have fully preached the gospel of Christ.

20 Yea, so have I strived to preach the gospel, not where Christ was named, lest I should build upon another man's foundation:

21 But as it is written, To whom he was not spoken of, they shall see: and they that have not heard shall understand.

22 ¶ For which cause also I have been much hindered from coming to you.

23 But now having no more place in these parts, and having a great desire these many years to come unto you;

24 Whensoever I take my journey into Spain, I will come to you: for I trust to see you in my journey, and to be brought on my way thitherward by you, if first I be somewhat filled with your *company*.

25 But now I go unto Jerusalem to minister unto the saints.

26 For it hath pleased them of Macedonia and Achaia to make a certain contribution for the poor saints which are at Jerusalem.

27 It hath pleased them verily; and their debtors they are. For if the Gentiles have been made partakers of their spiritual things, their duty is also to minister unto them in carnal things.

28 When therefore I have performed this, and have sealed to them this fruit, I will come by you into Spain.

29 And I am sure that, when I come unto you, I shall come in the fulness of the blessing of the gospel of Christ.

30 ¶ Now I beseech you, brethren, for the Lord Jesus Christ's sake, and for the love of the Spirit, that ye strive together with me in *your* prayers to God for me;

31 Që unë të çlirohem prej atyre që nuk besojnë në Judea; dhe që shërbesa ime që unë kam për Jeruzalemin të pranohet prej shenjtorëve;

32 Që të mund të vij te ju me gëzim prej vullnetit të Perëndisë, dhe të mund të prehem me ju.

33 Tani, Perëndia i paqes qoftë me ju të gjithë. Amen.

KAPITULLI 16

1 Unë po jua dorëzoj Feben, motrën tonë, që është një shërbëtoare e kishës që është në Kenkrea;

2 Që ta pranoni atë në Zotin, siç u ka hije shënjtoreve, që ju ta ndihmoni atë në çdolloj pune që ajo ka nevojë për ju; sepse ajo ka qenë një ndihmëse për shumë, edhe mua vetë.

3 Përshëndetni Prsilën dhe Akuilën, ndihmësit e mi në Krishtin Jezus;

4 Të cilët për jetën time kanë rrezikuar kokën e tyre; të cilët i falënderoj jo vetëm unë, por edhe të gjitha kishat e paganëve.

5 Gjithashtu përshëndetni kishën që është në shtëpinë e tyre. Përshëndetni Epanetusin tim shumë të dashur, që është fryti i parë i Akaias për Krishtin.

6 Përshëndetni Marinë, e cila u mundua shumë për ne.

7 Përshëndetni Andronikusin dhe Junian, të afërmit e mi, dhe shokët e mi të burgut, që janë të shquar ndërmjet apostujve, të cilët gjithashtu ishin në Krishtin para meje.

8 Përshëndetni Ampliasin, të dashurin tim në Zotin.

9 Përshëndetni Urbanen, ndihmësin tonë në Krisht, dhe Staçin tim të dashur.

10 Përshëndetni Apelin, të miratuar në Krishtin. Përshëndetni ata që janë të shtëpisë së Aristobulit.

11 Përshëndetni Herodion, të afërmin tim. Përshëndetni ata që janë të shtëpisë së Narkisusit, të cilët janë në Zotin.

12 Përshëndetni Trifenën dhe Trifozën, të cilat punojnë në Zotin. Përshëndetni Persisën e dashur, e cila u mundua shumë në Zotin.

31 That I may be delivered from them that do not believe in Judaea; and that my service which *I have* for Jerusalem may be accepted of the saints;

32 That I may come unto you with joy by the will of God, and may with you be refreshed.

33 Now the God of peace *be* with you all. Amen.

CHAPTER 16

1 I commend unto you Phebe our sister, which is a servant of the church which is at Cenckrea:

2 That ye receive her in the Lord, as becometh saints, and that ye assist her in whatsoever business she hath need of you: for she hath been a succourer of many, and of myself also.

3 Greet Priscilla and Aquila my helpers in Christ Jesus:

4 Who have for my life laid down their own necks: unto whom not only I give thanks, but also all the churches of the Gentiles.

5 Likewise *greet* the church that is in their house. Salute my wellbeloved Epaenetus, who is the firstfruits of Achaia unto Christ.

6 Greet Mary, who bestowed much labour on us.

7 Salute Andronicus and Junia, my kinsmen, and my fellowprisoners, who are of note among the apostles, who also were in Christ before me.

8 Greet Amplias my beloved in the Lord.

9 Salute Urbane, our helper in Christ, and Stachys my beloved.

10 Salute Apelles approved in Christ. Salute them which are of Aristobulus' *household*.

11 Salute Herodion my kinsman. Greet them that be of the *household* of Narcissus, which are in the Lord.

12 Salute Tryphena and Tryphosa, who labour in the Lord. Salute the beloved Persis, which laboured much in the Lord.

- 13 Përshëndetni Rufusin, të zgjedhur në Zotin, dhe nënën e tij, që është edhe imja.
- 14 Përshëndetni Asinkritusin, Flegonin, Hermasin, Patrobasin, Hermesin, dhe vëllezërit që janë me ta.
- 15 Përshëndetni Filologusin, dhe Julinë, Nereusin, dhe motrën e tij, dhe Olimpasin, dhe të gjithë shenjtorët që janë me ta.
- 16 Përshëndetni njëri-tjetrin me një puthje të shenjtë. Kishat e Krishtit ju përshëndesin.
- 17 Tani unë ju lutem, vëllezër, shënojini ata që shkaktojnë ndarje dhe fyerje, kundër doktrinës të cilën ju keni mësuar; dhe i shmangni ata.
- 18 Sepse ata që janë të tillë nuk i shërbejnë Zotit tonë Jezu Krisht, por barkut të tyre; dhe me fjalë të mira dhe fjalime të bukura mashtrojnë zemrat e të thjeshtëve.
- 19 Sepse bindja juaj ka arritur kudo te të gjithë njerëzit. Prandaj unë gëzohem për ju; por prapë unë dua që të jeni të zgjuar për atë që është e mirë, dhe të thjeshtë në lidhje me të keqen.
- 20 Dhe Perëndia i paqes do ta dërrmojë Djallin nën këmbët tuaja së shpejti. Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju. Amen.
- 21 Timoteu bashkëpunëtori im, dhe Lucius, dhe Jasoni, dhe Sosipateri, të afërmit e mi, ju përshëndesin.
- 22 Unë Tertiusi, që e shkruajta këtë letër, ju përshëndes në Zotin.
- 23 Gaius, mikpritësi im, dhe i gjithë kishës, ju përshëndet. Erastus kujdestari i qytetit ju përshëndet, dhe Kuartusi një vëlla.
- 24 Hiri i Zotit tonë Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.
- 25 Tani atij që ka fuqi t'ju forcojë sipas ungjillit tim, dhe predikimit të Jezu Krishtit, sipas zbulesës së së fshehtës, që u mbajt e fshehtë qëkur bota filloi,
- 26 Por tani shfaqet, dhe me shkrimet e profetëve, sipas urdhërimit të Perëndisë së përjetshme, e shpallur në të gjithë kombet për bindjen e besimit;
- 27 Perëndisë, të vetmit të mençur, i qoftë lavdi përmes Jezu Krishtit përgjithmonë. Amen. (Shkruar Romakëve nga Korinti, dhe dërguar prej Febes shërbëtorja e kishës në Kenkrea.)
- 13 Salute Rufus chosen in the Lord, and his mother and mine.
- 14 Salute Asyncritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, and the brethren which are with them.
- 15 Salute Philologus, and Julia, Nereus, and his sister, and Olympas, and all the saints which are with them.
- 16 Salute one another with an holy kiss. The churches of Christ salute you.
- 17 ¶ Now I beseech you, brethren, mark them which cause divisions and offences contrary to the doctrine which ye have learned; and avoid them.
- 18 For they that are such serve not our Lord Jesus Christ, but their own belly; and by good words and fair speeches deceive the hearts of the simple.
- 19 For your obedience is come abroad unto all *men*. I am glad therefore on your behalf; but yet I would have you wise unto that which is good, and simple concerning evil.
- 20 And the God of peace shall bruise Satan under your feet shortly. The grace of our Lord Jesus Christ *be* with you. Amen.
- 21 ¶ Timotheus my workfellow, and Lucius, and Jason, and Sosipater, my kinsmen, salute you.
- 22 I Tertius, who wrote *this* epistle, salute you in the Lord.
- 23 Gaius mine host, and of the whole church, saluteth you. Erastus the chamberlain of the city saluteth you, and Quartus a brother.
- 24 The grace of our Lord Jesus Christ *be* with you all. Amen.
- 25 ¶ Now to him that is of power to stablish you according to my gospel, and the preaching of Jesus Christ, according to the revelation of the mystery, which was kept secret since the world began,
- 26 But now is made manifest, and by the scriptures of the prophets, according to the commandment of the everlasting God, made known to all nations for the obedience of faith:
- 27 To God only wise, *be* glory through Jesus Christ for ever. Amen.

